

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 juni 2002

ONTWERP VAN DECREET

betreffende gelijke onderwijskansen-I

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Julien Demeulenaere, mevrouw Claudine De Schepper, de heren André Moreau, Gilbert Van Baelen ;

de heren Pieter Huybrechts, Julien Librecht, Joris Van Hauthem ;

de heren Lucien Suykens, André Van Nieuwkerke ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Dirk De Cock.

Plaatsvervangers :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Ingrid van Kessel ;

de heren Frans De Cock, Karel De Gucht, André Denys, Cis Schepens ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Roland Van Goethem ;

mevrouw Hilde Claes, de heer Robert Voorhamme ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Kris Van Dijck.

*Zie :***1143** (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Advies van het Kinderrechtencommissariaat
- Nrs. 3 en 4 : Verslagen hoorzittingen
- Nr. 5 : Amendement
- Nr. 6 : Motie raadpleging Raad van State
- Nr. 7 : Advies van de Raad van State
- Nr. 8 Amendementen
- Nr. 9 : Amendementen

*Zie ook :***579** (2000-2001)

- Nr. 1 : Voorstel van resolutie
- Nr. 2 : Verslag

1235 (2001-2002)

- Nr. 1 : Verslag over verzoekschrift

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, bij het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I	5
1. Vooraf	5
2. Krachtlijnen van het decreet	5
A. Recht op inschrijving	6
B. De oprichting van lokale overlegplatforms	7
C. Het geïntegreerd ondersteuningsaanbod	8
3. Besluit	9
II. Inleidende uiteenzetting door de indieners bij het voorstel van resolutie betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs	9
III. Bijkomende toelichtingen van de minister bij de evolutie van de regelgeving omtrent het gelijke-onderwijskansenbeleid (GOK)	13
1. Toelichting van de minister	13
A. Basisonderwijs	13
B. Berekening van de lestijden voor het basisonderwijs	18
C. Secundair onderwijs	18
2. Vragen en opmerkingen van de leden	21
IV. Toelichting van de minister bij cijfertabellen m.b.t. de toepassing van het gelijke-onderwijskansenbeleid (GOK)	24
1. Toelichting van de minister	24
2. Vragen en opmerkingen van de leden bij de cijfertabellen	25
V. Algemene bespreking	26
1. Preliminaire vragen en opmerkingen	26
2. ‘Gelijkheid van startkansen’: een ethische status quaestionis	27
3. Algemene opmerkingen en vragen bij het decreet	30
A. Namens de CD&V-fractie	30
B. Namens de Vlaams Blok-fractie	33
C. Namens de sp.a-fractie	36
D. Namens de Agalev-fractie	38
E. Namens de VLD-fractie	39
4. Toelichting van de minister bij de keuze van de indicatoren en de weging	41
5. Situatie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad	42
VI. Raadpleging van de Raad van State – Opschorting van de bespreking – Herneming van de bespreking	43
VII. Artikelsgewijze bespreking	45
VIII. Stemming over het geheel	71

Tekst aangenomen door de Commissie	72
Bijlagen	
Bijlage 1 : Berekening van de lestijden bij GOK-I en de overgangsperiode (powerpointpresentatie)	95
Bijlage 2 : Herschikking van de kredieten in het kader van het gelijke-onderwijskansenbeleid-I	111
Bijlage 3 : Aantal scholen, aantal scholen met OVB/ZVB, aantal scholen met lestijden GOKovergang (en verschil met OVB/ZVB), aantal met lestijden GOK-I (en het verschil met OVB/ZVB) per gemeente	113
Bijlage 4 : Aantal aanvragen, stijgers, dalers	121
Bijlage 5 : Winst en verlies : hoeveel scholen winnen of verliezen x-lestijden (in overgangsregeling)	125
Bijlage 6 : Verschuivingen van lestijden binnen de provincies	129
Bijlage 7 : Cijfers m.b.t. GKSO : eerste graad	131
Bijlage 8 : GKSO : tweede en derde graad	133
Bijlage 9 : Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht per provincie 'scholen' ..	135
Bijlage 10 : Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht per provincie 'uren'	137
Bijlage 11 : Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht van de scholengemeenschappen per provincie	139
Bijlage 12 : Gelijke kansen tweede en derde graad : scholen met Bijzondere Noden of met OVB die wegvallen	141
Bijlage 13 : Tabel verdeling lestijden over de onderwijsnetten	145
Lijst van gebruikte afkortingen	148

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 18 april, 25 april, 2, 3, 7, 16, 28, en 29 mei 2002 het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Conform artikel 25, 2 van het reglement werd het voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs samen met het ontwerp van decreet geagendeerd (*Parl. St.*, VI. P., 2000-2001, nr. 579/1 en 2).

Het verzoekschrift van mevrouw Annick Laurez betreffende de vermindering van het aantal extra-uren zorgverbreding n.a.v. het gelijkekansendecreet-I werd omwille van dezelfde thematiek in samenhang met het ontwerp van decreet besproken (Verzoekschrift nr. 38 (2001-2002) (*Parl. St.*, VI. P., 2000-2001, nr. 1235/1).

In november 2000 bezorgde mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, de Commissie Onderwijs en Wetenschapsbeleid de visietekst 'Naar een geïntegreerd gelijke kansenbeleid binnen het onderwijs'. De Commissie organiseerde daarover hoorzittingen met betrokkenen en deskundigen uit de sector en een gedachtewisseling met de minister (*Parl. St.*, VI. P., 2000-2001, nr. 601/1).

Op 11 oktober 2001 organiseerde de Commissie n.a.v. het aangekondigde gelijkekansendecreet een hoorzitting over de problematiek van hoogbegaafde kinderen in het onderwijs (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 899/1).

Voor de indiening van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I organiseerde de Commissie m.b.t. deze problematiek hoorzittingen over de trekkende bevolking (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1136) en de Centra voor Ambulante Revalidatie (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1152/1).

Op 25 april 2002 organiseerde de Commissie een hoorzitting met onderzoekers van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) en de Universiteit Gent (RUG) over het evaluatieonderzoek van het onderwijsvoorrangsbeleid en het project zorgverbreding in het basisonderwijs (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1143/3).

Conform artikel 31 van het Reglement organiseerde de Commissie op 2 en 3 mei 2002 hoorzittingen

betreffende het gelijkekansenbeleid in het onderwijs met deskundigen en actoren uit de onderwijssector (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1143/4).

Conform artikel 56, 3, van het Reglement werd met 12 stemmen bij 3 onthoudingen beslist dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR MEVROUW MARLEEN VANDERPOORTEN, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING, BIJ HET ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE GELIJKE ONDERWIJSKANSSEN-I

1. Vooraf

De minister verklaart dat zij het ontwerpdecreet betreffende gelijke onderwijskansen-I steeds beschouwd heeft als één van de belangrijkste onderwijsdecreten van deze legislatuur.

Het decreet is een eersteling in een rij van drie gelijkekansendecreten. Het decreet wil de leer- en ontwikkelingskansen van kansarme leerlingen bevorderen, uitsluiting, segregatie en discriminatie vermijden, en bijdragen tot meer sociale cohesie. Een volgend decreet zal voorzien in een zorgpakket voor elke basisschool. Het laatste decreet zet stappen in de evolutie naar meer inclusief onderwijs.

Het voorliggende ontwerpdecreet is volgens de minister één van de weinige decreten waarover al in ruime mate werd gedebatteerd. In november 2000 werd in het Vlaams Parlement een discussie gevoerd omtrent de visietekst 'Naar een geïntegreerd gelijke kansenbeleid binnen het onderwijs'. De hoorzittingen en de bespreking in deze commissie daaromtrent, hebben belangrijke discussiepunten naar voor gehaald, die de totstandkoming van deze tekst in belangrijke mate hebben beïnvloed (*Parl. St.*, VI. P., 2000-2001, nr. 601). Voorts werd in de schoot van de Vlaamse Onderwijsraad uitvoerig gediscussieerd over een nieuw toelatingsbeleid tussen onderwijsbetrokkenen en vertegenwoordigers van de doelgroepen.

2. Krachtlijnen van het decreet

De focus van het decreet ligt, aldus de minister, op kinderen uit kansarme allochtone en autochtone gezinnen. Onderzoek en ervaringen tonen aan dat zij meer dan andere kinderen het risico lopen om geconfronteerd te worden met schoolproblemen

zoals leerachterstand, zittenblijven en schooluitval. Ze starten vaak niet met hetzelfde sociaal en cultureel kapitaal als andere kinderen en hebben het dan ook moeilijker om te beantwoorden aan de verwachtingen die de school hen stelt. Precies omdat ze niet ten volle aan de schoolse verwachtingen voldoen, bestaat de kans dat hun mogelijkheden door de school niet voldoende herkend en erkend worden. Er is sprake van achterstelling.

Met het decreet, dat voortbouwt op een gelijk-kansenbeleid dat sinds het begin van de jaren '90 wordt gevoerd, wil zij de leer- en ontwikkelingskansen van deze kinderen en jongeren optimaliseren. Om deze ambitie waar te maken, ontwikkelt het decreet drie belangrijke principes.

Ten eerste vertrekt het decreet vanuit een principeel recht op inschrijving in de school van keuze. Een leerling kan nog slechts in een beperkt aantal gevallen geweigerd worden of doorverwezen worden naar een andere school.

Ten tweede worden lokale overlegplatforms opgericht die het gelijke kansenbeleid op het lokale vlak mee kunnen implementeren. In de platformen zetelen onderwijsverstrekkers én lokale actoren. Belangrijk is dat de integratiesector en de migrantenverenigingen een eigen stem binnen dit overleg krijgen.

Ten derde tekent het decreet één transparant geïntegreerd ondersteuningsaanbod uit, waarin bestaande projecten worden samengevoegd. Dit aanbod moet scholen en personeelsleden het nodige comfort bieden om een zorgbrede werking te ontwikkelen, gericht op kansarme jongeren.

De minister licht deze principes vervolgens toe.

A. Recht op inschrijving

In haar beleidsnota schreef de minister dat het recht op inschrijving een fundamenteel en in beginsel onvoorwaardelijk recht is, dat in alle onderwijsinstellingen gewaarborgd moet worden. Deze optie wordt door een aantal elementen ondersteund.

Ten eerste is er de juridische plicht, op basis van een recente Europese richtlijn, om enerzijds “alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die met het beginsel van gelijke behandeling in strijd zijn af te schaffen”, en om anderzijds “er zorg voor te dragen dat alle met het beginsel van gelijke behandeling in strijd zijnde bepalingen in individuele of collectieve contracten of overeenkomsten en re-

gels die gelden voor verenigingen met of zonder winstoogmerk nietig verklaard worden”;

Ten tweede stelt zij vast dat nooit expliciet op basis van herkomst wordt geweigerd. Een decretale tekst die het weigeren op basis van ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming uitdrukkelijk verbiedt, is onvoldoende effectief. Scholen die een cultureel homogeen beleid willen voeren, zullen steeds andere weigeringsgronden invoeren;

Ten derde meent zij dat het huidige weigeringsrecht in een aantal gevallen haaks komt te staan op het recht op onderwijs en de leerplichtwetgeving. Ten gevolge van weigeringen raakt een aantal leerlingen de eerste maanden van het schooljaar niet ingeschreven in een school.

Het is volgens de minister tenslotte de verantwoordelijkheid van de overheid en de schooloverheden om er zorg voor te dragen dat elke onderwijsconsument ingeschreven kan worden in een school met een project dat zijn voorkeur wegdraagt. De Raad van State ondersteunde deze stelling in het advies over dit decreet.

Tijdens de hoorzittingen en de bespreking in de commissie onderwijs werden de mogelijke neven-effecten van een ongenueanceerd inschrijvingsrecht door diverse actoren en partijen beklemtoond. Men vroeg nuances aan te brengen die scholen met een heterogene samenstelling zouden kunnen beschermen. In het belang van de leerling én de school voorziet het decreet dan ook in drie nuances op het recht op inschrijving.

Leerlingen kunnen pas worden ingeschreven wanneer de ouders uitdrukkelijk instemmen met het pedagogisch project en het schoolreglement van de school. De inrichtende macht staat in voor de opmaak van deze documenten, maar kan wel niet zelf de inschatting maken of een leerling al dan niet aan het project en het reglement zal kunnen voldoen. Elke leerling krijgt aldus een faire kans om onderwezen te worden binnen het pedagogisch en onderwijskundig kader waarvoor de ouders uitdrukkelijk kiezen.

Een inrichtende macht kan om twee redenen beslissen om een leerling niet in te schrijven. Enerzijds kan een leerling worden geweigerd indien een bijkomende inschrijving de veiligheid in de school in het gedrang zou brengen. Anderzijds is een weigering mogelijk in het geval de betrokken leerling recent disciplinair werd uitgesloten door de inrichtende macht.

Een leerling kan om twee redenen worden doorverwezen. "Doorverwijzen" betekent dat de school een beroep kan doen op een lokaal overlegplatform om een andere school voor de leerling te vinden. Terwijl het overlegplatform tussen ouders en scholen bemiddelt, wordt de leerling voorlopig ingeschreven in de school van aanmelding.

Een school voor gewoon onderwijs kan een leerling met een zware handicap doorverwijzen, wanneer haar draagvlak niet voldoende is om de leerling te ondersteunen.

Een tweede doorverwijzingsgrond wil heterogeen samengestelde scholen beschermen. Ik verwijs terug naar de discussies tijdens en naar aanleiding van de hoorzittingen over de visietekst. Er werd toen sterk gepleit voor een beveiligingsmechanisme voor multiculturele scholen.

Het decreet geeft scholen met een hoge aanwezigheid van leerlingen waarvan de thuistaal niet het Nederlands is, een beschermd statuut. Leerkrachten in scholen met veel leerlingen uit een (overwegend) anderstalige gezinscontext staan immers voor zeer belangrijke pedagogisch-didactische uitdagingen. Scholen die meer anderstaligen hebben dan de andere scholen in het omliggende, kunnen daarom anderstaligen of Nederlandstaligen doorverwijzen om een bepaalde verhouding tussen deze leerlingengroepen te vrijwaren. Deze scholen moeten in hun schoolbeleid en –praktijk wel een bijzondere aandacht voor taalheterogeniteit aan de dag leggen.

Een logisch gevolg van het inschrijvingsrecht is het keuzerecht voor een vestiging. Naast het recht op inschrijving in de school van keuze, formuleert het decreet het recht van de onderwijsconsument om te kiezen voor een bepaalde vestigingsplaats van een school. Van dit recht kan enkel worden afgeweken om redenen van veiligheid of om gesegregeerde vestigingsplaatsen te vermijden.

Het recht op inschrijving wordt, aldus de minister, met duidelijke procedurele waarborgen omkleed. Na een doorverwijzing bemiddelt een lokaal overlegplatform binnen een termijn van tien dagen tussen de lokale scholen en de ouders van de leerling om een goede en snelle oplossing te zoeken. Als het overlegplatform twijfelt over de mogelijkheid van de school om door te verwijzen, kan zij daarover een vraag stellen aan een Commissie inzake Leerlingenrechten.

Bij deze Commissie kunnen ouders ook een klacht neerleggen, wanneer zij vinden dat een leerling on-

terecht werd geweigerd. Wanneer inderdaad blijkt dat een leerling buiten de bepalingen van het decreet om niet werd ingeschreven, kan de Commissie aan de school een financiële sanctie opleggen.

B. De oprichting van lokale overlegplatforms

De minister vervolgt dat de lokale overlegplatforms de tweede pijler vormen van het decreet. In 1993 werd de non-discriminatieverklaring ondertekend door de Vlaamse onderwijsminister en de overkoepelende organen van inrichtende machten. Op basis van deze non-discriminatieverklaring werden in een aantal gemeenten netoverschrijdende overeenkomsten afgesloten om een meer evenredige verdeling van allochtone leerlingen over de scholen te bewerkstellingen en het onderwijs te interculturaliseren.

Uit de wetenschappelijke evaluatie van dit beleid blijkt dat er een uitgebreid proces van gezamenlijk overleg op gang is gebracht. De evaluatie stipt echter ook een aantal punten van verbetering aan :

- de overleggroepen werken in een groot aantal gevallen voornamelijk een spreidingsbeleid i.p.v. een actief toelatingsbeleid uit ;
- de overleggroepen hebben vaak een te klein maatschappelijk draagvlak doordat de deelnemers beperkt worden tot de onderwijswereld ;
- de voorzitters hebben aanmerkingen op het tamelijk vrijblijvende karakter van de afspraken die binnen een overleg worden gemaakt.

De minister wil de lokale overlegplatforms daarom breder samen stellen en duidelijker omschreven bevoegdheden geven.

Een divers samengesteld plaatselijk overleg kan verbanden leggen met andere beleidsterreinen zoals welzijn, huisvesting en mobiliteit. Concreet bestaat een lokaal overlegplatform daarom uit vertegenwoordigers van de onderwijsverstrekkers en CLB's, van het personeel, van de ouders en – in het secundair onderwijs – de leerlingen, van lokale socio-economische en/of -culturele partners, van allochtone en kansarme autochtone gemeenschappen en van de integratiesector en de onthaalbureaus.

Omdat de gemeente een lokaal beleid voert inzake welzijn, mobiliteit, huisvesting e.d. kan ze een belangrijke adviserende rol vervullen in het overlegplatform.

De overlegplatforms krijgen nieuwe bevoegdheden. De minister licht de belangrijkste toe. Ten eerste maakt een overlegplatform afspraken over de essentiële doelstellingen van het decreet, namelijk het realiseren van optimale leer- en ontwikkelingskansen voor alle leerlingen, het vermijden van uitsluiting, segregatie en discriminatie en het bevorderen van sociale cohesie.

Ten tweede moet het platform via klare afspraken over ieders verantwoordelijkheid, informatievoorziening en sensibilisering komen tot evenwichtig samengestelde scholen. In deze afspraken kan een actief toelatingsbeleid voor zogenaamde “witte scholen” een voorname rol spelen.

Ten derde legt een overlegplatform een traject vast inzake de toeleiding naar het onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers.

Ten vierde bemiddelen de overlegplatforms na een doorverwijzing van een leerling.

Het is de bedoeling om het aantal lokale overlegplatforms geleidelijk te laten aangroeien, zodat uiteindelijk gans Vlaanderen bestreken wordt. Er worden overlegplatforms voor het basisonderwijs en overlegplatforms voor het secundair onderwijs voorzien.

De minister vindt de deelname aan zo'n overlegplatform zo essentieel, dat zij ervoor pleit om dit op te nemen als financierings- en subsidiëringsvoorwaarde voor scholen en centra voor leerlingenbegeleiding.

Het decreet voorziet tevens in de ondersteuning van de lokale overlegplatforms door een deskundige. Die vervult zowel een organisatorische als een inhoudelijke rol, die wordt vastgelegd in een functiebeschrijving en het huishoudelijk reglement.

De werking van een lokaal overlegplatform wordt geregeld in een huishoudelijk reglement, dat bij consensus tot stand komt. Belangrijk is dat het reglement een beperkt orgaan van dagelijks bestuur moet belasten met een aantal advies- en beslissingsbevoegdheden.

C. Het geïntegreerd ondersteuningsaanbod

Het derde luik van het decreet legt de basisprincipes vast voor de uittekening van een geïntegreerd ondersteuningsaanbod voor het gewoon basisonderwijs en het gewoon voltijds secundair onderwijs. Dat ondersteuningsaanbod is onontbeerlijk om de

scholen in staat te stellen ook kansarme leerlingen kwalitatief hoogstaand onderwijs te bieden.

Het ondersteunen van scholen die veel leerbedreigde kinderen opvangen, is niet nieuw. De Vlaamse overheid voert sinds het begin van de jaren '90 een doelgroepengericht onderwijsbeleid. Er wordt een “onderwijsvoorrankingsbeleid” gevoerd, zowel in het basisonderwijs als in het secundair onderwijs, om de onderwijsachterstand van kansarme migrantenkinderen weg te werken en hun integratie te bevorderen. Er loopt sinds 1993 ook het project “zorgverbreding” in het basisonderwijs. Dit project wil een breder continuüm aan onderwijszorgen voor leerbedreigde en kansarme leerlingen tot stand brengen. In beide projecten krijgen scholen met een bepaald percentage “doelgroepleerlingen” extra lestijden, die aangewend moeten worden voor een aantal actieterreinen. Tenslotte werd in het schooljaar 2000-2001 een project “bijzondere noden” opgestart, om in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs demotivatie, antisociaal gedrag en schoolverzuim te voorkomen en te remediëren.

Deze initiatieven hebben een zeer grote waarde gehad op het vlak van bewustwording bij leerkrachten en schoolteams. De afgelopen 10 jaar is in vele scholen ernstig nagedacht over de aanpak van kinderen die het moeilijker hebben. Vele leerkrachten hebben een grote expertise opgebouwd in het detecteren van de problemen en het oplossen ervan.

Niettemin kennen de projecten een aantal fundamentele knelpunten. Vooreerst wordt de tijdelijkheid fel bekritiseerd. Vele scholen steken energie in het opbouwen van een nieuwe werkwijze maar weten niet hoelang ze op de ondersteuning van de overheid kunnen rekenen. Ten tweede krijgen de scholen middelen toegekend deels op basis van jaarlijkse of tweejaarlijkse aanwendingsplannen, die sterk bijdragen tot de planlast en niet steeds een even efficiënt selectie criterium zijn. Ten derde leiden de indicatoren en het normensysteem binnen zorgverbreding er niet automatisch toe dat de zwaarst beproefde scholen de meeste middelen krijgen. Tenslotte zorgt het degressieve gewichtensysteem binnen onderwijsvoorranking er voor dat concentratiescholen benadeeld worden, aangezien doelgroepleerlingen vanaf een bepaald percentage een minder zwaar gewicht toebedeeld krijgen.

Het geïntegreerd ondersteuningsaanbod wil de positieve elementen uit het verleden behouden maar de knelpunten ervan oplossen. De grote lijnen van het ondersteuningsaanbod zijn de volgende :

1. De genoemde tijdelijke projecten worden geïntegreerd in één transparant aanbod.

2. Het aanbod valt uiteen in twee delen. Het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs vormen het eerste luik van het ondersteuningsaanbod, de tweede en derde graad van het secundair onderwijs vormen het tweede luik.

Het eerste luik is gericht op een maximale begeleiding en ondersteuning van onderwijskansarme leerlingen in functie van hun doorstroming naar “doorstroom-studierichtingen” in ASO, TSO en KSO. Binnen dit luik wordt gekozen voor een meting van onderwijskansarmoede op basis van socio-economische indicatoren. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de gehanteerde indicatoren een zeer grote voorspellende waarde hebben. In het basisonderwijs zijn de scholen door de projecten onderwijsvoorrang en zorgverbreding reeds sterk vertrouwd met dergelijke indicatoren.

Het tweede luik beoogt naast de preventie en remediëring van leerachterstanden vooral de opvang en begeleiding van leerlingen in problematische situaties en de bevordering van een gekwalificeerde uitstroom. De scholen moeten in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs bijzondere aandacht schenken aan de nefaste effecten van het watervalstelsel, demotivatie, antisociaal gedrag en schoolverzuim. De indicatoren zijn hier geënt op leerlingen met schoolse achterstand, neveninstromers en zogenaamde “ex-anderstalige nieuwkomers”;

3. Scholen krijgen door het ondersteuningsaanbod voor drie – in plaats van één – jaar de zekerheid van een extra omkadering. Dit stelt hun in staat om de aanwending van de extra middelen beter te plannen.

De extra omkadering bestaat in aanvullende lestijden, extra uren-leraar of extra betrekkingen. In het basisonderwijs en in de eerste graad van het secundair onderwijs kan in deze aanvullende lestijden of extra uren-leraar worden benoemd. Op die manier kan de opgebouwde expertise makkelijker in de school worden behouden;

4. In de projecten onderwijsvoorrang en zorgverbreding zorgden de aanwendingsplannen voor een *a priori* toetsing van de aanwending van de middelen. De directies en leerkrachten kwamen aldus jaarlijks of om de twee schooljaren onder druk te staan om volgens een vast stramien een vaak uitgebreid plan uit te schrijven met het oog op een zo hoog mogelijke “score”.

Het ondersteuningsaanbod draait deze systematiek om. De extra omkadering wordt op een mathematische wijze berekend en toegekend, maar scholen moeten achteraf verantwoording afleggen over de aanwending van de middelen.

Scholen ontwikkelen aldus bij het begin van de drie jaar een visie over de opvang en de begeleiding van de onderwijskansarme leerlingen en onderschrijven een aantal bij besluit vastgelegde concrete doelstellingen. In de helft van de drie jaar voeren scholen daaromtrent een zelfevaluatie uit. Op het einde controleert de onderwijsinspectie in welke mate de doelstellingen werden behaald.

5. De overgang van de tijdelijke projecten onderwijsvoorrang en zorgverbreding naar een nieuw beleid, met deels andere indicatoren en een ander normensysteem, wordt begeleid door overgangsmaatregelen. Die overgangsmaatregelen zorgen ervoor dat het verlies van scholen die minder ondersteuning zullen krijgen, geleidelijk wordt afgebouwd of omgebogen. De overgangsmaatregelen garanderen tegelijk dat de zwaarst belaste scholen, die meer ondersteuning zullen krijgen dan voorheen, onmiddellijk op het volledige ondersteuningspakket aanspraak kunnen maken.

3. Besluit

De minister besluit met de gedachte dat een decreet niet alleen een mechanisme is om gedragingen van instellingen en burgers te reguleren. Een decreet is ook een drager van betekenissen. Het decreet wil aangeven wat er belangrijk is voor een gemeenschap. Dit decreet is voor haar meer dan een tekst over gelijkheid en non-discriminatie. De drie luiken van het decreet bewerkstelligen dat leerlingen, scholen en lokale actoren zich niet alleen rond gelijke rechten verenigen, maar ook rond het goede, rond datgene wat hen bindt.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE INDIENERS BIJ HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE HET GELIJKE KANSENBELEID BINNEN HET ONDERWIJS

Mevrouw Veerle Heeren verwijst voor haar inleiding naar het verslag van de gedachtewisseling die de Commissie had met de minister over de visietekst ‘Naar een geïntegreerd gelijke kansenbeleid binnen het onderwijs’. Daarin kondigden zij het voorstel van resolutie aan en werd dit nader toegelicht (*Parl. St.*, VI. P., 2000-2001, nr. 601/1, p. 54-56) :

“ De heer *Luc Martens* (...) kondigt de indiening van een voorstel van resolutie betreffende het gelijke kansenbeleid binnen het onderwijs aan. Dit moet een constructieve bijdrage vormen aan de discussie. Zijn fractie biedt de andere fracties de kans dit voorstel mee te ondersteunen. Hij licht vervolgens met de bemerkingen op de visietekst, dit voorstel verder toe.

Op de eerste plaats vindt de heer Martens de visietekst van de minister te ééNZijdig omdat de tekst vooral uitgaat vanuit de evaluatie van het non-discriminatiepact. Een gelijke kansenbeleid voor alle kinderen in het onderwijs moet vanuit een ruimer perspectief benaderd worden. Daartoe is er een bredere benadering nodig waarbij de problematiek niet alleen vanuit het onderwijs, maar ook vanuit andere beleidsdomeinen wordt aangepakt. Jongeren met succes ondersteunen in hun waardigheid kan enkel lukken wanneer dit ook terug te vinden is in andere sectoren dan enkel het onderwijs. Vanuit deze benadering hoopt hij dat de andere ministers van de Vlaamse regering zich daartoe engageren.

Een tweede bedenking is dat de visietekst te zeer de nadruk legt op het remediërend-curatieve aspect. Het beleid dient volgens hem ook preventief op te treden, namelijk gericht op het voorkomen van de leermoeilijkheden.

De visietekst legt volgens de heer Martens slechts terloops een verband tussen het gelijke kansenbeleid en diversiteit. Dit vormt zijn derde opmerking. Deze twee aspecten zijn nochtans nauw met elkaar verbonden. Verscheidene sprekers hebben dit tijdens de hoorzitting aangehaald.

De spreker merkt als vierde element op dat bepaalde doelgroepen, zoals de kinderen van trekken de bevolkingsgroepen, niet weerhouden werden. Er wordt weliswaar op basis van het verleden een balans opgemaakt, maar iedere groep moet krijgen waar hij recht op heeft. Hij beseft dat men de doelgroepen die men wil benaderen, niet limitatief kan opnoemen.

De heer Martens stelt met zijn vijfde bemerking vast dat de rol van de ouders in de visietekst onderschat wordt. De ouders vormen nochtans een partner die geëngageerd moet worden om in dit kader positieve resultaten te boeken. Als het gaat om ondersteuning vanwege de ouders moet er daarom aan hen meer aandacht worden besteed. In welke vorm zij zich ook wensen te organiseren.

Een aantal andere elementen van de visietekst hebben een gevoelig karakter. In dit kader vermeldt de heer Martens op de eerste plaats de discussie omtrent het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht. Deze discussie is niet nieuw. Tijdens de bespreking van het decreet basisonderwijs diende de heer Karel De Gucht reeds een amendement hieromtrent in. Er zijn ook de internationale verdragen en bepalingen uit de Grondwet die dit thema in een spanningsveld plaatsen en vragen oproepen. Bovendien zijn er ook de uitspraken van het Arbitragehof en de arresten van de Raad van State die duidelijk stellen dat men het vrij onderwijs niet dezelfde identieke verplichtingen kan opleggen als het gemeenschapsonderwijs dat een overheidsinitiatief is.

Een tweede gevoelig onderwerp is de rol van de inspectie. Die rol werd in het verleden decretaal vastgelegd en gedefinieerd. De visietekst voorziet evenwel in een verschuiving van de inhoud van deze opdracht. Als dit inderdaad de bedoeling is, dan mag dit niet op een sluipende wijze gebeuren, maar moet dit door het parlement worden vastgelegd.

Hij wil in een laatste reeks bemerkingen komen tot een verduidelijking en onderlinge afstemming van wat men verstaat onder de waarde ‘gelijkheid’. De wetenschappelijke literatuur heeft hierover heel wat verschillende benaderingen : de ene stelt gelijkheid gelijk met een gelijkheid van kansen bij de start, terwijl anderen de gelijkheid vaststellen bij het bereiken van gelijke resultaten. De benadering zelf is dus belangrijk omdat die leidt tot de manier waarop men het onderwijs organiseert. De huidige onderwijsstructuur is immers nog te zeer gebaseerd op een systeem van jaarklassen en klassengroepen dat uitdrukkelijk beperkingen heeft. Dit heeft tot gevolg dat men zich richt op de middenmoot. Diegenen die erboven uit stijgen krijgen daardoor niet de stimuli die men verwacht, en zij die daaronder blijven, zullen uit de aandacht verdwijnen en in een cascade terecht komen.

Een gelijke kansenbeleid moet, zoals hij reeds eerder zei, gericht zijn op diversiteit. Dit houdt in dat men de verscheidenheid in talenten, culturen, sociale achtergronden e.d. volle kansen geeft in het onderwijs. Een dergelijk beleid vergt actieve inspanningen inzake kwaliteitszorg. Heel wat scholen zijn daar reeds zelf mee bezig, maar zouden hier meer moeten in ondersteund worden. Zij moeten bovendien de ruimte krijgen om de autonomie volop te beleven.

De inspanningen voor een gelijke kansenbeleid moeten op de eerste plaats gebeuren in het gewoon onderwijs. Toch zijn er kinderen van wie de noden de mogelijkheden van de gewone school overstijgen. Voor die leerlingen betekent het buitengewoon onderwijs de beste oplossing. Daarbij mag dat buitengewoon onderwijs zeker niet beschouwd worden als een lagere trap of als laatste schakel van een waterval, maar moet dit onderwijs vanuit zijn eigenheid en opdracht benaderd worden. Het is volgens de spreker ook belangrijk dat beide blijven samenwerken. De expertise van het buitengewoon onderwijs kan immers gebruikt worden in het gewone onderwijs om hier nieuwe zorgbrede kansen te creëren en de draagkracht van de school te vergroten.

De heer Martens wil bijzondere aandacht voor de taalachterstand dat een sleutelgegeven is bij heel veel kinderen die leermoeilijkheden hebben. Leerlingen met voldoende intellectuele mogelijkheden kunnen zonder problemen een andere taal leren, maar het zijn de anderen die een taalachterstand ontwikkelen en daardoor leermoeilijkheden krijgen. Dit heeft uiteraard ook te maken met taalstimulatie. Zelfs bij autochtone kinderen uit sommige sociaal achtergestelde milieus is de taalstimulatie onvoldoende aanwezig waardoor het verdere leren bedreigd wordt.

Hij benadrukt dat zijn fractie van mening is dat om concentratiescholen te vermijden ieder zijn verantwoordelijkheid moet dragen en het spreidingsbeleid moet gestimuleerd worden. De vraag daarbij is hoe dit toegangsbeleid kan verwezenlijkt worden omdat er ook andere waarden in het geding zijn waar men rekening moet mee houden. Het positief kunnen ontwikkelen en het veilig stellen van een eigen pedagogisch project waar ouders uitdrukkelijk voor kiezen, vormt immers evenzeer een belangrijke waarde.

Tenslotte vermeldt de heer Martens nog enkele aandachtspunten : het niet beperken van het gelijke kansenbeleid tot het lager onderwijs maar uitbreiden tot het secundair en hoger onderwijs, de betaalbaarheid van het onderwijs met het thema rond de studiekosten en de studietoelagen, en de lerarenopleiding en nascholing zijn evenzeer belangrijke elementen in dit debat.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* wijst op de problematiek van de anderstalige nieuwkomers. De minister heeft hier reeds gesteld dat het huidige systeem niet meer voldoet. Zo is de periode om de jongeren bij te werken te kort om op een degelijke manier in te kunnen stappen in het reguliere onderwijs. Bo-

vendien gaat het dikwijls om oudere leerlingen die moeten aansluiten bij niet-leeftijdsgenoten. Hoe zal de minister dit aanpakken ?

Mevrouw Grouwels brengt op de tweede plaats aan dat de schoolinfrastructuur een belangrijk element is in het gelijke kansenbeleid. Jongeren brengen zeer lange tijd door in het onderwijs. Indien dit gebeurt in minder goede omstandigheden, heeft dit gevolgen m.b.t. de leerachterstand e.d.

De spreker stelt dat de betrokkenheid van de ouders een belangrijk aandachtspunt is voor haar fractie. Scholen zouden zelf, naast het oudercomité e.d., een beleid moeten ontwikkelen naar de ouders toe en daartoe de nodige middelen en ondersteuning krijgen. Hoe kan dit contact met de ouders ondersteund worden ?

Haar fractie wil ook komen tot een structureel schoolopbouwwerk. Hierbij gaat het om een relatie tussen de school, het ouderlijk milieu én de omgeving. Deze brugfunctie is essentieel voor die scholen die geconfronteerd worden met de voorliggende problematiek.

De principes van onderwijsvoorrang en zorgverbreding moeten volgens de spreker behouden en verfijnd worden. De ervaring en expertise die in de huidige projecten werd opgedaan moet men verder kunnen gebruiken en ontwikkelen. Het is niet duidelijk hoe die zullen benut worden, noch of de criteria voor onderwijsvoorrang en zorgverbreding in het gelijke kansenbeleid zullen gehandhaafd worden. Zo wordt er in de visietekst afstand genomen van het criterium 'éénoudergezinnen'. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt evenwel dat kinderen die in éénoudergezinnen opgroeien, een zwakkere achtergrond hebben m.b.t. de schoolsituatie.

Mevrouw Grouwels vraagt welke extra middelen aan de scholen ter beschikking zullen worden gesteld die met bijzondere noden geconfronteerd worden. Bij bijzondere noden gaat het voor haar fractie niet alleen over allochtone kinderen, maar ook om autochtone kinderen uit kansarme middelen.

Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is voor mevrouw Grouwels specifiek, maar niet uniek. De ervaringen in Brussel kunnen ook elders in Vlaanderen worden aangewend. Dit leidt tot haar vraag of Brussel in aanmerking zou kunnen komen voor structurele middelen als onderwijsvoorrangsgebied, naar analogie van bvb. de mijnstreek in Limburg. Brussel heeft reeds een specifiek beleid, maar dat beperkt zich enkel tot het basisonderwijs. Een

uitbreiding naar het secundair onderwijs zou nuttig zijn, omdat de problematiek uit het basisonderwijs binnen een aantal jaren ook aanwezig zal zijn in het secundair onderwijs.

In Brussel zou er bijzondere aandacht moeten zijn voor de taalvaardigheid. De moedertaal van de kinderen zou daarbij als hefboom tot het verwerven van een andere taal, moeten benut worden. Ook de mogelijkheid om meertaligheid mogelijk te maken in het onderwijs werd tijdens de hoorzitting bepleit.

De spreker wijst vervolgens op de instapmomenten in het onderwijs. In Brussel is dit specifiek omdat kinderen kunnen kiezen voor het Nederlandstalig of Franstalig onderwijs. Kinderen zou men op die momenten moeten kunnen toetsen op hun taalkennis en hun capaciteit om taalvaardig te worden in de schooltaal. Dit is belangrijk om de startbasis van de kinderen direct te leren kennen.

Zij vraagt bijzondere aandacht voor de overgangsmomenten tussen basis- en secundair onderwijs. Leerlingen die overstappen, blijken de taalvaardigheid niet te hebben. Welke initiatieven zullen ondernomen worden om dit te vermijden ?

Haar fractie vraagt een versterking van de begeleidende diensten. De rol die CLB's vervullen, is enorm belangrijk. Zij hebben meestal een goed beeld van wat de problematiek bij individuele kinderen kan zijn.

Tot slot verwijst de spreker naar de herwaardering van het lerarenambt. Zij pleit voor een extra honorering van bepaalde leerkrachten op basis van extra kwalificaties. Dit kan op basis van objectieve criteria, zoals bijscholing m.b.t. specifieke moeilijkheden in het onderwijs. Op bepaalde plaatsen waar specifieke competenties worden verwacht van de leerkrachten en de leersituatie moeilijk ligt, ontstaan er momenteel dramatische situaties omdat men er geen leerkrachten vindt. Het is in ieder geval belangrijk de leerkrachten met bijzondere competenties in de scholen te houden. Hoe kan men deze problemen opvangen ?

Mevrouw *Veerle Heeren* benadrukt op de eerste plaats dat gelijke kansen voor alle kinderen in het onderwijs meer veronderstelt dan een geïntegreerd project onderwijsvoorrrangsbeleid. Het moet gericht zijn op kansarmen, geselecteerd op basis van sociaal-culturele en sociaal-economische criteria. Ook kinderen met een handicap of leerstoornissen moeten kunnen rekenen op een deskundige bea-

dering. Het respect voor de eigenheid van elk kind is belangrijk, omdat dit een voorwaarde is voor een positieve opvoedingssituatie.

Scholen en leerkrachten moeten de mogelijkheden krijgen om de kinderen voor te bereiden op een multiculturele samenleving. Differentiatie moet ervoor zorgen dat alle kinderen zich kunnen thuisvoelen in het onderwijs. Daarbij dient er rekening gehouden te worden met de talenten en het leer-tempo van de kinderen.

Kinderen met bijzondere onderwijsbehoeften vergen bijzondere inspanningen. Met de juiste begeleiding zou men het grootste deel van de kinderen met al hun verschillen kunnen opvangen in het gewone onderwijs. Toch overstijgen sommige noden het gewone onderwijs. Daarom is het buitengewoon onderwijs de beste oplossing om tot een maximale ontplooiing van deze kinderen te komen. De deskundigheid van dit buitengewoon onderwijs kan ook ten dienste worden gesteld van het gewone onderwijs, zodat men kan komen tot een zorgbrede school. Beiden hebben er belang bij samen te werken zodat de doorverwijzing niet als problematisch wordt ervaren.

Een tweede thema dat mevrouw Heeren aanhaalt betreft de middelen. Het creëren van een succesvol gelijke kansenbeleid kan enkel lukken als hier extra middelen tegenover staan. De visietekst stelt hiervoor een remediërende aanpak voor : men moet eerst een leerling met problemen hebben, alvorens er extra middelen worden gegeven. Een school zou een leerprobleem kunnen aantonen aan de hand van een taalvaardigheidstest. Dit veronderstelt extra werk voor de scholen. Welke gevolgen zou dit kunnen hebben voor de concentratiescholen : zullen zij aangeven dat alle leerlingen van deze scholen met leerproblemen kampen ? Dit heeft bovendien gevolgen voor het imago van deze scholen. Welke gevolgen zullen deze scholen in hun omkadering hebben als zij niet al hun kinderen zullen aangeven als kinderen met leerproblemen ?

Scholen en overheid moeten preventief en pro-actief kunnen optreden om een multiculturele school mogelijk te maken zodat gelijke kansen op lange termijn worden verwezenlijkt. Zij pleit daarom voor een voorrrangsbeleid op basis van criteria waarvan men weet dat ze samenhangen met de leerproblemen. Uit de hoorzitting bleek dat schoolsucces zeer sterk samenhangt met criteria als taalvaardigheid, sociale achtergrond en de gezinssituatie.

Een derde element dat zij wil benadrukken is de rol van de onderwijsinspectie. De inspectie zou volgens de visietekst op basis van het schoolwerkplan de bevordering van de gelijke kansen kunnen beoordelen met de goedkeuring van extra middelen. Haar fractie meent dat de overheid hierdoor de vrijheid van de onderwijsverstrekkers zal beperken. Artikel 38 en artikel 47, § 2, van het decreet basisonderwijs stelt dat de inspectie enkel kennis neemt van het schoolwerkplan, zonder de inhoud te beoordelen. Welke criteria zal de inspectie hanteren als de inspectie toch het schoolwerkplan zou mogen beoordelen? Bovendien zou de planlast van de scholen, die iedereen wil afbouwen, opnieuw stijgen omdat men de engagementen zal moeten concretiseren.

Mevrouw Heeren werpt op de vierde plaats op dat het non-discriminatiepact grote verdiensten heeft gehad in het beleid. Voor haar is daarbij de grootste verdienste dat de diverse partners samen rond de tafel zijn gaan zitten en hebben leren praten met en luisteren naar elkaar. In het lokaal overleg zouden echter ook de ouders van alle kinderen met bijzondere noden een stem moeten krijgen. Multiculturele scholen hebben een aanzuigeffect omdat ook de migrantenouders de concentratiescholen willen ontvluchten. Op het werkveld ervaart men dat men met deze ouders zeer moeilijk contact kan krijgen. Daarom zou men een vertegenwoordiging van deze ouders als aanspreekpunt moeten hebben om hen te bereiken.

Het is totaal onduidelijk of het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht tot veel verandering zal leiden. Het probleem is voor mevrouw Heeren van meer fundamentele aard. Tijdens de hoorzitting werden er zeer weinig principiële bezwaren geuit op het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht. De maatschappelijke integratie van allochtonen is een taak van elke school, maar is ook verbonden aan een woonsituatie. In bepaalde gebieden is men onbekend met de thematiek omdat er weinig of geen allochtonen wonen. Multiculturele scholen mogen in ieder geval niet evolueren naar concentratiescholen, die weliswaar ook kwaliteit trachten te leveren.

Tot slot stelt mevrouw Heeren dat indien het inschrijvingsrecht toch wordt aanvaard, men de criteria zal moeten uitbreiden. De inbouw van een bovengrens zou de multiculturele scholen ertoe kunnen voorbehoeden te evolueren naar een concentratieschool.

Zij besluit dat de communicatie een belangrijke factor zal zijn voor het welslagen van de opzet. Alle actoren moeten daarom in dit debat worden betrokken.”.

III. BIJKOMENDE TOELICHTINGEN VAN DE MINISTER BIJ DE EVOLUTIE VAN DE REGELGEVING OMTRENT HET GE- LIJKE-ONDERWIJSKANSENBELEID (GOK)

1. Toelichting van de minister

De minister wil alvorens de bespreking van het ontwerp van decreet te starten, een toelichting geven bij de evolutie van de regelgeving en de overgangsregeling van het gelijke-onderwijskansenbeleid (GOK) voor zowel het basis- als het secundair onderwijs. Zij laat hiertoe aan de leden de hiernavolgende schematische overzichten rondlezen. Met deze toelichting wil zij o.m. meer duidelijkheid scheppen en heel wat vragen die daaromtrent zouden rijzen, reeds voorafgaandelijk beantwoorden.

De minister stelt vooraf dat de vermelde gewichten van de indicatoren van het secundair onderwijs, dezelfde zijn als die voor het basisonderwijs.

A. Basisonderwijs

FASE A : tot 2001 – 2002

Zorgverbredingsbeleid/onderwijsvoorrangsbeleid/pilootproject “geïntegreerde opvang van kinderen van zigeuners en woonwagenbewoners in het basisonderwijs”

– Indicatoren :

- ZVB : – beide ouders zijn werkloos
- moeder heeft niet het diploma secundair onderwijs behaald
- behoren tot een éénoudergezin
- OVB : – grootmoeder niet in België geboren en bezit niet de Belgische of Nederlandse nationaliteit
- de moeder heeft niet langer dan tot 18 jaar school gelopen

- Eerst jaarlijkse en later tweejaarlijkse projecten.
- Kandidaatstelling via aanwendingsplan.
- Goedkeuring van het aanwendingsplan door de beoordelingscommissie.
- Middelen toegekend vanaf 10 percent doelgroeppeerlingen, of 20 doelgroeppeerlingen.
Voor ZVB toegekend op basis van het totaal aantal leerlingen.
Voor OVB toegekend op basis van het aantal doelgroeppeerlingen tot een concentratie-graad van 80 percent. Het mocht niet aantrekkelijk zijn een concentratieschool te worden.
- Geen vaste benoeming mogelijk in de extra lestijden.
- Totaal budget basisonderwijs voor ZVB, OVB en pilootproject is :

Begrotingsjaar	1998	1999	2000	2001	2002
Budget OVB	514,7	542,9	558,2	617,5	662
Budget ZVB	758	758	808,9	998,9	1195
Trek. Bevolking	11,7	11,2	10	9,9	10,5
Totaal in mio BEF	1284,4	1312,1	1377,1	1626,3	1867,5
Totaal in mio Euro	31,84	32,53	34,14	40,31	46,49

Schooljaar	1998 – 1999	1999 – 2000	2000 – 2001	2001 – 2002	2002 -2003
OVB	535,85	554,375	602,675	650,875	
ZVB	758	796,175	951,4	1145,975	
Trek. Bevolking	11,325	10,3	9,925	10,35	
Totaal in mio BEF	1305,175	1360,85	1564	1807,2	
Totaal in mio EURO	32,35	33,73	38,77	44,80	49,50

- Aantal scholen die nu gebruik maken van :
 - ZVB : 1.087 scholen
 - OVB : 575 vestigingsplaatsen of 293 scholen
 - pilootprojecten zigeuners : 3 scholen

FASE B : vanaf 2002 – 2003

G(elijke) O(nderwijs) K(ansen)-decreet I

Ondertussen is er heel veel gebeurd, is er wetenschappelijk onderzoek gebeurd enz. Daaruit bleek dat de indicatoren moesten worden bijgestuurd. Met andere indicatoren zullen echter ook de middelen die daaruit voortvloeien, verschuiven. Dit heeft men tijdens de overgangsperiode trachten op te lossen.

- Indicatoren : – het gezin leeft van een vervangingsinkomen
 - de leerling is thuisloos
 - de ouders behoren tot de trek-kende bevolking
 - de moeder bezit het diploma secundair onderwijs niet
 - de thuistaal is niet het Nederlands
- Driejaarlijkse toekenning van de aanvullende middelen.
- Visie en doelstellingen worden uitgeschreven in het schoolwerkplan, er moet geen aanwendingsplan vooraf naar Brussel gestuurd worden. Scholen besteedden dit zelfs in het verleden uit, wat helemaal niet de bedoeling kan zijn. De groep moet daar zelf in de school over spreken.
- Zelfevaluatie in het tweede jaar.
- Controle door inspectie in de loop van het derde jaar. Als de controle negatief is, kan men eventueel niet in aanmerking komen voor de volgende periode van drie jaar.
- De middelen worden toegekend op basis van het aantal doelgroepleerlingen. Vanaf 80 procent concentratiegraad met extra concentratieweging : dit is omgekeerd van de bestaande situatie. Er worden extra middelen gegeven voor deze scholen met een zeer hoge concentratie doelgroepleerlingen, vermits de allergrootste problemen zich daar situeren.
- Vaste benoeming mogelijk in de aanvullende lestijden.
- Totaal budget basisond. voor GOK-I voor het schooljaar 2002 – 2003 : 49.486.000 euro.

- Aantal scholen die middelen aangevraagd hebben en in aanmerking zullen komen voor ondersteuning de toekomstige 3 schooljaren : meer dan 1.700 van de +/- 2.400 basisscholen.

FASE C : vanaf 2003 – 2004

GOK-II decreet

Uitgangspunt : alle scholen hebben, los van socio-economische of culturele indicatoren, zorgkinderen die extra aandacht en begeleiding nodig hebben. Op basis van OVB/ZVB-project heeft men dit vastgesteld. 8 à 10 percent van de kinderen van een school zouden om een of andere reden ondersteuning nodig hebben.

Het is de bedoeling om vanaf 1 september 2003 alle scholen in de zorg voor die kinderen te ondersteunen. Ze zullen op basis van hun leerlingenaantal middelen krijgen. Hoeveel hangt af van de beschikbare middelen. De verdeling kan hier louter lineair op basis van het aantal leerlingen gebeuren.

Het gebruik van de middelen voor “zorgcoördinatie” zal niet via speciale evaluaties gebeuren, maar zal een onderdeel vormen van de gewone schooldoorlichting.

OVERGANGSMAATREGELEN

De overgang van de tijdelijke projecten ZVB en OVB naar GOK-I, met deels andere indicatoren en een ander normensysteem, heeft voor gevolg dat een groep scholen lestijden verliest en een groep scholen lestijden verkrijgt.

Die verschuiving van middelen kan voor een heel groot stuk opgevangen worden door fase C. In afwachting van die fase C wordt bovendien tussen fase A en fase B een overgangsregeling voorzien waardoor het aantal “dalende” scholen vermindert en/of opgevangen wordt. Geen enkele school die uren had, valt op 0 terug in de overgangsregeling. In deze overgangsregeling ontvangen alle scholen met een concentratiegraad van [60] percent alle middelen die ze zouden ontvangen als GOK-I voluit uitgevoerd zou worden. De scholen met een concentratiegraad tussen [10] percent en tussen [60] percent ontvangen [50] percent van hun stijging. Het maximaal aantal uren dat een school kan verliezen is 1/3de, met een benedengrens van [18] in geval ze minstens 18 uren ZVB/OVB hadden.

De benedengrens van 18 uur is bepaald door het beschikbare budget, wat de scholen zouden indienen en wat de concrete impact zou zijn van GOK-II.

CONCLUSIE

De minister concludeert dat alle scholen vanaf september 2003 middelen zullen ontvangen uit GOK-II. Daarbovenop ontvangen scholen met meer dan 10 percent doelgroepkinderen middelen uit GOK-I. ZVB/OVB in zijn huidige vorm houdt op te bestaan. De overgangsregeling van fase A naar fase B bestaat slechts 1 jaar.

Schematisch overzicht van de gelijkenissen en verschillen tussen fase A en fase B

<i>Onderwijsvoorrang</i>	<i>Zorgverbreding</i>	<i>GOK</i>
Ondergrens = 10% dlgrln	Ondergrens = 10% dlgrln	Ondergrens = 10% dlgrln
Objectieve achtergrond-indicatoren ; wetenschappelijk onderbouwd	Objectieve achtergrond-indicatoren ; wetenschap-onderbouwd	Objectieve achtergrond-indicatoren ; wetenschap-onderbouwd
Indicatoren komen overeen met GOK-beleid	Eénoudergezin = geen indicator meer voor GOK	5 indicatoren
Voor kansarme allochtonen	Voor kansarme autochtonen	Voor kansarme allochtonen en autochtonen
Lestijden per vestigingsplaats en per niveau	Lestijden per niveau	Lestijden per school
Berekening van de lestijden is volgens het aantal dlgrln maar getrapd systeem (30%, 20% ...)	Berekening van de lestijden gebeurt volgens schoolgrootte	Berekening van de lestijden is volgens aantal dlgrln maar lineair stijgend
Concentratiegraad hoger dan 50% = afbouw van de weging		Lineaire stijging zelfs bij hogere concentratiegraad
Concentratiegraad hoger dan 80% = geen extra weging integraal dlgrln wegen niet		Concentratiegraad hoger dan 80% = extra wegingscoëfficiënt
Extra weging voor Brusselse Hoofdstedelijk Gewest	Brussel H.G. krijgt geen extra weging	Extra weging voor Brusselse Hoofdstedelijk Gewest
Aanwendingsplan met beoordeling vooraf	Aanwendingsplan met beoordeling vooraf	Visie rond GOK-beleid in schoolwerkplan met controle achteraf
Jaarlijkse evaluatie door Inspectie	Jaarlijkse evaluatie door Inspectie	Zelfevaluatie en evaluatie door Inspectie in derde jaar

Jaarlijks of tweejaarlijks project – tijdelijk project	Jaarlijks of tweejaarlijks project – tijdelijk project	Driejaarlijks beleid = meer continuïteit – decretale verankering
Jaarlijkse berekening lestijden	Jaarlijkse berekening lestijden	Driejaarlijkse berekening lestijden – meer continuïteit
Geen benoemingen mogelijk voor personeel	Geen benoemingen mogelijk voor personeel	Er kan benoemd worden in aanvullende lestijden

Voorbeelden (onder voorbehoud van goedkeuring van de voorstellen) :

- School met concentratiegraad van 94,3% (totaal 263 lln.) :
 - heeft 78 uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 94 uren
 - geen overgangsregeling want meer dan [60%] concentratie, dus GOK-I wordt voluit toegepast
 - krijgt met GOK-II zorguren bovenop (naar-gelang totaal aantal lln.)
- School met concentratiegraad van 88,4% (totaal 250 lln.) :
 - heeft 152 uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 138 uren
 - geen overgangsregeling want daling is minder dan 1/3
 - krijgt met GOK-II zorguren bovenop (naar-gelang totaal aantal lln.)
- School met concentratiegraad van 77,16% (totaal 289 lln.) :
 - heeft geen uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 83 uren
 - geen overgangsregeling want concentratiegraad meer dan [60%]
 - krijgt met GOK-II zorguren bovenop (naar-gelang totaal aantal lln.)

- School met concentratiegraad van 36,81 % (totaal 288 lln.) :
 - heeft 24 uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 33 uren
 - overgangsregeling : in 2002 – 2003 krijgt deze school slechts 29 uren [50] % van stijging want concentratiegraad tussen [10] % en [60] %
 - in 2003 – 2004 krijgt deze school uit GOK-I 33 uren
 - krijgt met GOK-II zorguren bovenop (naargelang totaal aantal lln.)
- School met concentratiegraad van 19,19 % (totaal 297 lln.) :
 - heeft 24 uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 16 uren
 - overgangsregeling : in 2002 – 2003 krijgt deze school nog 18 uren (want max. daling = 1/3)
 - in 2003 – 2004 krijgt deze school uit GOK-I 16 uren
 - krijgt met GOK-II zorguren bovenop (naargelang totaal aantal lln.)
- School met concentratiegraad van 9,97 % (totaal 291 lln.) :
 - heeft 18 uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 0 uren
 - overgangsregeling : in 2002 – 2003 krijgt deze school nog 18 uren (geen daling onder 18 uren)
 - in 2003 – 2004 krijgt deze school uit GOK-I geen uren meer
 - krijgt met GOK-II zorguren (naargelang totaal aantal lln.)
- School met concentratiegraad van 6,14 % (totaal 293 lln.) :
 - heeft geen uren ZVB/OVB
 - krijgt met GOK-I 0 uren

- geen overgangsregeling want had geen uren en krijgt er geen nieuwe
- krijgt met GOK-II zorguren (naargelang totaal aantal lln.)

B. Berekening van de lestijden voor het basisonderwijs

De heer *Marc Vervloesem*, adjunct van de directeur bij de Afdeling Beleidsvoorbereiding Basisonderwijs van het departement Onderwijs, treedt op namens de minister. Hij geeft aan de hand van een powerpoint-presentatie toelichting bij de berekening van de lestijden bij zowel GOK-I als tijdens de overgangsperiode (Bijlage 1).

C. Secundair onderwijs

FASE A : tot 2001-2002

Onderwijsvoorrrangsbeleid (eerste en tweede graad)/project bijzondere noden (tweede en derde graad)

- Indicatoren :
 - voor OVB :
 - de grootmoeder niet in België geboren en bezit niet de Belgische of Nederlandse nationaliteit
 - de moeder heeft niet langer dan tot 18 jaar school gelopen
 - voor Bijzondere Noden :
 - neveninstromers met B- of C-attest in BSO
 - schoolse achterstand van 1, 2, 3, 4 of meer dan 4 jaar
- Criteria :
 - voor OVB :
 - minstens 10 percent of 20 doelgroepleerlingen op het aantal leerlingen in de eerste graad
 - voor Bijzondere Noden :
 - school is gelegen in een SIF-plus gemeente of een gemeente met een non-discriminatie akkoord

- minstens 70 leerlingen in 2de en 3de graad BSO + deze vertegenwoordigen minstens 35 percent van de leerlingenpopulatie in 2de en 3de graad
 - Kandidaatstelling via aanwendingsplan voor OVB of via aanvraag met grondige motivering voor Bijzondere Noden (element van CAO V).
 - Goedkeuring aanwendingsplan door beoordelingscommissie en aanvraag door commissie
 - OVB : tweejaarlijks (verlengd tot drie jaar) – Bijzondere Noden : loopt al twee jaar.
 - OVB : toekenning uren-leraar
 - Bijzondere Noden : toekenning betrekkingen (1 of 2)
 - Geen benoeming mogelijk
 - Aantal scholen die nu gebruik maken van
 - OVB : 95
 - Bijzondere Noden : 70
- FASE B : vanaf 2002-2003*
- G(elijke) O(nderwijs) K(ansen)-decreet-I*
- *Eerste graad*
 - Indicatoren :
 - de leerling is thuisloos (gewicht : 0.8)
 - de ouders behoren tot de trekkende bevolking (gewicht : 0.8)
 - de moeder bezit het diploma secundair onderwijs niet (gewicht : 0.6)
 - het gezin leeft van een vervangingsinkomen (gewicht : 0.4)
 - de thuistaal is niet het Nederlands (gewicht : 0.2) (altijd in combinatie met één van de 4 andere indicatoren)
 - > Maximum gewicht van indicatoren van 1 leerling : 1.2
 - Driejaarlijkse toekenning van de aanvullende middelen (uren-leraar)
- Visie en doelstellingen worden uitgeschreven in het schoolwerkplan, er moet geen aanwendingsplan naar Brussel gestuurd worden
 - Zelfevaluatie in het tweede jaar
 - Controle door inspectie in de loop van het derde jaar
 - De middelen worden toegekend op basis van het aantal doelgroepleerlingen (vanaf 80% concentratiegraad met extra concentratieweging van 1.5)
 - Scholen in Brussel krijgen nog een extra concentratieweging van 1.5
 - Enkel scholen die ten minste 10 percent doelgroepleerlingen hebben, (die ten minste 6 uren-leraar opbrengen) krijgen middelen
 - Budget eerste graad secundair onderwijs GOK-I : 7,3 miljoen euro
 - Aantal scholen met een eerste graad die middelen hebben aangevraagd en die in aanmerking zullen komen voor ondersteuning gedurende de volgende 3 schooljaren : 307
 - Benoeming mogelijk
 - Er is overdracht mogelijk tussen de scholengemeenschappen.
 - *Tweede en derde graad*
 - Indicatoren :
 - de leerling heeft een schoolse achterstand van tenminste twee jaar (gewicht : 0.2 bij 2 jaar schoolse achterstand, gewicht : 0.3 bij 3 jaar schoolse achterstand, gewicht : 0.4 bij 4 jaar schoolse achterstand en gewicht 0.5 bij meer dan 4 jaar schoolse achterstand)
 - de leerling is een neveninstromer met een B- of C-attest in het TSO of het BSO (gewicht : 0.1)
 - de leerling volgde het voorafgaande schooljaar onthaalonderwijs (gewicht : 0.4)
 - Driejaarlijkse toekenning van de aanvullende middelen (uren-leraar die kunnen omgerekend worden naar half-time of full-time betrekkingen van het ondersteunend personeel)

- Visie en doelstellingen worden uitgeschreven in het schoolwerkplan, er moet geen aanwendingsplan naar Brussel gestuurd worden
- Zelfevaluatie in het tweede jaar
- Controle door inspectie in de loop van het derde jaar
- De middelen worden toegekend op basis van het aantal doelgroepkinderen (vanaf 80 procent concentratiegraad met extra concentratieweging van 1.5)
- Scholen in Brussel krijgen nog een extra concentratieweging van 1.5
- Enkel scholen die ten minste 25 procent doelgroepkinderen hebben, krijgen middelen
- Budget tweede en derde graad secundair onderwijs GOK-I : 4,2 miljoen euro
- Aantal scholen met een tweede en derde graad die in aanmerking zullen komen voor ondersteuning gedurende de volgende 3 schooljaren : 120
- Er is overdracht mogelijk binnen de scholengemeenschappen.

OVERGANG 2002-2003

- De overgang van de tijdelijk projecten OVB en Bijzondere Noden naar GOK- I, met deels andere indicatoren en een ander normensysteem, heeft voor gevolg dat een groep scholen urenleraar verliest en een groep scholen urenleraar verkrijgt.
- Daarom wordt er in de overgang tussen fase A en fase B een overgangsmaatregel voorzien tijdens het schooljaar 2002-2003, waardoor het aantal ‘dalende’ scholen wordt verminderd en/of opgevangen. Geen enkele school die uren of betrekkingen (Bijz. Noden) had, valt terug op 0 in de overgangsregeling.

Overgangsregeling eerste graad :

Gebaseerd op de vergelijking tussen het aantal urenleraar GOK-I en OVB eerste graad.

In deze overgangsregeling ontvangen alle scholen met een concentratiegraad van 60 procent alle middelen die ze zouden ontvangen als GOK-I voluit uitgevoerd zou worden.

De scholen met een concentratiegraad tussen 10 procent en 60 procent ontvangen 85 procent van hun stijging.

Het maximaal aantal uren dat een school kan verliezen is 1/3 (als ze minder dan 11 uren verliezen) of 11 urenleraar (als ze meer dan 11 uur verliezen), met een benedengrens van het aantal uren OVB eerste graad indien ze minder dan 11 urenleraar OVB in de eerste graad hadden.

Aantal scholen eerste graad die in aanmerking komen voor GOK-I in 2002-2003 : 310

Overgangsregeling tweede en derde graad :

Gebaseerd op de vergelijking tussen het aantal urenleraar GOK-I en de som van het aantal urenleraar OVB tweede graad en het aantal urenleraar Bijzondere Noden tweede en derde graad (betrekkingen ondersteunend personeel omgezet in uren).

In deze overgangsregeling krijgen de scholen die door GOK-I meer dan 4 uren stijgen of dalen 60 procent van het verschil tussen de uren GOK-I en de som van OVB en BN

De scholen die naar 0 uren zakken door GOK-I, krijgen eveneens 60 procent van de som van OVB en BN

Aantal scholen tweede en derde graad die in aanmerking komen voor GOK-I in 2002-2003 : 155

Voorbeelden van overgangsmaatregel :

Eerste graad :

School met concentratiegraad van 95.7% (eerste graad 234 lln)

- had 89 uren OVB eerste graad
- krijgt met GOK-I 92 uren
- geen overgangsmaatregel, want meer dan 60% concentratie dus GOK-I wordt voluit toegepast

School met concentratiegraad van 89.9% (eerste graad 128 lln)

- had 0 uren OVB eerste graad
- krijgt met GOK-I 29 uren
- geen overgangsmaatregel, want meer dan 60% concentratie dus GOK-I wordt voluit toegepast

School met concentratiegraad van 47.8% (eerste graad 161 lln)

- had 0 uren OVB eerste graad
- krijgt met GOK-I 15 uren
- overgangsregeling in 2002-2003 krijgt deze school 13 uren (85% van stijging want concentratiegraad tussen 60% en 10%)
- in 2003-2004 krijgt deze school 15 uren

School met concentratiegraad van 93.2% (eerste graad 74 lln)

- had 35 uren OVB eerste graad
- krijgt met GOK-I 27 uren
- geen overgangsmaatregel, want daling is minder dan 11 uren

School met concentratiegraad van 79.4% (eerste graad 141 lln)

- had 63 uren OVB eerste graad
- krijgt met GOK-I 28 uren
- overgangsmaatregel : in 2002-2003 krijgt deze school nog 52 uren (max daling = 11 uren)
- in 2003-2004 krijgt de school 28 uren

School met concentratiegraad van 19.2% (eerste graad 260 lln)

- had 19 uren OVB eerste graad
- krijgt met GOK-I 9 uren
- overgangsmaatregel : in 2002-2003 krijgt deze school 13 uren (daling van 1/3)
- in 2003-2004 krijgt de school 9 uren

Voorbeelden van overgangsmaatregel :

- *Tweede en derde graad :*

School 1

- had 22 uren BN en 17 uren OVB tweede graad (39 uren totaal)
- krijgt met GOK-I 53 uren

- overgangsmaatregel : in 2002-2003 krijgt deze school 47 uren (60% van verschil tussen GOK-I en OVB+BN : 60% van 14 = 8, dit wordt opgeteld bij 39)

- in 2003-2004 krijgt de school 53 uren

School 2

- had 22 uren BN en 2 uren OVB tweede graad (24 uren totaal)

- krijgt met GOK-I 15 uren

- overgangsmaatregel : in 2002-2003 krijgt deze school 20 uren (60% van verschil tussen GOK-I en OVB+BN : 60% van 9 = 5, dit wordt opgeteld bij 15)

- in 2003-2004 krijgt de school 15 uren

School 3

- had 13 uren OVB tweede graad

- krijgt met GOK-I 0 uren

- overgangsmaatregel : in 2002-2003 krijgt deze school 7 uren (60% van OVB+BN)

- in 2003-2004 krijgt de school 0 uren

2. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer *Luc Martens* vraagt op welke gronden de vaststelling van de gewichten van de indicatoren op gebaseerd zijn en waarom er onderlinge verschillen zijn tussen deze gewichten.

Vervolgens vraagt hij of een school tijdens de periode van de driejaarlijkse berekening kan instappen, dan wel of men het eind van de periode van 3 jaar moet afwachten om vervolgens bij het begin van een nieuwe periode in te stappen. Een tussentijdse instap zou immers omwille van de enveloppefinanciering consequenties kunnen hebben op de beschikbare middelen.

Een derde vraag van de heer Martens betreft de spreiding van de scholen die in aanmerking zullen komen. Hoe situeert zich de regionale spreiding in Vlaanderen, is er een evolutie merkbaar en wat is de verhouding terzake tussen de onderwijsnetten ? In dit kader vraagt hij naar verfijnder cijfermateriaal inzake het aantal scholen dat in de diverse categorieën, zoals bvb. de concentratiescholen, zullen terecht komen.

Naar de middelen toe wil hij vernemen hoe die voor het decreet zijn opgedeeld naar de diverse maatregelen die daarin zijn opgenomen. Zullen er deelenveloppes worden gehanteerd voor de diverse onderdelen van het decreet ?

De heer Martens vraagt of het mogelijk is een overzicht te krijgen van een opdeling van het aantal lestijden naar wegingspunt. Dit is van belang vermits men in het basisonderwijs minstens 10 percent doelgroepkinderen moet hebben, waarna een school gerangschikt wordt. Vervolgens is er de voorwaarde dat men minstens over 6 uren moet beschikken. Als gevolg van een gunstige rangschikking zou een school toch niet in aanmerking kunnen komen voor uren.

Hij merkt nog op dat in fase B voor zowel het basis- als het secundair onderwijs vermeld staat dat 'visie en doelstellingen uitgeschreven worden in het schoolwerkplan' en dat er 'geen aanwendingsplan naar Brussel moet worden gestuurd'. De term 'schoolwerkplan' is nergens decretaal onderbouwd en er is geen informatie over terug te vinden in de memorie bij het decreet. Hij beweert dat, alhoewel de minister steeds uitdrukkelijk gepleit heeft voor het tegendeel, de planlast o.m. door dit schoolwerkplan dreigt te gaan stijgen. Deze opzet zal ongetwijfeld omzendbrieven tot gevolg hebben en wellicht later deel gaan uitmaken van een eventueel bijkomende controle vanwege de inspectie.

De heer Martens wijst erop dat de minister verklaard heeft dat er binnen de scholengemeenschappen van het secundair onderwijs overdrachten van uren zullen mogelijk zijn. Hij wil benadrukken dat de scholengemeenschappen een belangrijke decretaale rol te vervullen hebben. Zij hebben eigen bevoegdheden en specifieke opdrachten gekregen met als doel een eigen dynamiek te ontwikkelen. Hij vraagt waarom de overdrachtmogelijkheid binnen de scholengemeenschap niet in het decreet is opgenomen. Er zou ook geen winst of verlies zijn op het niveau van de scholengemeenschappen. Klopt dit ?

Hij vraagt tevens wat er zal gebeuren met de non-discriminatie-uren, de zogenaamde pot-uren, die een vorm van reserve-uren zijn.

Tot slot wil hij van de minister vernemen welke garanties zij kan geven dat de overgangsmaatregelen na één jaar ook tot een positief resultaat zullen leiden. Wat gebeurt er indien er om een of andere reden geen tweede GOK-decreet komt ? In hoeverre is het duidelijk dat de Vlaamse regering de

bijkomende middelen die voor dat tweede decreet nodig zullen zijn, zal vrijmaken.

De heer *Ludo Sannen* reageert vervolgen t.a.v. de heer Martens omdat deze laatste vroeg naar de cijfers omtrent de toepassing van het decreet op basis van de onderwijsnetten. Hij benadrukt dat het de eerste maal is dat een decreet een linearisering doorvoert over de verdeling van middelen voor het onderwijs. Het stoort hem daarom dat de CD&V-fractie, die vragende partij is voor linearisering, nu de vraag stelt wat de voorgestelde maatregelen zullen opbrengen voor het katholiek gesubsidieerd onderwijs. Deze houding toont volgens de heer Sannen aan dat die fractie de belangen van de zuilen laat primeren op het algemeen belang en het belang van de kinderen.

De heer *Luc Martens* repliceert t.a.v. de heer Sannen dat diens uitspraken een interpretatie zijn van de vraag die hij heeft gesteld en voor zijn eigen rekening zijn. Hij wil zich enkel zo volledig mogelijk informeren. Het enige doel van zijn vraag was een duidelijk zicht te krijgen op de reële toepassing van het decreet.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* merkt op dat de lat in het onderwijs nog lang niet gelijk ligt. Zij verwijst naar het vernoemde GOK-II-decreet. Daarover stelde de minister dat 10 percent van de leerlingen van elke school beschouwd zullen worden als kinderen die ondersteuning nodig hebben. Hoe zal dit concreet in het aangekondigde decreet worden opgenomen ? Is er hieromtrent al een berekening gemaakt ?

De heer *Dirk De Cock* vraagt of de minister zicht heeft op het aantal scholen dat aan de enquête m.b.t. het bepalen van het aantal doelgroepkinderen heeft deelgenomen.

Mevrouw *Veerle Heeren* vindt het verschil tussen het aantal secundaire scholen dat effectief in aanmerking zal komen voor ondersteuning gedurende de volgende drie schooljaren en het aantal scholen dat tijdens de overgangsfase in aanmerking zal komen wel opvallend : voor de eerste graad is dit verschil zeer klein, nl. 307 versus 310, maar voor de tweede en derde graad is dit opvallend veel, nl. 120 en 155.

Mevrouw Heeren stelt vast dat er in tegenstelling tot het basisonderwijs voor het secundair onderwijs geen C-fase is voorzien, nl. geen GOK-II. Het secundair onderwijs doet nochtans aan leerlingbegeleiding vermits ook zij geconfronteerd worden met ontwikkelings- en leerstoornissen. Bovendien drei-

gen de multiculturele scholen waar men steeds voor gepleit heeft en waar heel wat expertise is over opgebouwd, door het ontbreken van een GOK-II-decreet en dus door een gebrek aan ondersteuning het gelag te betalen. Zij vreest dat deze scholen snel zullen omgevormd worden tot concentratiescholen. Omtrent de concentratiescholen stelt de spreker dat scholen die de 80 percent allochtone kinderen niet bereiken, in 2003-2004 drastisch zullen moeten inleveren.

De heer *Luc Martens* sluit zich hierbij aan. De leerlingenbegeleiding voor het secundair onderwijs is zinvol, maar dergelijke mogelijkheden moeten aansluiten bij de overgangsmaatregelen. Die maatregelen moeten immers zelf ook een perspectief hebben voor het secundair onderwijs.

– *antwoord van de minister*

De *minister* antwoordt m.b.t. de vragen over de gewichten van de indicatoren dat de bepaling ervan gestoeld is op wetenschappelijk onderzoek. Omwille van die wetenschappelijke basis werden deze elementen tijdens de gesprekken in de Vlaamse Onderwijsraad, VLOR, en de onderhandelingen met de inrichtende machten en vakbonden nooit ter discussie gesteld.

Zij verduidelijkt over de voorziene driejaarlijkse periode dat de scholen moeten weten waar ze gedurende drie jaar recht op hebben. Daardoor is een tussentijdse instap van andere scholen niet mogelijk. Nieuwe scholen zullen dus moeten wachten op een driejaarlijks instapmoment.

De uitvoering van het gelijke-onderwijskansendecreet-II zal volgens de minister in ieder geval extra middelen vergen. Er zijn daaromtrent berekeningen gemaakt, maar de vraag is hoever men daarin wil en kan gaan. Als men bvb. elke gemiddelde school een halftijdse betrekking geeft voor het pakket zorguren, zou dit in totaal neerkomen op een budget van 25 miljoen euro bijkomende middelen. Zij voegt hieraan toe dat het hier enkel gaat om het basisonderwijs. Voor het secundair onderwijs moet er eerder gekeken worden naar de leerlingenbegeleiding. Hoe dit verder moet worden ingevuld, maakt onderwerp uit van gesprekken die momenteel met vakbonden e.d. aan de gang zijn.

De minister antwoordt op vraag van de heer *Martens* naar de mogelijkheid om tot nul uren terug te vallen dat tijdens de overgangsregeling geen enkele school op nul uren zal vallen. Zij zal later aan de hand van een aantal cijfertabellen daaromtrent nadere uitleg verstrekken (*infra*).

Zij vervolgt m.b.t. de vraag over het schoolwerkplan dat het de bedoeling is dat scholen een visie zouden ontwikkelen op de problematiek binnen het schoolgebeuren : welke strategie, welk traject zal men bewandelen enz. Inherent daaraan is er een sterk pleidooi voor teamwerking. Het aanwendingsplan schoot aan dit doel voorbij. De regeling om tot een schoolwerkplan te komen, wie bij dit overleg betrokken wordt e.d., wordt ingeschreven in het aangekondigde participatiedecreet en het decreet omtrent de rechten en plichten van leerlingen. Door de complexiteit van de decreetgeving werd geopteerd om al die elementen niet in één en hetzelfde decreet op te nemen. Het schoolwerkplan zal de planlast zeker niet verzwaren, maar wel de visie van de school versterken. Het aanwendingsplan wordt afgeschaft, zodat er geen bijkomend instrumentarium wordt gecreëerd.

De minister verduidelijkt t.a.v. mevrouw *Heeren* dat het verschil van de secundaire scholen tussen fase B en fase C te verklaren is door het feit dat er totaal andere indicatoren worden gehanteerd voor de berekening. De cijfers die zij later zal presenteren geven hieromtrent meer duidelijkheid (*infra*).

Betreffende de overdracht van uren binnen de scholengemeenschappen antwoordt zij dat de extra uren toegekend worden aan de secundaire scholen zelf. Tegelijkertijd wordt hen meegedeeld dat men deze verdeling in de betrokken scholengemeenschap die opgericht werden om samenwerking te bevorderen, best samen zou bekijken zodat overdrachten mogelijk worden. Het is dus niet zo dat de scholengemeenschappen niet erkend worden in hun opdracht. Hun rol wordt door deze manier van werken juist versterkt. Als men vaststelt dat in een scholengemeenschap een bepaalde school sterk zou stijgen, terwijl een andere school zou dalen, dan zou het logisch zijn dat men in de betrokken scholengemeenschap afspraken zou maken m.b.t. de aanwending van de uren. Zij verwijst voor bijkomende cijfers omtrent de scholengemeenschappen naar de cijfertabellen die zij later zal toelichten (*infra*).

De minister reageert op de vraag van mevrouw *Heeren* omtrent het ontbreken van een GOK-II-decreet voor het secundair onderwijs, dat er vanuit het secundair onderwijs eerder vraag is naar leerlingenbegeleiding vanuit de school, dan, zoals in het basisonderwijs, voor een zgn. zorgcoördinatie.

De leerlingenbegeleiding in het secundair onderwijs zou gekoppeld kunnen worden aan het aantal uren in het secundair onderwijs. Bepaalde onderwijsvormen van het secundair onderwijs hebben

namelijk meer dan 32 lesuren. Zij gaat momenteel in overleg met de inrichtende machten en de vakbonden na of deze uren niet gebruikt kunnen worden voor leerlingenbegeleiding. Het is volgens haar ook belangrijk dat er binnen het secundair onderwijs een herverdeling van de middelen moet kunnen gebeuren. Bovendien zullen er op basis van CAO VI in september 2002 7000, in september 2003 14.000 en in september 2004 20.000 uren naar het secundair gaan. De CAO laat bovendien toe dat deze uren aan leerlingenbegeleiding besteed worden. Dit betekent dat men in de toekomst voor het secundair onderwijs een vervolg voor het gelijkheidskansenbeleid zal opzetten. Het gaat hier uiteraard om een andere aanpak dan in het basisonderwijs vermits men de problemen vooral in het basisonderwijs moet voorkomen. Uit ervaringen met secundaire scholen met een leerkracht voor bijzondere noden blijkt alvast dat bijvoorbeeld het aantal spijbelaars en het aantal C-attesten in die scholen sterk dalen. Het is de bedoeling dat men op deze ervaringen zou voortbouwen en een know how terzake kan ontwikkelen. Zij zal in ieder geval ten laatste voor september 2003 hieromtrent in haar beleid maatregelen treffen.

De opmerking dat scholen die de 80 percent-grens juist niet halen, zouden moeten inleveren, klopt niet. De toelichting van de cijfers zal dit aantonen (infra).

Zij verduidelijkt m.b.t. de de non-discriminatie-uren dat die in ieder geval verdwijnen. Die uren worden opgenomen in het geheel.

Ten aanzien van de heer De Cock deelt zij mee dat 2078 van de 2367 basisscholen deelgenomen hebben aan de enquête. Van dit aantal kwamen er ongeveer 1700 in aanmerking. De overgangsregeling is volledig gebaseerd op deze enquête, met als doel te bekomen dat zo weinig mogelijk scholen zouden moeten inleveren.

Zij besluit dat zij de cijfers omtrent de verdeling van de uren volgens regio, onderwijsnet enz. en die over de verdeling van de middelen zal laten bezorgen (infra).

IV. TOELICHTING VAN DE MINISTER BIJ CIJFERTABELLEN M.B.T. DE TOEPASSING VAN HET GELIJKE-ONDERWIJS-KANSENBELEID (GOK)

De minister licht vervolgens een aantal cijfertabellen toe m.b.t. het gelijke-onderwijskansenbeleid.

1. Toelichting van de minister

- Herschikking van de kredieten in het kader van het gelijke-onderwijskansenbeleid-I (Bijlage 2)

De *minister* licht toe dat deze tabel duidelijk en gedetailleerd is. Het geeft het groeipad aan tot 2005 en vermeldt de diverse onderdelen waar het gelijke onderwijskansenbeleid-I uit bestaat.

- Aantal scholen, aantal scholen met OVB/ZVB, aantal scholen met lestijden GOK-overgang (en verschil met OVB/ZVB), aantal met lestijden GOK-I (en het verschil met OVB/ZVB) per gemeente (Bijlage 3)
- Aantal aanvragen, stijgers, dalers (Bijlage 4)

De *minister* licht toe dat het tweede schema een simulatie van de toepassing van het decreet weergeeft. Daaruit blijkt dat 606 nieuwe scholen middelen zullen krijgen, 305 scholen die reeds middelen krijgen zullen stijgen en 572 scholen minder middelen zullen krijgen. 340 scholen blijven status quo.

- Winst en verlies : hoeveel scholen winnen of verliezen x-lestijden (in overgangsregeling) (Bijlage 5)

In het tweede schema worden het aantal scholen vermeld met het aantal lestijden (LT) dat zij winnen of verliezen.

- Verschuivingen van lestijden binnen de provincies (Bijlage 6)
- GKSO : eerste graad (Bijlage 7)
- GKSO : tweede en derde graad (Bijlage 8)
- Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht per provincie 'scholen' (Bijlage 9)
- Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht per provincie 'uren' (Bijlage 10)
- Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht van de scholengemeenschappen per provincie (Bijlage 11)
- Gelijke kansen tweede en derde graad : scholen met Bijzondere Noden of met OVB die wegval- len (Bijlage 12).

2. Vragen en opmerkingen van de leden bij de cijfertabellen

A. Algemeen

De heer *Luc Martens* herhaalt zijn vraag of de minister de cijfers opgedeeld naar de onderwijsnetten toe kan leveren. Het feit dat deze cijfers de Commissie onthouden worden komt hem verdacht over, terwijl hij ervan op de hoogte is dat ze beschikbaar zijn. Het is volgens hem nuttig die te kennen om een aantal zaken juist te interpreteren. Hij ziet geen grond waarom men deze cijfers zou achterhouden.

De heer *Gilbert Van Baelen* reageert daarop dat de heer Martens insinueert dat er fraude zou gepleegd worden. Als de heer Martens het woord 'verdacht' in de mond neemt, moet hij dit ook aantonen en bewijzen.

De heer *Ludo Sannen* sluit zich daarbij aan. De cijfers kunnen enkel duidelijk maken welke kinderen met een sociaal-economische achterstand meer aanwezig zouden zijn in bepaalde netten. Ofwel discussieert men over de criteria op zich, ofwel nadat men kennis heeft genomen van de verdeling tussen de netten, wat een totaal misplaatst perspectief oplevert.

De heer *Luc Martens* repliceert dat de indicatoren zouden steunen op een wetenschappelijke basis, maar beweert dat er met de gegevens zou 'geschoven' zijn. Hij vraagt op basis van welk wetenschappelijk onderzoek de gewichten aan de indicatoren werden toegekend en of de minister dit voor elke indicator kan aanduiden. Hij is van mening dat er hieromtrent geen overleg zou geweest zijn met de inrichtende machten en vakbonden. De gewichten die men hanteert wijken ook af van de voorstellen van de VLOR.

– antwoord van de minister

De minister stelt dat zij de cijfers omtrent de spreiding van de verschuivingen over de onderwijsnetten pas wenst kenbaar te maken nadat men gediscussieerd heeft over de indicatoren zelf. Dit is volgens haar meer opportuun omdat de indicatoren de basis van de verdeling vormen.

B. Vragen bij de tabel "Herschikking van de kredieten in het kader van het gelijke-onderwijskansenbeleid-I" (Bijlage 2)

De heer *Luc Martens* vraagt bij de eerste tabel over de herschikking van de kredieten waar bij het project concentratiescholen de verhoging van het budget met 754.000 euro voor staat.

Hij merkt op dat de middelen voor zorgverbreding met 2.200.000 euro zijn verhoogd en dat ook het budget bijzondere noden eenzelfde verhoging kent.

– antwoord van de minister

De minister verduidelijkt dat het hier gaat over een project om ouders van allochtone kinderen in concentratiescholen in contact te brengen met NT2. Voor wat ZVB betreft, licht zij toe dat dit een gevolg is van CAO V. Daarin werd een groeipad uitgetekend waarvan de voorgestelde verhoging een gevolg is. De ogenschijnlijke verhoging voor bijzondere noden, dat geïntegreerd is in tweede en derde graad SO, is te wijten aan de voorstelling van de cijfers : het eerste cijfer heeft betrekking op jaarbasis, terwijl het tweede gaat over het schooljaar, wat één trimester meer omvat.

C. Vragen bij de tabel "Aantal scholen, aantal scholen met OVB/ZVB, aantal scholen met lestijden GOK-overgang (en verschil met OVB/ZVB), aantal met lestijden GOK-I (en het verschil met OVB/ZVB) per gemeente" (Bijlage 3)

De heer *Luc Martens* neemt m.b.t. de cijfers per gemeente, de gemeente Wingene als voorbeeld. Het is de gemeente waarin de school gevestigd is die het verzoekschrift omtrent de vermindering van het aantal uren zorgverbreding heeft ingediend dat voor behandeling met dit decreet is samengevoegd.

– antwoord van de minister

De minister licht toe dat er van de zes scholen in de gemeente Wingene 5 OVB/ZVB-middelen kregen. In de GOK-overgang blijven dit er 5. In GOK-I worden dat 3 scholen, maar met ingang van GOK-II zullen echter alle scholen bijkomende middelen krijgen.

D. Vragen bij de tabel "Winst en verlies : hoeveel scholen winnen of verliezen x-lestijden (in overgangsregeling)" (Bijlage 5)

De heer *Luc Martens* leest in deze tabel dat het verlies aan lestijden geconcentreerd is en dat de winst aan lestijden eerder dun uitgesmeerd is.

– antwoord van de minister

De *minister* repliceert dat de opmerking van de heer Martens te maken heeft met het OVB/ZVB-systeem waarbij er in blokken uren werden gegeven.

E. Vragen bij tabel “Verschuivingen van lestijden binnen de provincies” (Bijlage 6)

De heer *Luc Martens* valt het in deze tabel op dat bepaalde provincies groeien en andere niet. Zo valt het op dat Limburg een aanzienlijk aantal uren verliest.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* merkt op dat de cijfers voor Vlaams-Brabant nog meer uitgesproken achteruitgaan. De criteria die men hanteert m.b.t. de doelgroep leerlingen is echter erg veranderd. In sterk verstedelijkte gebieden zijn er bijvoorbeeld veel éénoudergezinnen die niet meer als criterium gelden.

De heer *Ludo Sannen* reageert daarop dat de overgangsmatregelen aantonen dat de verschillen verdedigbaar zijn. Hij herinnert eraan dat de ZVB/OVB-uren initieel als een tijdelijk gegeven werden aangeduid met als doel de nodige know-how te ontwikkelen. Uiteindelijk was het de bedoeling dat deze projecten opgeheven zouden worden. Een vergelijking van de voorliggende structurele uren met de ZVB/OVB-projecturen zou een miskenning zijn van deze projecten.

Hij wil onderstrepen dat uit de tabel is af te leiden dat het basisonderwijs in Vlaanderen in totaal 2.400 meer uren zal krijgen om aan een gelijkekansenbeleid te werken.

– antwoord van de minister

De *minister* verduidelijkt de verschuivingen tussen de provincies door te verwijzen naar de indicatoren die een evolutief gegeven zijn. Ook regionaal blijkt dit aantoonbaar. De situatie in Limburg bijvoorbeeld is enorm veranderd wat eigenlijk een positief gegeven is. Als in Vlaams-Brabant de cijfers dalen, wil dat zeggen dat daar veel minder doelgroep leerlingen zijn.

Het GOK-I-decreet is gericht op kansarme leerlingen, terwijl GOK-II specifiek gericht zal zijn op leerproblemen e.d. en voor alle scholen zal gelden. Uiteindelijk zal GOK-I naast GOK-II komen te staan. Op dat moment zal men eigenlijk pas een echte vergelijking kunnen maken met de huidige situatie.

Zij voegt hieraan toe dat bij het aflopen van de projecten twee jaar geleden, de scholen zeer veel klachten hadden omdat ze daardoor geen extra-uren meer konden krijgen en omdat er geen overgangsregeling was voorzien. De scholen wisten niet eens waarom deze middelen wegvielen, met alle gevolgen voor het personeel e.d. Om aan deze klachten tegemoet te komen werd er gezocht naar een structureel systeem waarbij iedereen beter wordt. De overgangsmatregel zorgt ervoor dat zo weinig mogelijk scholen schade zouden ondervinden.

V. ALGEMENE BESPREKING

1. Preliminair vragen en opmerkingen

De heer *Luc Martens* uit zijn ergernis over de advertenties en de promotiecampagne die de Vlaamse regering heeft opgezet over het voorliggende gelijkekansendecreet. Door deze gang van zaken hangt men het beeld op alsof het decreet reeds gestemd is en het parlement geen enkele rol meer te vervullen heeft. Dit is volgens hem ook een banalisering van de meerderheidsfracties in het parlement. Bovendien blameert de minister daarmee het parlement dat nog over het decreet in debat moet treden.

Vervolgens bekritiseert hij het ontwerp van decreet zelf. Het decreet is gebaseerd op een visietekst omtrent het gelijkekansenbeleid van de minister van onderwijs, waar het onderwijsveld zeer veel kritiek op heeft geuit. Dit decreet gaat duidelijk niet over de kinderen die met leermoeilijkheden te maken hebben, alhoewel de visietekst dit beeld oorspronkelijk wel heeft voorgehouden en de advertenties van de campagne dit doen blijken. Het is eerder, aldus de heer Martens, een decreet over kansarmoede.

Vermits de visietekst niet gedragen werd door de onderwijssector en veel kritiek kreeg, omvat het voorontwerp een totaal ander concept dat niet meer met de tekst strookt waarover voorafgaandelijk aan de opmaak van het decreet gedebatteerd werd. Hij meent dat het voorontwerp dat zij aan de regering heeft voorgelegd – wat vanwege de regering een duidelijke positiebepaling inhoudt om daarmee naar het parlement te gaan – onvoldragen was. Er bleken immers zowel budgettaire als inhoudelijke bijstellingen nodig, en ook de overgangsmatregelen moesten worden aangepast. Het ontwerpdecreet is volgens hem om die reden dan ook een bijgestuurd werkstuk, wat vanuit beleids-

matig oogpunt niet ordentelijk is. Door het feit dat men nu iets voorstelt alsof het reeds is goedgekeurd, wordt het parlement voor schut gezet.

Hij is van mening dat iedereen wel akkoord kan gaan over de doelstellingen van een aantal elementaire maatregelen die moeten leiden tot meer rechtvaardigheid, maar niet over de manier waarop men daartoe moet komen. De voorliggende regeling is in die zin zo fundamenteel dat dit niet op een drafje kan worden ingevuld. Er is tot op vandaag geen enkel teken geweest dat men constructief over het decreet in debat wil treden. Zijn fractie is bereid een constructief debat te voeren dat een evenwicht moet vormen voor het debat dat men gedurende anderhalf jaar voor zichzelf heeft gevoerd.

De heer *André Moreau* reageert t.a.v. de heer *Martens* dat hij zich als lid van de meerderheidsfracties niet gebanaliseerd voelt. Hij zal dit ook nooit toelaten. Hij heeft zich steeds open opgesteld en heeft zich nooit weerhouden gevoeld om zijn gedacht over om het even wat te uiten. Ook bij dit decreet zal hij dit open debat aangaan.

Ook de heer *Ludo Sannen* voelt zich niet gebanaliseerd en wil zich ook niet uitlaten over de overheids campagne. Hij verwacht wel van de minister dat van zodra het decreet in de commissie gestemd is, zij de onderwijssector onmiddellijk duidelijkheid geeft over wat de scholen kunnen verwachten. De scholen wensen op de eerste plaats die klaarheid. De mediacampagne over het gelijkekansendecreet geeft immers de indruk dat alles al in orde is, terwijl de scholen niet weten wat zij concreet zullen krijgen.

– antwoord van de minister

De *minister* vraagt van de heer *Martens* enige intellectuele eerlijkheid. Zij herinnert eraan dat zij de visietekst “Naar een geïntegreerd gelijkekansbeleid binnen het onderwijs” reeds in november 2000 aan het parlement heeft voorgelegd. De Commissie Onderwijs organiseerde daarover hoorzittingen en een gedachtewisseling (*Parl. St.*, VI. P., 2000-2001, 601/1). Die visietekst is op basis van deze hoorzittingen en veelvuldige contacten met het onderwijsveld aangepast en bijgestuurd. Daar is heel wat tijd overheen gegaan. Op basis van de reacties van deze betrokkenen werd de tekst bijgestuurd. Hoe concreter de plannen werden, hoe concreter ook de reacties werden. Daardoor werden tot een aantal maanden terug nog een aantal wijzigingen aangebracht. Al die inspanningen hadden tot doel dat het voor het overgrote deel van de

scholen een positief verhaal zou worden. Zij heeft de indruk dat diegenen die toen kritiek hadden op de visietekst, het spijtig vinden dat het ontwerp van decreet ondertussen aan die reacties is aangepast omdat daardoor hun kritiek ondervangen werd.

Zij voegt hieraan toe dat zij momenteel een zgn. Ronde van Vlaanderen organiseert waarop zij op diverse plaatsen de schooldirecties ontmoet. Tijdens deze ontmoetingen wordt duidelijk gesteld dat de informatie die over het ontwerp van decreet verstrekt wordt, onder voorbehoud van de parlementaire goedkeuring gebeurt. Zij krijgt op die momenten ook heel wat vragen van schooldirecties om zo snel als mogelijk duidelijkheid te scheppen over het aantal aanvullende lestijden of extra uren waarover zij zullen beschikken. Dit is, zoals de heer *Sannen* aanhaalde, een terechte bekommernis waar men zo vlug als mogelijk wil aan tegemoet komen.

2. ‘Gelijkheid van startkansen’ : een ethische status quaestionis

De heer *Luc Martens* stelt dat hij voorafgaandelijk aan de eigenlijke bespreking van het decreet een status quaestionis over het thema van de gelijkheid wil geven. Gelijkheid vormt immers een hoofdthema als men een aantal idealen wil verdedigen : idealen als vrijheid, rechtvaardigheid, ... Daartoe hanteert hij een artikel van de heer *Kurt Devooght* : ‘Gelijkheid van wat ? Een status quaestionis’¹.

Op het eerste zicht lijkt er, aldus de heer *Martens*, een grote eensgezindheid over te bestaan, maar als het er op aan komt om die idealen in een concrete praktijk te vertalen, stelt men vast dat die eensgezindheid op de proef wordt gesteld. De egalitaristen – dat zijn de filosofen die nadenken over hoe gelijkheid eigenlijk het best kan verwerkelijkt worden – stellen vast dat ze het onder mekaar allemaal eens zijn over de waarde van de gelijkheid op zich. Ze vinden dat alle mensen zonder onderscheid op gelijke wijze uiteindelijk hun mens zijn moeten kunnen ontplooien. Als het er op aankomt te bepalen hoe dat ideaal concreet moet worden ingevuld, stelt men vast dat het gelijkheidsvraagstuk ingewikkeld is en de interpretaties daaromtrent sterk uiteenlopen. Ongelijkheid heeft betrekking op vele verschillende domeinen van het leven. Er doen zich zowel materiële, sociale, economische, als lichamelijke, geestelijke en emotionele verschillen voor. Terwijl de materiële verschillen gemakkelijk

¹ Devooght Kurt, Gelijkheid van wat ? Een status quaestionis., *Ethische perspectieven*, 7 (1997) 3-4, p. 137-147

weggewerkt kunnen worden door herverdeling, is dat voor persoonsgebonden verschillen veel moeilijker. Alleen interpersoonlijk transfereerbare verschillen kunnen door herverdelig worden overwonnen. Niettransfereerbare verschillen kunnen worden gecompenseerd, maar nooit uitgevlakt. Het instrumentarium van het beleid dat probeert gelijkheid en gelijke kansen te creëren is immers beperkt tot financiële en/of materiële middelen.

Op zoek naar een concrete vertaling van dat gelijkheidsideaal zal men moeten zoeken naar een praktijk die op een verantwoorde manier kan aangeven op welke verschillen men zich gaat concentreren, welke aanvaardbaar en niet aanvaardbaar zijn, en zowel de wat-vraag als de hoe-vraag uitdrukkelijk moet stellen.

Vervolgens geeft hij een overzicht van dit filosofisch-economisch vraagstuk aan de hand van de literatuur vanaf John Rawls. Zijn meest bekende boek is 'The theory of justice', geschreven in Oxford in 1971. Naderhand heeft hij dit verder uitgediept in een aantal filosofische tijdschriften. De reacties die hij ontwikkeld heeft, bieden een mooie vraagstelling, zowel in de term van de vragen naar het wat, als in de term van het hoe. Dat laatste is relevant voor de discussie omtrent het voorliggende gelijkheidsdecreet. Dit decreet gaat immers over een fundamenteel maatschappelijke keuze waar men niet lichtvaardig kan overheen gaan.

De literatuur van John Rawls heeft een nieuwe periode in het denken over gelijkheid in gang gezet. Wanneer men het in de periode voor Rawls het had over de gelijkheid, beperkte de discussie zich tot de discussie over gelijkheid van welvaart. Bij Rawls gaat het bij gelijkheid ook om sociale primaire goederen die betrekking hebben op die waarden of goederen die ieder rationeel mens verondersteld is te willen, ongeacht zijn levensproject.

Traditioneel wordt het gelijkheidsideaal in de context van de Franse Revolutie herleid tot gelijkheid van welvaart, in die zin dat welvaart omschreven kan worden als de mate waarin de persoonlijke preferenties vervuld zijn. Dit houdt in dat iedere mens gelijke kansen moet krijgen om de eigen preferenties te bevredigen. Omdat er geen externe instantie kan of mag bepalen wat iemand dient te prefereren, zal iedereen bij zichzelf dienen vast te stellen waaraan men nood heeft.

Deze vernauwingsbeweging van het gelijkheidsideaal werd door Rawls opnieuw opengemaakt. Rawls formuleerde drie grote kritieken waarbij vooral de derde kritiek, die door Amartya Sen in

de discussie werd gebracht, van belang is bij de bespreking van het decreet.

Deze kritiek op de gelijkheid van welvaart als de gelijkheid van middelen om de eigen preferentie te verwezenlijken, stelt dat onder die subjectivistische preferenties zich immorele preferenties kunnen bevinden, wat volgens Rawls onaanvaardbaar is. Persoonlijke welvaart die men verwerft uit discriminatie of vrijheidsberoving van anderen kan niet op gelijke voet met andere vormen van welvaart worden geplaatst.

De heer Martens wil uiteindelijk aantonen dat zijn verwijzing naar dit artikel niet willekeurig is. Er zijn nl. drie strategieën om datgene wat men wil gelijk maken, ook concreet gelijk kan maken. Een eerste strategie heeft te maken met de absolute startkans. Dit concept wil hij toepassen op het voorliggende decreet.

De vraag is of het voorliggende decreet uitdrukkelijk inwerkt op die startposities. Men zou hier positief kunnen op antwoorden vermits het decreet uitgaat van de sociaal-economische situatie waarin jonge mensen geplaatst worden. Dit is echter gedeeltelijk zo, vermits men zich onvoldoende richt op de voor- en vroegschoolse periode. De heer Martens wil aantonen dat een lineaire regeling niet tegemoet komt aan een absolute gelijke startpositie. Zou men niet meer inspanningen moeten leveren voor die eerste voorschoolse en vroegschoolse fase? Hij vraagt daarbij aandacht voor de instapleeftijd voor kleuters.

De heer *Ludo Sannen* reageert dat men dit decreet moet plaatsen waar het moet geplaatst worden. Het decreet is louter het instrument om bepaalde middelen te verdelen zodanig dat scholen bijkomende materiële en urenmogelijkheden hebben om die zorgcultuur gestalte te geven. Het is de overheid die middelen ter beschikking stelt van een school om een zorgcultuur uit te bouwen. Het is vervolgens de school die bepaalde keuzes moet maken, die een zorgcultuur gestalte moet geven, en die een bepaalde pedagogiek aan de dag moet leggen. Hij hoopt dat de meeste scholen zich daarvan bewust zijn wanneer ze een eigen zorgcultuur gaan uitbouwen. De theorie die omtrent gelijkheid werd aangehaald, past volledig in deze opzet. De hele theoretische benadering is belangrijk in die zin dat men in de opleiding, de vorming, de nascholing, en dergelijke, de scholen er voldoende moet op wijzen wat een zorgcultuur in een school moet zijn. Daarbij is het evenzeer van belang hen er attent op te maken dat men bij die opmaak rekening moet houden met verschillende facetten, zoals het individu-

ele, het sociaal-culturele, enz. Bovendien moeten zij er zich van bewust zijn dat het niet alleen gaat om de instroom, dat het eigenlijk om de hele attitude gaat die er in de school aanwezig is, en dat de uitkomst belangrijk is.

Het is volgens hem onterecht te stellen dat het voorliggende decreet hét gelijkekansenbeleid zou uitdragen of een uiting zou zijn van hét gelijkekansenbeleid dat de overheid wil. Het is louter een instrument om middelen te verdelen op basis van criteria waarvan men overtuigd is dat het de meest verantwoorde criteria zijn.

De heer *Luc Martens* repliceert dat de titel van het decreet 'gelijke kansen' vermeldt. Het decreet zelf bevat echter geen duidelijke strategie daaromtrent. Er worden enkel een aantal zaken die voorheen projectmatig waren, structureel verankerd. Het decreet is daarom in wezen een kansarmoededecreet.

De heer *André Moreau* reageert t.a.v. de kritiek van de heer *Martens* op de gewijzigde houding van de minister m.b.t. de instapleeftijd, dat enkel verstandige mensen hun mening herzien of aanpassen. Hij stelt vervolgens dat men alle problemen inzake kansarmoede in de voorschoolse fase zou kunnen wegwerken door bijvoorbeeld kansarme ouders sociale dienstverlening te bezorgen. Dit zou echter veel personeel en middelen vergen die men niet heeft.

De *minister* stelt dat zij nog steeds achter haar idee staat om de instapleeftijd in de kleuterschool te verhogen tot drie jaar. Zij is er nog steeds van overtuigd dat tweeënhalf jaar te vroeg is om naar school te gaan. De situatie is in Vlaanderen echter anders gegroeid. Een aantal studies over deze problematiek bewezen dat voor een aantal kinderen die leeftijd inderdaad te vroeg is. Het grote nadeel van een verhoging van de instapleeftijd is evenwel dat het vooral in het nadeel speelt van de kansarmoede. Op het moment dat die beslissing genomen werd, heeft men tegelijkertijd beslist om het kleuteronderwijs bijkomende aandacht te geven. Dat is de reden waarom de voorbije jaren al een heleboel maatregelen genomen zijn voor het kleuteronderwijs dat in het verleden erg ondergewaardeerd werd. De grootste klassen zijn immers in het kleuteronderwijs.

Zij beaamt de opmerking van de heer *Martens* dat voorschools onderwijs veel aandacht moet krijgen, maar wijst erop dat voorschools onderwijs de bevoegdheid is van de minister van Welzijn. Voorschools onderwijs is ontzettend belangrijk. Vandaar dat het kleuteronderwijs heel veel extra middelen

heeft gekregen : bijkomende omkadering, streven naar kleinere klassen, inschakeling van kinderverzorgsters enz. Zij zal de inspanningen voor het kleuteronderwijs nog verder zetten.

De heer *Luc Martens* vervolgt dat hij als minister van Welzijn geconfronteerd werd met de vraag vanuit het parlement om de instapleeftijd te verhogen. Dit had tot gevolg dat er meer kinderopvang moest worden georganiseerd, wat op zich een budgettaire probleem was. De studies over dit probleem wezen aan dat men veel aandacht moest besteden aan de voorschoolse en vroegschoolse periode. Dit alleen overlaten aan Welzijn is zijn inziens te gemakkelijk. Niets belet dat er, zoals inzake kunsteducatie, over de grenzen heen wordt samengewerkt. Men kan samen met Kind en Gezin heel wat projecten ontwikkelen die afgestemd zijn op de eigen ontwikkelingsgraad van kinderen.

Hij benadrukt dat de lineariteit van de reglementering die voorligt en de criteria die over het ganse basisonderwijs identiek blijven, het geheel statisch maken. Hij pleit er daarom voor om vanuit een inschatting van de context en de kwetsbaarheid van die context, een meer persoonsgebonden benadering te hanteren.

De heer *Ludo Sannen* stelt dat er een verschil is tussen de pedagogiek die in een school aan de dag gelegd wordt en de houding van de overheid die a.h.v. hanteerbare, doorzichtige, toegankelijke, permanente criteria de middelen moet verdelen. Het is de verantwoordelijkheid van een school een eigen zorgcultuur gestalte te geven.

De heer *Luc Martens* meent dat men de scholen daar dan ook voldoende middelen moet voor geven. Hij meent dat het onaanvaardbaar is dat men in een samenleving die een enorm welvarend niveau heeft bereikt, een plafond instelt voor een gelijkekansenbeleid. Dat zou wel acceptabel zijn op het moment dat men met grote schaarste wordt geconfronteerd, maar de voorbije jaren is dit zeker niet het geval geweest. Men had enorme middelen, maar de prioriteiten werden elders gelegd : het kijk- en luistergeld werd afgeschaft. Tegelijkertijd zeggen dat gelijke kansen een grote maatschappelijke prioriteit hebben en daar een plafond voor instellen, is tegensprekelijk.

Het gelijkekansenbeleid moet een investering zijn die gericht is op groeikansen, op ontwikkelingskansen van kinderen en het weghalen van remmingen en beperktheden, zowel in het begin, als in de loop van het traject. Daarbij moet men de mensen op het eind van het verhaal een springplank kunnen

geven om zo goed mogelijk in die samenleving plaats te kunnen nemen. De voorgestelde contextuele criteria doen tekort aan het kind : zij zijn object van een bepaald gebeuren i.p.v. subject van het eigen pedagogisch verhaal.

Hij onderstreept dat het voorliggende decreet een kansarmoededecreet is. Dit had ook duidelijk in de titel opgenomen kunnen worden. Maar vermits men middelen tekort had, is men die gaan zoeken bij de zorgverbreding. Dat geldt is nodig om het ganse verhaal te financieren : sommigen moeten inleveren, anderen winnen. Die laatsten winnen evenwel op basis van sociaal-economische criteria, en niet vanuit het feit dat ze zich uitdrukkelijk engageren ten aanzien van kinderen met leerstoornissen of ten aanzien van leerbedreigde kinderen. Dat laatste is immers uitgesteld naar een volgende fase. Eigenlijk had het moeten gaan om één beweging op hetzelfde ogenblik. Een kind dat moeilijk tot ontluiting komt, krijgt nu de boodschap dat hij een beetje moet wachten omdat men van oordeel is dat diegenen die geremd worden vanuit de sociaal-economische context, zwaarder doorwegen.

De *minister* reageert t.a.v. de heer Martens dat hij over de beschikbare middelen voor het gelijkekansenbeleid intellectueel ernstig moet blijven. In de toelichting werd de stijging van de middelen uitdrukkelijk vermeld om te vermijden dat dergelijke uitlatingen zouden gebeuren. Als de middelen stijgen van 32 miljoen euro naar 49 miljoen euro, kan men niet beweren dat er niets is bijgekomen.

De heer *Luc Martens* blijft evenwel bij zijn standpunt. Het aandeel voor onderwijs in het geheel van de begroting is proportioneel achteruit gegaan. Dit heeft tot gevolg dat de middelen voor diegenen die in de samenleving vanuit de zwakste positie moeten vertrekken zeker te weinig zijn waardoor zij niet voluit hun kans krijgen. Het decreet voorziet een enveloppesysteem dat niet verdedigbaar is. Het was volgens hem nuttiger te werken met een open systeem waarmee men aan de kinderen kan geven waar ze recht op hebben.

De heer *Gilbert Van Baelen* reageert t.a.v. de heer Martens dat er nooit voldoende middelen zijn om alle noden te lenigen. Bovendien verwijst hij naar de eerste begrotingsbespreking van de huidige legislatuur waarin de heer Martens fulmineerde dat de voorziene budgettaire ruimte voor onderwijs – 500 miljoen euro of 20 miljard frank – veel te weinig zou zijn en er 1,8 miljard euro of 72 miljard frank moest worden voorzien. De heer Van Baelen

wijst erop dat er voor onderwijs tijdens de huidige legislatuur nog meer middelen zijn voorzien dan het bedrag dat de heer Martens vooruitschoof.

De heer *Luc Martens* stelt dat de heer Van Baelen halve waarheden vertelt. Hij beaamt dat hij bij het begin van de legislatuur inderdaad de vermelde extra middelen vroeg voor onderwijs. Dat cijfer was 43 percent – het aandeel voor onderwijs in de begroting – van de vrije ruimte die op dat ogenblik de Vlaamse regering zich toemat. Ondertussen is die vrije ruimte echter gestegen tot ongeveer 7,5 miljard euro of 300 miljard frank. Die 1,8 miljard euro of 72 miljard frank stond in verhouding met de ongeveer 2,9 miljard euro of 115 miljard frank die initieel de vrije ruimte was. Vermits deze vrije ruimte verdubbeld is, betekent dat dat men dezelfde logica moet doortrekken.

De heer *Ludo Sannen* verwacht van een voormalig minister dat hij enige verantwoordelijkheidszin aan de dag legt. Zo moet men durven stellen dat bijvoorbeeld de financiering van het secundair onderwijs en al de uitdagingen die daar nog moeten kunnen gebeuren, met de huidige middelen die nu voor het secundair onderwijs voorzien zijn, moeten kunnen gebeuren. Als men stelt dat daar ook nieuwe middelen moeten voor bijkomen, betekent dat een gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Men moet realistisch zijn in die dingen. Het is te gemakkelijk om altijd maar meer middelen te vragen.

De heer *Luc Martens* stelt dat de heer Sannen niet weerlegt wat hij aankaart. Hij heeft enkel willen aantonen dat er een inspanning moet gebeuren over heel het curriculum, met bijzondere aandacht voor de voorschoolse en vroegschoolse fase. Hij is niet blind voor de inspanningen die gebeurd zijn, maar is van mening dat die inspanningen onvoldoende zijn.

De *minister* reageert dat zij naast de inspanningen die zij reeds vermeldde voor het kleuteronderwijs, er nog een aantal zijn vastgelegd omdat ze ook deel uitmaken van CAO VI en in 2003 ingang zullen vinden. Zo is er 25 miljoen euro of één miljard frank voorzien voor een betere omkadering van het kleuteronderwijs, ingaande in september 2003, plus het bijkomende uur bewegingsleer. Als er voor één niveau inspanningen zijn gedaan tijdens deze legislatuur dan is het zeker voor het kleuteronderwijs.

3. Algemene opmerkingen en vragen bij het decreet

A. Namens de CD&V-fractie

De heer *Luc Martens* uit diverse kritieken op het decreet dat in de onderwijssector heel wat commotie en verzet heeft opgewekt. Vooreerst hekelt hij het absolute karakter van het inschrijvingsrecht dat bij de scholen op heel wat weerstand stuit. Daarbij verwijst hij naar het decreet basisonderwijs waarin de formulering m.b.t. het inschrijvingsrecht had kunnen worden aangepast om tot betere resultaten te kunnen komen.

In dit kader werpt de heer Martens vervolgens op dat het inschrijvingsrecht voor heel wat problemen kan zorgen voor scholen die een project aanbieden op basis van hun geloofsovertuiging, zoals bijvoorbeeld de protestantse en Joodse scholen. De Grondwet laat de keuze op basis van geloofsovertuiging trouwens toe. Deze scholen overleven niet dankzij de subsidiëring want daarvoor zijn zij te kleinschalig, maar door eigen inspanningen. Hij wijst erop dat de definiëring van het inschrijvingsrecht voor deze scholen ertoe kan leiden dat kinderen uit de eigen leefgemeenschap omwille van de voorrang van wie eerst inschrijft en niet tot die gemeenschap moet behoren, geen plaats meer zouden hebben in deze scholen. Deze vrees is reëel aanwezig bij deze scholen.

Hij heeft tevens veel vragen bij de boven- en ondergrenzen die men in het decreet hanteert en bij de procedure van inschrijving en doorverwijzing van de doelgroepleerlingen. Dit gaat in tegen het principe dat ieder kind telt. Men gaat er immers vanuit dat de scholen met minder dan 10 percent doelgroepleerlingen voldoende middelen hebben om hen gelijke kansen te bieden. Het onderwijs wordt echter ondergefinancierd, wat een bijkomende handicap vormt voor deze scholen. Bovendien wordt volgens de heer Martens hierdoor de concentratievorming aangemoedigd.

Hij meent ook dat de beleidsbevoegdheid van de scholen en scholengemeenschappen wordt uitgehouden door de wijze waarop men het lokaal overleg organiseert. Die werking zal niet haalbaar zijn. Men is ontevreden omdat heel wat gejuridiseerd wordt, de planlast zal stijgen en de organisatie van de school extra zal worden belast.

De heer Martens verklaart dat er in de sector veel ongenoegen is omdat men de wijze waarop de gegevens werden verzameld, onbetrouwbaar vindt. Deze onbetrouwbaarheid wordt verhoogd door

uitspraken vanuit het beleid die erop neerkomen dat de enquête niet verplicht zou zijn enz. Het gevolg daarvan was dat ouders om de een of andere reden de enquête niet meer, of niet juist invulden, met negatieve gevolgen voor de scholen die op zoveel mogelijk uren rekenen.

De gegevens zijn volgens spreker niet wetenschappelijk onderbouwd, maar gemanipuleerd om enerzijds minimale schade te berokkenen en anderzijds een maximum aan inschikkelijkheid te bekomen t.a.v. het gemeenschapsonderwijs. Hij besluit dat de onderwijssector zeer ontevreden was over de manier waarop het decreet is tot stand gekomen en wat hieraan is voorafgegaan. Ondertussen zien leerkrachten en ouders dat het team dat ondertussen werd opgebouwd, dreigt te verdwijnen.

Daarop formuleert de heer Martens ook een aantal positieve elementen van het decreet, weliswaar met enige kanttekeningen. Zo is er de structurele continuïteit van het ondersteuningsbeleid. Het feit dat de scholen echter pas om de 3 jaar kunnen instappen, strookt niet met de werkelijkheid die in het onderwijsveld zeer beweeglijk is.

De lokale ondersteuningsplatforms waarbij de diverse geledingen van de samenleving hun verantwoordelijkheid moeten nemen, zijn volgens de heer Martens goed ingevuld vermits de school een spiegel moet zijn van die samenleving. Zij versterken dan ook de band tussen de school en de omgeving. Nochtans zijn heel wat elementen niet of slecht ingevuld : de timing, de vergoedingen, de verhouding met de scholengemeenschap of de rol van de CLB's.

Zijn fractie is van oordeel dat iedereen zich volgens zijn eigen capaciteiten en mogelijkheden moet kunnen ontplooien. In de mate dat men dit kan, kan men aan vrijheid winnen. De overheid heeft hier een belangrijke rol te spelen. Een bijzondere inspanning is er in een vroeg stadium nodig t.a.v. de meest kwetsbare groepen.

De heer Martens stelt vast dat de ontkoppeling van de diverse decreten niet fatsoenlijk is t.a.v. de onderwijssector. Het is immers niet duidelijk of er voldoende middelen zullen zijn voor het tweede decreet. Dit risico is te groot.

Hij vraagt meer informatie omtrent de wetenschappelijke onderbouw van de wegingscoëfficiënten bij de gehanteerde indicatoren. Deze indicatoren geven een waarschijnlijkheidsgraad weer die men wil lichten. Daarom vraagt hij naar de studies waarop de minister zich heeft gebaseerd.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt vast dat het voorliggende decreet niet overeenstemt met de initiële bedoelingen van de visietekst. Een aantal zaken zijn immers van elkaar losgekoppeld. Bepaalde criteria zijn bovendien verdwenen. Zo wordt o.m. het criterium eenoudergezinnen niet meer in aanmerking genomen, terwijl deze problematiek in de verstedelijkte gebieden erg aanwezig is. De emotionele gelijke kansen van de kinderen zijn ook belangrijk. Schooldirecties worden meer en meer geconfronteerd met kinderen die het op emotioneel vlak moeilijk hebben en daardoor het bij het leren moeilijker krijgen.

Ook etniciteit is niet meer weerhouden, alhoewel tijdens de hoorzittingen vermeld werd dat dit ook belangrijk is. Om dit aan te tonen citeert mevrouw Grouwels uit het boek 'Lesgeven aan Fatima en Ahmed, Praktijkboek voor het werken met Marokkanen en Turken' van Ali Salmi. Hij stelt o.m. dat migrantenleerlingen te maken hebben met een complex taalprobleem dat spraakverwarring veroorzaakt. Dit komt omdat deze jongeren op heel jonge leeftijd diverse talen moeten beheersen. Daarnaast merkt hij op dat *"de positie van allochtonen in het onderwijs slechts gedeeltelijk te vatten is in termen van achterstand en achterstelling. Hoewel de meeste kinderen uit allochtonengezinnen behoren tot de groep van de zgn. kansarmen, impliceert het feit dat ze deel uitmaken van een bepaalde etnische groep – Marokkanen, Turken, Albanen, enz. – ook dat ze, van huis uit, geconfronteerd worden met andere tradities, normen, waarden en gewoonten. Uiteraard heeft dit voor hen belangrijke gevolgen op het vlak van (westers en middenklasse georiënteerd) onderwijs. Inderdaad, onderwijs geeft niet enkel scholen en vorming met het oog op een beroep, maar heeft tevens een socialiserende functie. Hierbij spelen waarden en normen expliciet, maar vaak ook impliciet, een belangrijke rol. Op etnisch-cultureel vlak kennen ze een ander rollen- en opvoedingspatroon, dat (soms conflictueus) versterkt wordt door de migratie en de situatie van een minderheidsgroep in een dominante cultuur."*

Mevrouw Grouwels verwijst naar de hoorzitting met de HIVA-onderzoekers over de eindrapporten OVB en ZVB, waarin die stelden dat de houding van de ouders t.o.v. het onderwijs cruciaal is. Dit is volgens hen dikwijls te wijten aan de etnisch-culturele kenmerken. Die achtergrond speelt een rol in de perceptie van het schoolgebeuren. Zij citeert om dit aan te tonen vervolgens opnieuw uit het boek van Ali Salmi: *"De opleiding van de kinderen laten ze over aan de leerkrachten. De ouders bemoeien zich dan ook niet met het schoolgebeuren van hun kinderen. Door onwetendheid en te weinig*

inzicht worden 'migrantenkleuters' thuis gehouden in plaats van ze naar de kleuterschool te sturen. Ouders menen dat kleine kinderen in de kleuterschool enkel spelen en dus niets leren. De moeders houden hun kinderen zo lang mogelijk bij zich (tegen de eenzaamheid). Dit zijn ook belangrijke gegevens. Het kleuteronderwijs vormt immers een niet te onderschatte basis voor iemands schoolloopbaan. Hieronder klasseren we het gebrek aan een zekere vorm van studiemethode en het gebrek aan ondersteuning thuis. 'Migrantenleerlingen' hebben nooit een bepaalde studiemethode geleerd. Ook al zitten ze uren achter hun boeken, ze leren niet efficiënt. De rol van de ouders is heel belangrijk bij de opvoeding en het schoolgebeuren van hun kinderen. We moeten vaststellen dat er weinig of geen sprake is van ouderbetrokkenheid."

Mevrouw Grouwels merkt in dit kader op dat het decreet niets zegt over het schoolopbouwwerk, noch over andere mogelijkheden om de ouders van allochtone kinderen te betrekken. Het voorziet evenmin in de betrokkenheid van het schoolopbouwwerk bij het lokaal overleg.

Een positief element is dat de concentratiescholen een extra ondersteuning krijgen. Zij is er echter niet mee akkoord dat er waarborgen zouden zijn voor het handhaven van de multiculturele scholen. In die gebieden waar er een grote concentratie allochtonen zijn, is een multiculturele school onhoudbaar.

– vragen en opmerkingen van de leden bij de algemene opmerkingen van de CD&V-fractie

De heer *Gilbert Van Baelen* reageert dat de heer Martens met zijn bemerkingen op de verzamelde gegevens uit de enquête insinueert dat er gefraudeerd zou zijn. Hij is van mening dat hij dit dan met bewijzen moet aantonen en verduidelijken.

De heer *Luc Martens* blijft bij zijn beschuldiging. Hij weet dat in het gemeenschapsonderwijs cijfers circuleerden die door het kabinet werden opge maakt, waarmee aangetoond werd dat dit onderwijs een minimale schade zou ondervinden van het decreet en de overgangsregeling. Op die manier werd de weerstand uit deze hoek weggerukt.

De heer *Ludo Sannen* beaamt dat zijn fractie mee druk heeft uitgeoefend om te bekomen dat de overgangsmaatregelen tot een minimale afbouw in de sector zouden leiden. De beschuldiging van de heer Martens dat er een maximale inschikkelijkheid werd betoond, is een insinuatie die voor een sfeer zorgt die belet dat men het debat nog verder

op een serene manier kan voeren. Ook hij vraagt bewijzen van zijn uitlatingen om een onbehaaglijkheid in het verdere debat te vermijden. Het debat moet gaan over scholen en leerlingen, niet over de onderwijsnetten.

De heer *Ludo Sannen* reageert t.a.v. de heer *Martens* of zijn mening over de beweeglijkheid van het onderwijsveld ook tot gevolg kan hebben dat scholen in de loop van de periode van drie jaar niet meer in aanmerking zouden kunnen komen ? Dit gaat in tegen de expliciete vraag van de scholen naar enige continuïteit omdat een zorgplan de nodige tijd vergt. Een mogelijke intrede van scholen in de loop van de periode van drie jaar zou wenselijk zijn, maar heeft tot gevolg dat men geen enveloppe meer kan hanteren. Op termijn zal men hieraan moeten toegeven, maar op het huidig ogenblik is dit vanuit een voorzichtig budgettair beleid niet mogelijk.

De heer *Gilbert Van Baelen* reageert op de uitlatingen van de heer *Martens* dat het inschrijvingsrecht voor o.m. de Joodse scholen problemen kan opleveren, dat dit omwille van 3 aspecten zich niet zal voordoen. Op de eerste plaats is er het specifieke pedagogische project van deze scholen. Ten tweede is er het schoolreglement. Tot slot heeft de heer *Martens* er zelf op gewezen dat deze scholen kunnen blijven bestaan door de eigen financiële inspanningen. Het is daarom van groot belang dat de scholen vanaf het volgende schooljaar a priori bekend zullen moeten maken wat de schoolkosten zullen zijn. De koppeling tussen deze 3 elementen doet de vrees bij hem als irreëel voor.

B. Namens de Vlaams Blok-fractie

De heer *Julien Librecht* stelt dat zijn fractie bij de kennismaking van het opzet van dit decreet tevreden was. Het debat zou worden opengetrokken tot alle aspecten van kansarmoede en de focus op de problematiek rondom allochtonen/autochtonen zou worden verlaten als een te enge benadering. Het gelijkekansenbeleid zou gezien worden als een volledig scala van verschillen tussen kinderen en jongeren en de specifieke behoeften die hieruit voortvloeien.

Zijn fractie hoopte dat men zou afstappen van een eenzijdige bevoordeling van dezelfde doelgroepen, en zou gaan naar een geïntegreerd ondersteuningsbeleid voor alle kansarme jongeren kinderen in het onderwijs.

Tijdens de bespreking van de visietekst wees zijn fractie op de enorme omvang en de uitermate

grote complexiteit van de thematiek. Daarbij uitten zij hun twijfels over de haalbaarheid van de gestelde verwachtingen. De heer *Librecht* is van mening dat zijn fractie gelijk heeft gekregen : het oorspronkelijk opzet was niet haalbaar en daarom heeft men het geheel ingedeeld in drie decreten. Zijn fractie kan vanuit het oogpunt van duidelijkheid en haalbaarheid met dit principe van decretale opsplitsing meegaan, maar heeft wel moeite met de voorrang die men eraan geeft.

Hij vervolgt dat de algemene inhoud van de kritiek van zijn fractie één enkele omschrijving omvat : dit decreet is in de praktijk onwerkbaar. Het is onwerkbaar omdat het in zijn deeldecreten verkeerd is geïmplementeerd ; omdat het een louter theoretisch en zelfs praktijkvreemd concept is ; omdat het een nieuwe, nooit geziene planlast schept ; omdat het contraproductief is geconcipieerd ; omdat het een onvoorstelbaar hoge financiële meerlast meebrengt ; omdat men inhoudelijk de kar voor het paard spant.

Zijn fractie heeft bovendien bezwaren bij de in hoge mate bevoogdende en sanctionerende toon van dit decreet en bij het feit dat het ganse decreet haaks op hun onderwijsvisie staat.

Het decreet wil de stroom van projecten en vernieuwingen die sinds de jaren '90 werden opgestart om een doelgroepengericht onderwijsbeleid te voeren, stroomlijnen. Daarnaast lopen een hele resem maatregelen en uitvaardingen om het onderwijsaanbod zo veel mogelijk te nivelleren en te generaliseren. Sommige van deze projecten waren gericht op individuele achterstelling, het overgrote deel op collectieve achterstelling.

Zijn fractie wil bij deze gang van zaken de nodige vraagtekens plaatsen. De financiële herverdeling leidt tot keuzes waarbij de collectieve en de individuele voorzieningen met mekaar in botsing komen.

Vooraleer deze keuze te maken, had men zich volgens de heer *Librecht* eerst moeten afvragen hoe ver men eigenlijk staat : hoe ver staat men met de beoogde integratie, met de met veel geld bestreden demotivatie, antisociaal gedrag, schoolverzuim, dit wil zeggen met de échte maatschappelijke fenomenen die de oorzaak zijn van al de moeilijkheden en problemen ?

Men had zich volgens de heer *Librecht* vooraf moeten afvragen of men niet eerst een uitvoerige stand van zaken moest opmaken, eens schoon schip moest maken met wildgroei en willekeur om

dan eerlijk en billijk de kansengelijkheid te bevorderen.

De heer Librecht stelt de vraag of men ook wat goede wil moet verwachten van de doelgroepen zelf, vooral wat uiting van bereidheid tot integratie en inzet betreft.

Omdat het overgrote deel van de school- en klasproblemen op een maatschappelijke problematiek geënt zijn, had een desbetreffend maatschappelijk decreet als eerste en fundamenteel uitgangspunt moeten geïmplementeerd zijn.

Omdat de school een midden is waar de meeste kansen moeten worden geboden aan die leerlingen die uit hoofde van hun lichaam en/of van hun geest gehandicapt zijn, had het aangekondigde derde decreet betreffende het buitengewoon onderwijs en de inclusie gekoppeld aan een zorgpakket voor elke basisschool, als tweede moeten geïmplementeerd zijn.

Omdat de steeds weer beoogde doelgroepen al ruimschoots omkaderd en ondersteund zijn, had men het voorliggende decreet als sluitstuk van een voordien geordend maatschappelijk onderwijs- en vormingsveld moeten stellen.

Het decreet is voor zijn fractie ook praktijkvreemd en te theoretisch geconcipeerd. Als voorbeeld verwijst hij naar de lokale overlegplatforms, LOP. Het uitgangspunt van de LOP's is de vaststelling dat uit onderzoek blijkt dat de overleggroepen vaak een té klein maatschappelijk draagvlak hebben doordat de deelnemers beperkt worden tot de onderwijs-wereld.

De heer Librecht is van mening dat de kritiek op de bestaande overleggroepen, in belangrijke mate afbreuk doen aan de diverse participatieraden die in de scholen werkzaam zijn. Bovendien wordt er bij de samenstelling van die raden voortdurend gestreefd naar een zo breed mogelijke maatschappelijke doorsnede en naar een zo goed mogelijke werking. Het is een grote fout deze raden te willen verstikken onder een man- en bevoegdheidspakket zoals men met dit decreet beoogt. Daarnaast creëert men heel wat bijkomende taaklast, financieringstekorten en interne moeilijkheden die een verstikkende invloed zullen hebben op de werking van de scholen.

De LOP-constructie houdt volgens de spreker geen rekening met de tijdelijkheid van onderwijsraden omdat leden vertrekken met hun kind ; met de sterke diversiteit van de leden ; met de niet ge-

bondenheid aan pedagogische verantwoordelijkheid en planning ; met de grote belangenafstanden tussen de diverse actoren ; met de belangrijke factor vrijwilligheid ; met de sterke 'eigen-kind-gebondenheid'.

In de praktijk zal een LOP bestaan uit minimum 25 vrijwillige idealisten, met duidelijk afgebakende profielen, ingesteldheid en achtergronden, maar ook met diverse sterk tegenstrijdige belangen, met sterk verschillende intellectuele en sociale vaardigheden en begaafdheden, met sterk verschillende standpunten tegenover school en maatschappij.

De heer Librecht beaamt dat de samenwerkende wil van die mensen er aanvankelijk wel zijn, maar wijst erop dat sereen en constructief samenwerken een werk van lange adem is en vooral van veel intellectuele en maatschappelijk en persoonlijke discipline.

Hij is dan ook van mening dat een dergelijk samengestelde raad, samengebracht op basis van zo'n diversiteit, met zulke belangrijke en secure bevoegdheden, niet werkbaar kan zijn. Zeker wanneer men de bevoegdheden en de taken bekijkt die het decreet deze mensen voorschotelt.

Het decreet voorziet dat de LOP's rechtsgeldig kunnen vergaderen wanneer de scholen, hun inrichtende machten en de CLB's vertegenwoordigd zijn. Volgens de heer Librecht is dit tegenstrijdig : enerzijds wil men een overlegplatform met breed maatschappelijk draagvlak, maar anderzijds rest er een selecte club. In de praktijk zal het volgens hem op het laatste neerkomen.

Volgens de heer Librecht schept het decreet een bijkomende planlast die de draagkracht van de scholen overstijgt : de raden moeten geïnstalleerd worden ; men moet een huishoudelijk reglement opstellen dat bij consensus tot stand moet komen ; men moet secretariaatsvoorzieningen inrichten om tegemoet te kunnen komen aan de vereisten en consequenties van zulk belangrijk plaatselijk orgaan ; er moet gerapporteerd en geïnformeerd worden én naar de leden én naar de buitenwereld toe ; er moeten contacten worden onderhouden met andere beleidsterreinen : welzijn, huisvesting, mobiliteit ; er moeten afspraken worden gemaakt over de 'essentiële doelstellingen van het decreet' ; er moet worden genotuleerd en bewaakt ; er moeten trajecten naar onthaalonderwijs en nieuwkomers worden uitgetekend, tastbaar vorm gegeven en geëvalueerd ; er moeten zeer secure, tijdrovende, arbeidsintensieve en nauwkeurige bemiddelingsprocedures worden opgestart.

Ook het feit dat bij geschillen over inschrijvingen de LOP's nog enkel de principes vastleggen en de rol van bemiddelaar gedelegeerd kan worden naar een kleine werkgroep, brengt volgens de spreker geen aarde aan de dijk. Wat verstaat men onder principes ? Wie zal deel uitmaken van de gedelegeerde werkgroep ? Wie selecteert en oefent hierop toezicht uit ? Wil men een overlegplatform met een breed maatschappelijk draagvlak of wil men een selecte club waarin alles bij het oude blijft ?

De heer Librecht citeert vervolgens de COV : “Dit decreet met al zijn uitvoeringsbesluiten en ministeriële omzendbrieven zal de planlast exponentieel doen toenemen en de administratieve en organisatorische mogelijkheden van de scholen overstijgen.”.

Volgens de Vlaams Blok-fractie zal het decreet contraproductief werken. Als voorbeeld vermeldt de spreker de zorgverbreding. De scholen zullen op het vlak van middelen voor leerproblemen, de zgn. ZVB-uren moeten inleveren omdat het decreet kiest voor de collectieve achterstelling en het stelsel van herverdeling geen marge toelaat. Deze maatregel én deze keuze is een uitholling van de gelijke kansenregel en werkt dus, in de optiek van dit decreet contraproductief.

Een tweede voorbeeld betreft het inschrijvingsrecht. Vooraleer een school leerlingen kan doorverwijzen, moet ze de betrokken kinderen opnemen. De ingeschreven nuanceringsmogelijkheid houdt dus helemaal geen rekening met het welzijn van het kind. Een kind eerst weken op school houden en het dus volledig inschakelen in het schoolgebeuren om het dan nadien te verwijderen en het te verplichten eenzelfde aanpassingsproces nog eens over te doen, is een nefaste aanslag op een kinderziel.

Een derde voorbeeld heeft betrekking op de betwisting voorleggen aan het lokaal overlegplatform. Men creëert in heel wat huisgezinnen ongenoegen waar die beseffen dat over de al of niet opname van hun kind op schoolniveaus wordt beslist en dat het schoollopen van hun kind heel voorwaardelijk kan zijn.

Ook de sancties – een dwangsom die kan oplopen tot 10 percent van de werkingskosten – zijn zwaar. Scholen zullen geconfronteerd worden met spanningen waarbij ze ofwel gevolg geven aan hun rechtmatige drang naar optimale verhouding, ofwel zware sancties moeten ondergaan.

In de praktijk zal de school volgens de heer Librecht ofwel het decreet volgen en zich meteen in

een web storten waar enkel het kind de dupe van is, ofwel het decreet niet volgen, het kind aanvaarden en zijn eigen doodvonnis tekenen. Op die manier stevent men af op een dualiteit van het ganse onderwijs.

De heer Librecht is van mening dat het decreet een enorme financiële last met zich zal meebrengen. Hij citeert daartoe uit de teksten van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten : “De middelen die vandaag voorzien zijn, zijn ontoereikend om de doelstellingen van dit gelijke kansendecreet te realiseren. Heel wat leerlingen en scholen zullen niet ondersteund kunnen worden ?”, het COC dat het heeft over “een schromelijk tekort aan concrete middelen in alle betrokken onderwijsniveaus om de gelijke kansengedachte in het onderwijs een kans te geven”, het ACOD : “de globale middelen zijn te ontoereikend”, en “Pas indien de Vlaamse regering haar financiële inspanning voor onderwijs gevoelig opdrijft (6 percent van het BNP-aandeel wordt bereikt) zal ze het gelijke kansenbeleid waar kunnen maken. Een nieuw, innoverend en gerechtvaardigd gelijke kansenbeleid financiert men immers niet met bestaande middelen te heroriënteren.”

Het voorliggende decreet spant volgens de Vlaams Blok-fractie de kar voor het paard. Men brengt in zeer belangrijke raden, platformen, enzovoort leerkrachten, ouders, leerlingen, instanties, groeperingen, bonden samen vooraleer er ook maar iets betreffende participatie op papier is gezet.

Tot besluit stelt hij dat uit de hoorzitting is gebleken dat praktische niemand gelukkig was met dit decreet. Vanuit hun standpunt én de standpunten die zij uit diverse hoeken tijdens de hoorzittingen hebben gehoord, zullen zij dit decreet niet goedkeuren.

– *reactie van de minister op de algemene opmerkingen van de heer Julien Librecht*

De *minister* stelt dat de opmerkingen van de heer Librecht op het gelijkekansenbeleid bijna allemaal door het decreet worden ondervangen. Zij verduidelijkt dat het voorliggende decreet juist een aantal probleemstellingen duidelijk maakt en een stand van zaken heeft opgemaakt van de goede en slechte ervaringen. Zij hebben de knelpunten van de projecten ZVB en OVB op een rijtje gezet. De goede elementen daarvan heeft men bewaard, terwijl de problemen werden weggewerkt.

M.b.t. de overleggroepen antwoordt zij dat uit ervaring met de non-discriminatieverklaring bleek

dat de bestaande overlegorganen te beperkt waren. Daarom juist worden de LOP's uitgebreid naar alle betrokkenen toe, met inbegrip van de allochtone en kansarme groepen. Deze laatste groepen werden betrokken om te vermijden dat de discussie over hun hoofden heen zou gebeuren. De koppeling van de participatieraden aan de LOP's is onterecht. Deze raden hebben immers in de scholen zelf een totaal andere opdracht. Deze raden zullen aan bod komen bij de bespreking van het aangekondigde participatiedecreet. De bedoeling van dat decreet is zeker niet nieuwe organen op te richten, dan wel een aantal zaken te stroomlijnen.

De LOP's zouden volgens de heer Librecht niet werkbaar zijn. De minister is ervan overtuigd dat de manier waarop de LOP's zullen werken, het succes van het decreet zullen bepalen. Het is belangrijk hoe deze LOP's worden samengesteld waarbij de professionalisering garant moet staan voor een goede ondersteuning. Dit maakt het verschil uit met de vrijwilligheid van vroeger.

Het decreet zal de planlast wegnemen die door de vroegere projecten werd opgelegd. Waar de ZVB en OVB-projecten heel wat planlast veroorzaakten door de opmaak van de aanwendingsplannen en de manier waarop deze plannen moesten beoordeeld worden, wordt dit met de nieuwe procedure vermeden.

De opmerking dat een multiculturele school een concentratieschool zal worden, klopt niet. De doorverwijzing is net in het decreet opgenomen vanuit de bezorgdheid om multiculturele scholen ervoor te behoeden dat zij concentratiescholen moeten worden.

C. Namens de sp·a-fractie

Mevrouw *Hilde Claes* verklaart dat haar fractie dit decreet erg belangrijk vindt. Sociale uitsluiting in het onderwijs is voor hen onaanvaardbaar. Door de evolutie van onze samenleving naar een kennismaatschappij is het onderwijs nog belangrijker geworden. Onderzoek toont aan dat de schoolloopbaan de latere maatschappelijke positie sterk bepaalt. Vermits de arbeidsstructuur zeer rigide is, wordt het diploma alsmaar belangrijker. Haar fractie stelt vast dat ondanks tal van maatregelen, de sociale ongelijkheid niet verdwijnt.

Vervolgens gaat zij in op een aantal elementen van het decreet. Het toelatingsbeleid dat het decreet voorschrijft is voor haar fractie essentieel. De diversiteit van het leerlingenpubliek biedt de meeste kans om de band tussen het opleidingsniveau van

ouders en kinderen te doorbreken. Dit onderwijs biedt kansarme kinderen een meerwaarde en wapt alle kinderen voor de multiculturele samenleving.

Alle gesubsidieerde en gefinancierde scholen moeten alle rechten eerbiedigen en erkennen. Indien zij dit niet doen, kan voor haar fractie de subsidie of financiering in het gedrang komen. Alle scholen moeten maatschappelijke verantwoordelijkheid opnemen. De verankering van het inschrijvingsrecht is voor haar dan ook een stap vooruit in het gelijkekansenbeleid. De ondersteuning van de scholen met veel kansarme leerlingen is daarbij cruciaal.

De sp·a-fractie heeft drie opmerkingen bij het ondersteuningsbeleid, zoals geformuleerd in het decreet. Op de eerste plaats gaat het ondersteuningsbeleid voor hen niet ver genoeg en vormt het enkel een tussenstap. De reden waarom sociale ongelijkheid niet geraakt uitgeroeid, is dat het onderwijsstelsel zelf selectief is en de budgetten om deze situatie recht te trekken, te beperkt zijn. Het bewijs daarvan wordt geleverd door de projecten ZVB en OVB die daaraan moesten werken, maar daarin niet volledig zijn gelukt.

Haar fractie wil daarom een totaal andere manier van basisfinanciering voorzien, waarbij de opleiding van de ouders het essentiële criterium moet zijn van de totale financiering. Studies tonen duidelijk de correlatie en het belang aan van het opleidingsniveau van de ouders en in het bijzonder dat van de moeder. Zij verwijst daarbij naar het eindrapport over de evaluatie van de zorgverbreding waar de commissie een hoorzitting over organiseerde². Zij beseft dat deze indicator weliswaar reeds is opgenomen in het decreet, maar is van mening dat dit criterium meer moet doorwegen. Het gewicht dat aan deze indicator is verbonden is relatief lager door de verhouding met de andere indicatoren.

Een tweede element van kritiek betreft de individuele leerstoornissen. De sp·a-fractie vraagt op dit vlak een radicale ingreep om het verhogen van de onderwijskansen van kinderen van laaggeschoolde ouders t.o.v. die van hooggeschoolde ouders. Tegelijkertijd eisen zij dat men ook kinderen met individuele leerstoornissen gelijke kansen zou bieden

² Van Heddegem I., Douterlungne M., Van de Velde V., Ghesquière, Mag het iets meer zijn ? Evaluatie van het project zorgverbreding in het basisonderwijs, HIVA-K.U.Leuven, december 2001 en de hoorzitting : *Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, 1143/3

zodat de gevolgen ervan geneutraliseerd worden en zij het gewoon onderwijs kunnen blijven volgen. Het kan voor hen niet zijn dat dit door middel van betaalde buitenschoolse hulp moet gebeuren. Dit laatste systeem is de reden waarom zoveel kinderen van de lagere sociale klasse vandaag de dag zo snel in het buitengewoon onderwijs terecht komen. Alle basisscholen die aan specifieke individuele noden willen tegemoet komen, moeten daarom bijkomende uren kunnen krijgen. Haar fractie beseft dat het aangekondigde GOK-II-decreet deze problematiek zal regelen, maar ondertussen zouden de betrokken scholen hetzelfde aantal ZVB-uren moeten kunnen krijgen voor deze inspanningen.

Een derde kritiek op het ondersteuningsbeleid betreft de tweede en derde graad secundair onderwijs. Haar fractie is hierbij van oordeel dat men voor dit onderwijsniveau toch sociaal-economische indicatoren had moeten hanteren, wat nu niet het geval is. In de memorie wordt weliswaar vermeld dat de voorspellende kracht van deze indicatoren na het derde jaar zal worden geëvalueerd.

De sp-a-fractie is ten slotte tevreden over de tijdelijke projecten van het decreet. Zowel de projectfinanciering voor de samenwerking tussen gewoon en buitengewoon onderwijs, als die voor de toeleiding van kansarme jongeren naar het deeltijds kunstonderwijs, kunnen expliciet hun goedkeuring wegdragen.

– *reacties van de leden en de minister op de algemene opmerkingen van mevrouw Hilde Claes*

De heer *Luc Martens* valt het op dat er verwarring heerst in de meerderheidsfracties : de minister stelt dat de indicatoren en daaraan verbonden gewichten stoelen op wetenschappelijk onderzoek, terwijl mevrouw Claes aanhaalt dat het gewicht voor een bepaalde indicator te licht wordt bevonden. Hij vraagt of dit betekent dat de andere indicatoren dan de opleiding van de moeder niet relevant zouden zijn voor haar fractie. Hij verwijst ook naar de uitspraken van de heer Sannen waaruit blijkt dat diens fractie blijkbaar weinig inbreng heeft gehad bij de totstandkoming van het decreet.

De heer *Joris Van Hauthem* is van mening dat het voorstel van de sp-a-fractie een belediging is voor de ouders. Een lager diploma van de ouders zou veronderstellen dat de kinderen van deze ouders het automatisch moeilijker zouden hebben dan anderen. Dit is zeker niet wetenschappelijk aangetoond. Zijn fractie stelt dat de financiële rem waardoor sommigen niet de mogelijkheden krijgen, moet worden weggenomen. Bovendien is het sp-a-

voorstel niet in overeenstemming te brengen met de herwaardering van het TSO en BSO als eerste volwaardige keuze.

Volgens de heer *Ludo Sannen* zijn niet alleen economische factoren, maar is ook het sociaal-culturele milieu waarin men geboren wordt en opgroeit, medebepalend voor de mogelijke kansen die men krijgt ontdekt, en voor het stimuleren en oriënteren naar kansen. Hoe rijker het milieu is op dit vlak, hoe gemakkelijker men bepaalde hindernissen kan nemen. Kinderen uit lagere sociale milieus zullen meer inspanningen moeten leveren om bepaalde zaken te kunnen bereiken.

Hij vraagt of de basisfinanciering van het voorstel van de sp-a-fractie voor het ganse leerplichtonderwijs geldt en of de bijkomende financiering voor individuele leerstoornissen eveneens op basis van het diploma van de ouders, dan wel lineair zoals het GOK-II-decreet voorziet, moet gebeuren.

De *minister* voegt aan het debat toe dat het gaat om de zgn. voorspellende factor. Een kind dat geboren is in een gezin met een lager diploma heeft niet automatisch minder mogelijkheden, maar heeft meer kans dat hij het moeilijker zal hebben. Zij stelt dat de discussie over de basisfinanciering in ieder geval in de toekomst zal moeten gevoerd worden. De objectieve verschillen vormen daarbij een belangrijk element. In de Rondetafelgesprekken kan men reeds vaststellen dat er een consensus groeit over een aantal zaken.

Zij is van mening dat het belang voor de individuele leerstoornissen terecht is. Daarom zullen de middelen die daartoe worden uitgetrokken aan alle scholen worden verdeeld om uiteindelijk te komen tot een zorgzame school.

De heer *Luc Martens* stelt vast dat de waarschijnlijkheid dat men minder kansen heeft, of het voorspellend karakter ervan bij bepaalde kinderen kan worden aangetoond. Dat kan men echter niet gedurende 9 jaar aanhouden. Men moet de risico's in de loop van het traject verminderen en op maat van het kind aanpakken.

Hij stelt ook vast dat de minister aan de indicator opleiding van de ouders een veel lager gewicht geeft dan de sp-a-fractie. Dit is volgens hem niet in overeenstemming met elkaar.

Tot slot sluit hij zich aan bij de heer Sannen m.b.t. de invloed van het sociaal-culturele milieu, maar vindt dat het een reductie zou zijn indien men de invloed ervan enkel zou beperken tot het behalen

van een opleiding vermits daar ook veel andere elementen medebepalend zijn.

Mevrouw *Hilde Claes* verduidelijkt dat de indicator opleiding van de ouders/moeder een exclusieve indicator moet zijn in de nieuwe vorm van financiering die zij voorstellen.

Voor wat het voorstel van de sp.a-fractie omtrent de basisfinanciering betreft, stelt zij dat dit voor het volledige leerplichtonderwijs geldt en dat de financiering van de uren voor individuele leerstoornissen niet op basis van het diploma van de ouders, maar op basis van die specifieke problematiek moet gebeuren waarbij men, bovenop de basisfinanciering, een afzonderlijk budget zal moeten voorzien.

D. Namens de Agalev-fractie

De heer *Frans Ramon* verklaart dat dit decreet het eerste deel is van een drieluik. Iedereen geeft toe dat het geheel daardoor wazig blijft. Prioriteit geven aan de leer- en ontwikkelingskansen van kansarme leerlingen en uitsluiting vermijden is één zaak, zorgverbreding realiseren in elke basisschool – GOK-decreet-II – en de relatie herdenken tussen gewoon en buitengewoon onderwijs – GOK-decreet-III – een andere.

Hij herinnert eraan dat deze onduidelijkheid, samen met het uitblijven van de weging van de indicatoren, voor onrust heeft gezorgd in de sector. Scholen die de afgelopen jaren een zorgbrede werking hadden opgezet, vreesden uit de boot te vallen. Concentratiescholen hadden de indruk dat ze bestraft zouden worden voor hun extra inspanningen, en het buitengewoon onderwijs zag het zwaard van Damocles boven het hoofd hangen.

De Agalev-fractie heeft er daarom voor gepleit dat er naast dit decreet werk zou gemaakt worden van een billijke overgangsregeling inzake zorgverbreding. Het kon niet dat scholen verplicht zouden worden om hun activiteiten voor één jaar op een laag pitje te zetten om het jaar daarop weer voluit te gaan. Zijn fractie meent dat enige continuïteit in de werking en perspectief inzake middelen en omkadering voor scholen en vooral voor de leerlingen met leerproblemen en leermoeilijkheden een absolute must is. Die overgangsmaatregelen zijn inmiddels duidelijk en vormen een stimulans voor de minister om meteen werk te maken van een tweede GOK-decreet, dat er snel moet komen.

Voor wat het derde luik betreft, is de heer *Ramon* van oordeel dat de stappen naar meer inclusief on-

derwijs goed en degelijk zouden worden voorbereid ; en dat men daar rustig de tijd zou voor nemen.

De heer *Ramon* vervolgt dat het voorliggende ontwerp van decreet een lange weg heeft afgelegd. Vertrekkend van een visietekst, een resem hoorzittingen en discussies met tal van experts, evaluatieonderzoeken, een voorliggende tekst, nieuwe hoorzittingen, enz. leverde dit alles heel wat ideeën en voorstellen. Via amendering zal de tekst nog rijker worden.

Het leggen van de prioriteit bij leerlingen uit socio-economische kansarme middens, is een goede keuze. Deze jongeren lopen meer risico op achterstelling en uitsluiting. Professor *Nicaise* heeft geweten op de vele facetten van ongelijkheid : kinderen komen ongelijk aan de start, worden soms ongelijk behandeld tijdens het leerproces en ook een gelijke uitkomst is niet evident.

Ongelijkheid, achterstelling en uitsluiting vormen een ruim maatschappelijk probleem dat te maken heeft met tewerkstelling, huisvesting, gezondheidszorg enz. Onderwijs kan deze risico's niet de wereld uit helpen. Onderwijs kan alleen proberen een hefboom te zijn voor meer gelijke kansen.

Het was volgens de heer *Ramon* de bedoeling om de bestaande projecten zorgverbreding en onderwijsvoorrrangsbeleid te bundelen tot een geïntegreerd ondersteuningsaanbod, te leren uit het verleden en vooral vooruitgang te boeken. Het is positief dat in dit decreet aandacht gaat naar leerproblemen en leerachterstanden van alle kansarmen. Dat er niet langer met tijdelijke projecten wordt gewerkt – met een zware planlast en onzekerheid als gevolg – maar dat er zekerheid wordt geboden voor een omkadering gedurende drie jaar. Scholen krijgen omkadering op basis van objectieve factoren. Over de indicatoren zijn wetenschappers het eens en er wordt overgestapt van een ex ante naar een ex post beoordeling. Dat maakt een betere planning mogelijk.

Een belangrijke pijler van het decreet is voor de Agalev-fractie het principieel recht op inschrijving in de school van keuze. Internationale regelgeving inzake gelijkbehandeling krijgt hier zijn toepassing. Het juridische aspect is belangrijk, misschien nog belangrijker is dat scholen een weerspiegeling zijn van hun omgeving. Dat kinderen de kans krijgen om in contact te komen met verschillende soorten mensen, met verschillende culturen en zo respect leren voor het anders zijn van leeftijdsgenoten.

Maar ook dat leerlingen vanaf 12 jaar inspraak krijgen bij de keuze van hun school.

De heer Ramon herinnert eraan dat in de hoorzittingen meermaals gewezen is op het belang van de multiculturele scholen en over de noodzaak om deze scholen te beschermen. Het feit dat nuances werden aangebracht op het recht op inschrijving via de mogelijkheid van weigering of doorverwijzing, komt tegemoet aan deze zorg.

De lokale overlegplatforms tenslotte worden opgericht om het gelijkekansenbeleid lokaal mee waar te maken. Belangrijk is dat ze breed zijn samengesteld en uitgebreide bevoegdheden krijgen. Ook dat ze ondersteund worden door een deskundige. Niet onbelangrijk in dit verband is een scheiding tussen bemiddeling en beoordeling, m.a.w. tussen overlegplatform en de Commissie inzake leerlingengerechten.

Voor de Agalev-fractie zijn de volgende aandachtspunten van het decreet belangrijk :

- a) Het belang van het kind, de leerling. Zeker bij doorverwijzing moet al het mogelijke worden gedaan om de periode tussen inschrijving, doorverwijzing en nieuwe inschrijving zo kort mogelijk blijft.
- b) De communicatie met de ouders of het nu allochtone ouders zijn of autochtone. Waarom moeten ouders om een mondelinge toelichting verzoeken bij een doorverwijzing ? Het is al zo'n delicaat gebeuren dat al het mogelijke moet worden gedaan om een beslissing erg goed uit te leggen.
- c) Het tijdelijk project buitengewoon onderwijs kan een impact hebben op decreet 3. Een goede opvolging van en communicatie over dit project zijn belangrijk.
- d) Het hanteren van thuistaal als criterium van doorverwijzing wordt erg kritisch bekeken. Sommigen spreken zelfs van gebrek aan respect voor de taal van de ouders of de complexe relatie tussen thuistaal en schooltaal. Op een constructieve manier omgaan met deze kritiek is een must.

De heer Ramon besluit dat scholen niet langer in de onzekerheid kunnen blijven inzake omkadering, middelen en personeel om uitsluiting en discriminatie tegen te gaan, om alle kinderen gelijke kansen te bieden. Het is voor zijn fractie de hoogste tijd om dit decreet goed te keuren.

De heer *Ludo Sannen* is de minister dankbaar dat zij de projecten ZVB en OVB die initieel een tijdelijk karakter hadden, maar achteraf erg zinvol bleken te zijn, in een structureel kader heeft omgezet met als doel de ongelijkheid in het onderwijs weg te werken. Er was geen continuïteit en het was niet zeker of de scholen ook daadwerkelijk de doelgroep leerlingen bereikten. Bovendien worden er veel middelen extra voorzien.

Hij herhaalt, zoals de heer Ramon aanhaalde, dat zijn fractie het GOK-I-decreet en het GOK-II-decreet liever tegelijkertijd in werking hadden zien treden. Het voorliggende decreet is voor hen slechts half werk. De overgangsmaatregelen zijn voor zijn fractie weliswaar aanvaardbaar. Toch wijst hij erop dat men een zorgcultuur in een school niet kan opdelen. Het doel is uiteindelijk de leermoeilijkheden te remediëren, wat daar ook aan de grondslag van ligt. Door het opdelen in diverse decreten geeft men het signaal dat men deze moeilijkheden uit elkaar kan halen, wat praktisch niet kan. Een school heeft immers één zorgcoördinatie waar alles aan bod komt.

De heer Sannen wijst vervolgens op de relativiteit van de middelen. Het pedagogisch project van een school dat mede zijn vertaling vindt in de schoolcultuur, is immers een sterk bepalende factor voor het welslagen van het remediëren van de leermoeilijkheden. Het is niet zo dat veel middelen automatisch leiden tot de realisatie van een doel. Het is daarom nuttiger te kijken naar de geboekte leerwinst en resultaatsverbintenissen aan te gaan. Deze aspecten werden echter niet opgenomen in het decreet. Het is belangrijk ook hier werk van te maken door dit vanuit de overheid te stimuleren en te controleren.

E. Namens de VLD-fractie

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat het voorliggende decreet heel wat stof heeft doen opwaaien. Er zijn tegenstanders, maar ook felle voorstanders die dit decreet als een grote doorbraak beschouwen. Voor anderen gaat het inschrijvingsrecht niet ver genoeg, terwijl anderen op een subtiele wijze dit inschrijvingsrecht willen afzwakken of zelfs uithollen. De gehanteerde definities, middelen en overgangsmaatregelen – zeker zonder een éénduidig engagement voor het GOK-II-decreet – zijn onderwerp van kritiek vanuit het onderwijsveld.

Iedereen blijkt het wel eens te zijn over de doelstellingen van dit decreet : het realiseren van optimale leer- en ontwikkelingskansen voor alle leerlingen, het vermijden van uitsluiting, segregatie en

discriminatie en het bevorderen van sociale cohesie.

Het decreet kan deze doelstelling echter niet volledig waarmaken, vermits het slechts een deel is van een reeks van drie stappen. Het zgn. gelijkekansen-decreet-II moet voor zijn fractie zonder twijfel tijdens het volgende schooljaar ingevoerd worden.

Het drieluik van decreten had onmogelijk via één mastodontdecreet gerealiseerd kunnen worden. Het voorliggende decreet komt tegemoet aan de bekommernis van diegenen die schoollopen en werken in concentratiescholen. Deze doelgroep kwam in de talloze hoorzittingen bij de visietekst vragen om eerst in deze deelsector een inhaalbeweging te realiseren omwille van de permanente kritiek en het noodzakelijke terugdringen van de ongekwalificeerde uitstroom.

Dit decreet komt dankzij de grote sociale en maatschappelijke inslag tegemoet aan de doelstelling dat elk kind naar zijn school moet kunnen gaan van zijn keuze, met respect voor de vrije schoolkeuze. Bovendien benadrukt het decreet dat elke school een afspiegeling moet zijn van de buurt of de omgeving waar ze in functioneert.

De heer Van Baelen vervolgt dat de vroegere non-discriminatieverklaring in haar tijdsgeest een goede, maar kleine stap was, maar die onvoldoende deze doelstelling kon bereiken. De redenen daartoe waren de vrijblijvendheid, de onzichtbare drempels die scholen hanteerden, de subtiele vormen van weigering en doorverwijzing, enzovoort.

Met dit decreet wordt het inschrijvingsrecht juridisch verankerd zonder dat de eigenheid van de school in het gedrang hoeft te komen : ouders – dan wel leerlingen – dienen zich akkoord te verklaren met het pedagogisch project en het schoolreglement van de betrokken instelling.

De heer Van Baelen hoopt dat de scholen zelf dit inschrijvingsrecht op een positieve wijze zullen invullen en dit zien als een engagement van de school en de inrichtende macht om een actieve rekruteringspolitiek op te zetten. Op die manier kunnen zij zelf een bijdrage leveren aan de multiculturele school en samenleving. Het zou zijns inziens van weinig moed getuigen indien men de tussenstap naar "pact" als tussenoplossing zou invoeren. Dit zou bovendien geen juridische grondslag hebben. In die zin is volgens de heer Van Baelen de beperking van de weigerings- en doorverwijzingsgronden terecht.

Het is voor zijn fractie belangrijk dat in de lokale overlegplatforms alle actoren betrokken worden. Alle vertegenwoordigers zullen op deze wijze een bijdrage kunnen bieden tot de multiculturele samenleving : of het nu een witte, een multiculturele of een concentratieschool betreft. Bovendien zullen zij samen met de andere maatschappelijke actoren een geïntegreerd beleid moeten uitvoeren. Hij hoopt dat alle betrokkenen zich op een open en constructieve wijze zullen opstellen. Sterke samenwerking, overleg en netwerkvorming worden mogelijk en zijn aangewezen. Onderwijs kan hierbij een draaischijffunctie vervullen. Maar het is een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid om samen met anderen de strijd tegen kansarmoede en maatschappelijke dualisering te voeren.

De overheid neemt alleszins haar verantwoordelijkheid op door in een vaste ondersteuning te voorzien in de persoon van een voorzitter en de deskundige. Alle andere participanten zouden eveneens hun verantwoordelijkheid moeten opnemen.

Bij het geïntegreerd ondersteuningsaanbod voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs worden 5 gelijkekansenindicatoren gebruikt. Vooral de indicator "thuistaal" zorgt voor discussie : voor sommigen is dit geen rechtmatige parameter terwijl dit voor anderen net wel een criterium is dat niet stigmatiserend werkt en zeker in een schoolomgeving van essentieel belang is.

Bovendien kon geen sluitende omschrijving geboden worden voor het begrip etniciteit. Al mochten er criteria voor etniciteit aangebracht zijn, dan zouden deze eveneens aanleiding gegeven hebben tot tal van bedenkingen en kritiek. Het gehanteerde begrip "thuistaal" is volgens de heer Van Baelen een objectief criterium en naar een onderwijssituatie toe van essentieel belang.

Hij vervolgt dat bij de rondbedeelde vragenlijst naar de ouders toe bedenkingen werden geuit. Dit niettegenstaande deze vorm van bevraging reeds 10 jaar wordt toegepast en dat de ouders – met respect voor de privacy – deze kunnen invullen. Het betreft immers een verklaring op eer : mag men de ouders dan niet meer geloven ? Bovendien zal op fraude streng toegezien worden en mocht een school niet akkoord gaan met de verstrekte gegevens dan kan deze hiermee naar het lokaal overleg stappen aangezien het handelt over erkenningscriteria.

De vraag is of alle scholen zelf op een even correcte wijze de bevraging tot bij de ouders laten

komen. Heeft elke school de ouders op een duidelijke wijze geïnformeerd over de bevraging, werd er al dan niet een, objectief, begeleidend schrijven meegegeven, werd er met de ouders gesproken of werden er huisbezoeken afgelegd ?

Voor de toekenning van de middelen wordt de huidige procedure fel versoepeld, wordt er meer verantwoordelijkheid bij de scholen gelegd, wordt de planlast verlicht, wordt de periode van twee jaar onzekerheid omgevormd tot drie jaar zekerheid, kunnen leerkrachten benoemd worden en wordt de link gelegd tussen het basis en het secundair onderwijs.

Het budget en het aantal scholen dat van dit decreet zal kunnen gebruik maken, stijgt de voorbije jaren met 45 percent of van 32 tot 49,5 miljoen euro en met ongeveer 600 scholen. In het verleden was er geen zekerheid en solidariteit onder en tussen de scholen. Nu en met het volgende decreet – met een overgangperiode van één jaar – zullen alle scholen in aanmerking komen.

De heer Van Baelen stelt vervolgens dat voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs slechts drie indicatoren werden weerhouden. Dat het begrip thuistaal hier niet hernomen wordt klinkt logisch : zowel voor het basis als voor de eerste graad van het secundair speelt deze indicator een belangrijke rol, maar men mag er vanuit gaan dat kinderen die daarin de eindtermen hebben behaald, voldoende Nederlandskundig zijn ?

Het begrip thuistaal is volgens hem veel objectiever dan het alternatief "allochtoon-autochtoon" of de nationaliteit van de grootmoeder of moeder, terwijl die misschien perfect Nederlandstalig is en de thuistaal het Nederlands.

Hij verwijst naar de hoorzittingen waarin vaak de vrees werd geuit dat multiculturele scholen hun eigenheid moesten kunnen bewaren, dat concentratiescholen concentratiescholen moeten kunnen blijven en dat dit decreet daar onvoldoende garanties voor zou bieden.

De spreker heeft echter nergens gehoord dat een witte school een witte school moet kunnen blijven. Zowat elke spreker wenst te evolueren naar of een multiculturele school te blijven. Tijdens de hoorzittingen over de visietekst werd echter regelmatig gesteld dat witte scholen onvoldoende hun verantwoordelijkheid zouden opnemen en dat ook zij een maatschappelijke verantwoordelijkheid moeten opnemen.

Een concentratieschool kan bovendien een concentratieschool blijven. Een dergelijke school zal zelfs meer ondersteund worden dan vandaag, indien het wegingscoëfficiënt boven de 80 percent wordt aangepast. Een multiculturele school kan dit ook blijven : zij kan kinderen doorverwijzen en het debat dienaangaande voeren in het lokaal overleg. Dit is in tegenstelling tot vandaag waar multiculturele scholen helemaal geen bescherming genieten. Ook de andere betrokkenen in het lokaal overleg hebben hier een verantwoordelijkheid, zoals de minderhedenorganisaties en de welzijnsorganisaties. Zij kunnen hun leden stimuleren om in te schrijven bij witte scholen en niet in multiculturele of concentratiescholen.

De heer Van Baelen besluit dat dit decreet een aantal maatschappelijk belangrijke perspectieven opent in het aanvaarden en versterken van de multiculturele samenleving : die is een realiteit. Men kan niet blijven zeggen dat mensen en kinderen moeten inburgeren en terzelfdertijd niet aanvaarden dat het onderwijs – alle scholen en inrichtende machten – hierin een essentiële rol te vervullen heeft. Daar kan de "verzuring" ondervangen worden met respect voor ieders eigenheid. Hij is er van overtuigd dat een onderwijsgebeuren waarin op een positieve wijze met de aanwezige diversiteit wordt omgegaan, kan bijdragen tot de bevordering van sociale cohesie en de bestrijding van maatschappelijke uitsluiting. Deze doelstellingen zijn te belangrijk om in een achterhoedegevecht over middelen en macht te verzanden.

4. Toelichting van de minister bij de keuze van de indicatoren en de weging

Daarop geeft de minister een toelichting bij de keuze van de indicatoren en de wegingscoëfficiënten. De minister stelt dat er heel wat wetenschappelijke studies zijn geweest over de indicatoren inzake gelijke kansen. Daarbij verwijst zij o.m. naar het onderzoek 'Ongekwificeerd zonder paspoort' van het HIVA. Daarin wordt het opleidingsniveau van de moeder aangeduid als belangrijke voorspellende factor in het geheel van een gelijkekansenbeleid. Vervolgens geeft zij aan waarom de indicatoren van het decreet weerhouden werden.

De indicatoren 'thuisloos' en 'trekkende bevolking' krijgen de zwaarste weging. Het gaat hier om een relatief kleine groep die 6,15 percent uitmaakt van de doelgroepleerlingen, wat neerkomt op 5.607 thuisloze kinderen en 1.766 kinderen van de trekkende bevolking. Deze groep, die vooral thuislozen omvat, hebben bovendien de duidelijkste en zwaarste maatschappelijke problemen.

De indicatoren ‘diploma van de moeder’ en ‘vervangingsinkomen’ kwamen nadrukkelijk naar voor in de bovenvermelde HIVA-studie en in diverse andere publicaties van de heer Nicaise. Het diploma van de moeder/ouders zou een sterke invloed hebben op de evolutie van het kind en vormt een bepalende vaste factor. Het vervangingsinkomen daarentegen is een minder stabiele factor. Omwille van deze reden wordt de weging van de indicator ‘diploma van de ouder’ zwaarder gemaakt.

De indicator ‘thuis taal’ telt ook mee, maar vermits dit telkens in combinatie met de andere indicatoren moet voorkomen, weegt ook die mee. De verplichte combinatie werd opgelegd om te voorkomen dat anderstaligen uit rijkere milieus ook in aanmerking zouden komen.

Aan de vermelde indicatoren werd een wegingscoëfficiënt toegekend dat bepaald werd in discussies met de betrokkenen uit de VLOR en de onderhandelingspartners. Zij is er over verwonderd dat men in de commissie hierover wil discussiëren omdat er met al deze betrokkenen een consensus over de weging was gegroeid.

De minister stelt dat de verdachtmakingen die de heer Martens in het debat heeft geuit, insinuaties zijn waardoor er een gehele groep verdacht wordt gemaakt. Zij kan dit niet ernstig nemen, zolang er geen namen worden genoemd.

Om de repercussies van de toepassing van deze wegingen op de onderwijsnetten in te schatten, werd er een steekproef bij 5 percent van de scholen uitgevoerd. Daaruit blijkt dat de toepassing van de indicatoren een lichte stijging voor het gemeenschapsonderwijs, een grote stijging voor het officieel gesubsidieerd onderwijs en een daling voor het vrij gesubsidieerd onderwijs zou betekenen. Deze oefening werd uitgevoerd met de kaart van Vlaanderen in de hand om met concrete situaties rekening te houden. Met deze cijfers werden ook de gesprekken in de VLOR en de onderhandelingen gevoerd.

Daarna werd beslist de indicatoren te behouden en de wegingscoëfficiënten voor te stellen. Uiteindelijk blijkt uit de cijfers dat de stijging voor het gemeenschapsonderwijs groter is dan in de steekproef, de stijging voor het officieel gesubsidieerd onderwijs ongeveer hetzelfde is gebleven en de daling van het vrij gesubsidieerd onderwijs wordt bevestigd. Dit is logisch vermits er in het gemeenschaps- en het officieel gesubsidieerd onderwijs meer doelgroepkinderen voorkomen dan in het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Daarop laat zij een cijfertabel ronddelen met de gevolgen van GOK-I en de overgangsmaatregelen voor de diverse onderwijsnetten: Tabel verdeling lestijden over de onderwijsnetten (Bijlage 13).

5. Situatie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad

De heer *Kris Van Dijk* verklaart dat de situatie inzake anderstaligheid in Brussel-Hoofdstad zodanig geëvolueerd is dat waar de Nederlandstalige scholen moesten ‘overleven’, zij vandaag overbelast worden met een sterke toename van anderstalige leerlingen. Deze stijging is enerzijds positief voor deze scholen wanneer men bereid is zich volledig in te schakelen in het Nederlandstalig onderwijs, maar zorgt anderzijds ook voor heel wat extra lasten.

De NV-A heeft weinig problemen met het voorliggende decreet, maar de heer Van Dijk heeft wel vragen bij het inschrijvingsrecht. Hij gaat ervan uit dat wanneer men zijn kind inschrijft in een school, men akkoord gaat met het pedagogisch project van de school, wat gebaseerd kan zijn op een ideologie of levensbeschouwing. Hij stelt echter vast dat wanneer men in Brussel een Nederlandstalige school kiest, dit dikwijls gebaseerd is op andere overwegingen. Men kiest dan in Brussel voor deze school omdat er minder allochtonen zouden zijn, omdat er meer tucht is of omdat men ervanuit gaat dat het nuttig is de Nederlandse taal te kennen. Dit zijn subjectieve redenen waarbij men zich niet ten volle in het Nederlandstalig onderwijs inschrijft.

Artikel III.4 stelt dat als voorwaarde voor doorverwijzing de scholen aan een aantal plichten moet voldoen. Dit is positief, maar men moet ook van de ouders een aantal plichten verwachten wanneer zij zich inschrijven in een pedagogisch project. Deze plicht is moeilijk afdwingbaar, maar houdt in dat zij hun kinderen in het volgen van het Nederlandstalig onderwijs zouden ondersteunen en mee moeite zouden doen om dit taaltraject te volgen. Hij is van mening dat men in Brussel op een punt is beland waarbij men voor het overleven van het Nederlandstalig onderwijs een aantal eisen kan stellen vanwege de ouders. Dit zal ook aan de kinderen tegemoet komen omdat zij op die manier niet ‘verweesd’ dit onderwijs volgen.

Ook mevrouw *Brigitte Grouwels* vraagt bijzondere aandacht voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad. Het voorliggende decreet komt niet tegemoet aan de specifieke situatie van Brussel, alhoewel er dankzij het decreet heel wat mid-

delen naar Brusselse scholen zullen vloeien. Het betreft hier echter scholen met kansarme kinderen.

De specifieke situatie van Brussel heeft te maken met de tweetaligheid waardoor men in de jaren '70 het principe van de "liberté du père de famille" heeft ingesteld. Daardoor kunnen ouders vrij kiezen tussen het Nederlandstalig of het Franstalig onderwijs. Het inschrijvingsrecht dat in het decreet is voorzien zal door deze situatie leiden tot een totale wijziging van de situatie van de Nederlandstalige scholen. Brusselse scholen voeren nu een inschrijvingsbeleid waarbij men een evenwicht nastreeft tussen Nederlandstalige en anderstalige kinderen. In bepaalde gebieden gaat het daarbij vooral om allochtone kinderen, terwijl het in andere streken gaat om Franstalige kinderen.

In de praktijk stelt men vast dat Franstalige ouders hun kinderen om de redenen door de heer Van Dijck aangehaald, meer en meer naar Nederlandstalige scholen sturen die voor hen aantrekkelijker zijn. Het gevoerde inschrijvingsbeleid voorziet dat men met de ouders een gesprek voert waardoor men zich kan overtuigen dat zij een toekomst ziet in het Nederlandstalig onderwijs. Het inschrijvingsrecht zal dit beleid volgens haar echter teniet doen. Als Franstalige ouders hun kinderen op basis hiervan hun kinderen in het Nederlandstalig onderwijs inschrijven, kan men hen niet meer doorverwijzen.

Er is een bereidheid om de scholen voor deze kinderen open te stellen, maar dan moet men hen ook de nodige middelen geven. Heel wat scholen hebben de zgn. Brussel-norm reeds overschreden waardoor zij niet meer van een extra ondersteuning kunnen genieten.

Ofwel geeft men daarom de scholen de nodige middelen om de Franstalige kinderen goed op te vangen en geeft men daar een weging aan, ofwel biedt men de Nederlandstalige scholen de kans om door te verwijzen, wat echter niet kan volgens het decreet.

Een tweede probleem in de Brusselse situatie is dat jonge Vlaamse gezinnen met kinderen terug naar de stad trekken, maar dat zij daarbij geconfronteerd worden met Nederlandstalige scholen die vol zitten met Franstalige kinderen en waar er voor hen geen plaats meer is.

Zij vraagt daarom in het decreet een formulering op te nemen waarbij de taal een criterium kan zijn voor doorverwijzing. Bovendien moet voor de Brusselse situatie voorzien worden dat Neder-

landstalige ouders de garantie krijgen dat zij hun kinderen aan Nederlandstalige scholen kunnen inschrijven en dat de anderstalige ouders moet verplicht worden dat zij het Nederlandstalig karakter van de school moeten respecteren en opvolgen.

– *antwoord van de minister*

De *minister* antwoordt m.b.t. de situatie in Brussel dat het decreet geschreven is voor de Vlaamse Gemeenschap. Vele scholen in Vlaanderen reageren dat het decreet de Brusselse scholen zal bevoordelen, wat ook uit de cijfers blijkt.

Zij beaamt dat de taal een belangrijk element is voor de schoolloopbaan, maar het decreet is bedoeld voor kinderen uit kansarme gezinnen. De problematiek van kinderen uit kansrijke gezinnen, zoals de Franstalige gezinnen die in Brussel hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs sturen, is niet van toepassing op dit decreet.

Taal blijft een belangrijke indicator, weliswaar in combinatie met de andere indicatoren, maar dit staat los van de doorverwijzing. Men kan immers op basis van de taal doorverwijzen. Het feit dat de Nederlandstalige scholen reeds vol zouden zitten, kan niet opgelost worden met het voorliggende decreet. Daar zijn andere stappen voor nodig.

De opmerking dat de situatie in Brussel zou verschillen van streek tot streek, gaat ook op voor Vlaanderen. De situatie in Limburg is niet vergelijkbaar met die in West-Vlaanderen. Een decreet kan geen rekening houden met alle specifieke situaties en tegemoet komen aan alle specifieke problemen. In Brussel bestaat nog steeds het project o.l.v. mevrouw Magda Deckers omtrent het onderwijsvoorrangsbeleid met specifieke middelen voor Brussel. De problematiek van Brussel vergt een andere benadering dan die in het decreet is voorzien. Zij verklaart bereid te zijn om deze problematiek nader te onderzoeken en met de onderhandelingspartners hierover van gedachten te wisselen.

Zij reageert op de heer Van Dijck dat ouders bij inschrijving uiteindelijk het pedagogisch project en het reglement moeten ondertekenen. Daarin kunnen de scholen melding maken van het belang van het Nederlandstalig karakter van de school e.d. Voor de rest zullen de ouders zich moeten houden aan de taalwetgeving. Als de scholen de kinderen documenten meegeven, zijn die opgesteld in het Nederlands.

VI. RAADPLEGING VAN DE RAAD VAN STATE – OPSCHORTING VAN DE BESPREKING – HERNEMING VAN DE BESPREKING

De heer *Luc Martens* dient daarop namens de CD&V-fractie een aantal amendementen in (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1143/5). Tegelijkertijd dient hij conform artikel 64, 2 van het Reglement een door meer dan een derde van de volksvertegenwoordigers ondertekende met redenen omklede motie in bij de voorzitter van het Vlaams Parlement om over deze amendementen het advies van de Raad van State te vragen (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1143/6).

De heer *Ludo Sannen* dient daarop namens de meerderheidsfracties eveneens een aantal amendementen in en vraagt aan de voorzitter van het Parlement voor te stellen om conform artikel 64, 1 van het Reglement ook over deze amendementen het advies van de Raad van State te vragen (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, nr. 1143/5 en 6).

Ingevolge het verzoek tot raadpleging van de Raad van State wordt de behandeling van het ontwerp van decreet opgeschort (Reglement, artikel 64).

– herneming van de bespreking

Bij de heropening van de behandeling van het decreet meldt de heer *Gilbert Van Baelen* dat de meerderheidsfracties ondertussen nuttige gesprekken hebben gevoerd met de democratische oppositiefracties. Hij dient daarop een aantal amendementen in (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, 1143/8). Hij nodigt de democratische oppositiefracties uit om deze amendementen mee te ondertekenen. Tegelijkertijd kondigt hij namens de meerderheidsfracties aan dat zij hun amendementen waarover het berekend advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State werd gevraagd, intrekken (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, 1143/5).

De heer *Joris Van Hauthem* vraagt dat de Commissie de amendementen die werden ingediend, grondig zou bespreken en vraagt daartoe de nodige tijd. Dit zou anders niet correct zijn t.a.v. die leden die de inhoud van deze amendementen niet kennen. De voorzitter reageert dat de fracties de nodige tijd zullen krijgen om kennis te nemen van de inhoud van de amendementen, alvorens de artikelsgewijze bespreking aan te vatten.

De heer *Luc Martens* kondigt namens zijn fractie aan dat zij hun amendementen waarover het berekend advies van de afdeling Wetgeving van de

Raad van State werd gevraagd, intrekken (*Parl. St.*, VI. P., 2001-2002, 1143/5). Zijn fractie heeft inmiddels een aantal amendementen van de meerderheidsfracties mee ondertekend.

Hij verwoordt daarop het standpunt van de CD&V-fractie. Hij herhaalt dat het parlement zijn rol moet vervullen. De kracht van een democratie blijkt uit de kracht van de oppositie. De advertenties, de melding dat het decreet op een bepaalde dag zou worden goedgekeurd en het feit dat de uitvoeringsbesluiten voor de goedkeuring van het decreet werden verspreid vormen elementen die zijn fractie vanuit een parlementaire reflex betreuen.

Zijn fractie blijft tevens betreuen dat er een onderscheid tussen het eerste en het tweede gelijkkansendecreet blijft bestaan. Via amendering zal weliswaar het tweede decreet in het eerste geïntegreerd worden, maar de budgettaire ontkoppeling blijft behouden.

In de context van rechten en plichten die men aan de schooldirecties en inrichtende machten oplegt, blijft hun kritiek overeind dat zij niet op basis van gelijke omstandigheden kunnen functioneren. De scholen krijgen dezelfde plichten, maar de plicht om aan elk kind gelijke kansen te geven, wordt op budgettair vlak niet ingevuld. Zijn fractie zal ook in de toekomst een eerlijke en objectieve financiering blijven eisen.

De heer Martens vindt het positief dat het inschrijvingsrecht via een amendement wordt uitgesteld tot het volgende schooljaar 2003-2004 zodat de scholen enige tijd krijgen om zich voor te bereiden. Hij onderstreept evenwel dat elke substantiële verandering vanuit onderuit moet kunnen groeien. Daartoe moeten de scholen de nodige tijd krijgen, wat niet betekent dat de overheid zijn doel moet aanpassen.

Men kan volgens hem blijven discussiëren over de gehanteerde criteria voor de bepaling van de doelgroepleerlingen. Ook andere criteria zouden de nodige kritiek kunnen krijgen. Daarom stelt zijn fractie er geen andere voor. Zijn fractie blijft de hanteling van de indicator 'thuisstaal' problematisch vinden waar deze gelijk wordt gesteld met het behalen van het diploma basisonderwijs. In de praktijk blijft het gebruik van de taal immers onvolkomen.

Zijn fractie is grote voorstander van het inclusief onderwijs. Nu reeds kunnen stappen in die richting worden ondernomen, in de mate dat er dan de nodige middelen en personele omkadering zijn om de

kinderen met een handicap op een passende wijze te begeleiden.

De heer Martens vindt het positief dat de LOP's wat meer tijd en dus betere omstandigheden krijgen om op te starten. Belangrijk hierin is dat de CLB's een scharnierfunctie zullen krijgen om de ouders en leerlingen te begeleiden en om te bemiddelen.

Hij dringt er, vanuit het besef dat dit niet tot de bevoegdheid van de minister van onderwijs behoort, tot slot op aan vanuit de strijd tegen de kansarmoede de leerplicht in te voeren vanaf 4 jaar. Hij is ervan overtuigd dat er daardoor in principe niets verandert, vermits 98 percent van de kinderen op de leeftijd naar het kleuteronderwijs gaat. Dit decretaal verankeren zou er echter toe leiden dat dit de nodige aandacht zou krijgen.

De heer Martens verwijst tot slot naar de recente studie 'Springen over de kloof' van het Steunpunt Intercultureel Onderwijs in Gent. Daarin gaat men op zoek naar de reden waarom arme kinderen ondanks een aantal inspanningen toch achteraan blijven eindigen. Het voorliggende decreet vat immers daarvan een aantal oorzaken niet.

Zo wordt de rol van de ouderverenigingen waar zijn fractie al herhaaldelijk op terugkwam bij andere gelegenheden, in dit decreet over het hoofd gezien. De ouderverenigingen hebben altijd een belangrijke rol gespeeld. Waar de gezinnen vroeger veel hechter waren, hebben ouders vandaag nood aan bondgenootschap. Het samenspel tussen ouders en school kan daarin een wezenlijke betekenis spelen. Een investering op dit vlak kan op middellange termijn enorme vruchten inzake preventief beleid afleveren.

Een ander element is het wegwerken van de financiële drempels. Diegenen die weinig middelen hebben zullen een school kiezen waar men vooraf van weet welke de minste kosten zal genereren. Het verschil in kosten heeft te maken met de manier waarop men het onderwijs moet organiseren. Dit mechanisme moet daarom doorbroken worden.

Hij pleit ervoor om terzake voldoende competenties en nieuwe methodes te ontwikkelen t.a.v. de leerkrachten. Men zal daarom in de lerarenopleiding en de navorming extra aandacht aan deze problematiek moeten besteden.

De heer *Gilbert Van Baelen* reageert t.a.v. de heer Martens dat schoolopbouwwerk in het decreet wordt ingeschreven, maar dat dit eventuele gevolgen kan hebben. Schoolopbouwwerk wordt vandaag gesubsidieerd met SIF-middelen. Bij de oprichting van het Gemeentefonds zullen deze middelen daarin worden geïntegreerd. Het behoort dan tot de verantwoordelijkheid van het lokale bestuur om al dan niet schoolopbouwwerk te organiseren. Men mag daarom met het gebruik van de titelatuur niet de indruk wekken dat dit in de toekomst ook dezelfde invulling zal krijgen. Dit zal immers een lokale bevoegdheid worden.

Hij reageert nog op de betrokkenheid van de ouders. De LOP's moeten op dit vlak een belangrijke rol vervullen. Als alle participanten hun rol constructief opnemen, zal een dergelijk LOP een belangrijke functie kunnen vervullen.

De koppeling van sociaal-economische indicatoren vanaf 2003 aan individuele leerproblemen wordt via de amendering hard gemaakt door het decretaal te verankeren. Dit houdt een duidelijk signaal in t.a.v. de Vlaamse regering dat dit een prioriteit moet zijn voor het onderwijs.

VII. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De amendementen die op dit ontwerp van decreet werden ingediend, zijn opgenomen in Stuk 1143 (2001-2002) – Nr. 5, 8 en 9.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikelen I.1 tot I.3

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen I.1 tot I.3 worden unaniem aangenomen met 15 stemmen.

HOOFDSTUK II

Algemene bepalingen

Artikel II.1

Een eerste amendement van de heren Gilbert Van Baelen, Lucien Suykens, Frans Ramon en Dirk De Cock strekt ertoe 7° te vervangen door wat volgt :

“7° onthaalbureau : de rechtspersoon die aangeduid wordt voor het realiseren van inburgeringstrajecten in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid ;” (amendement 72, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het zogenaamde “inburgeringsdecreet” nog niet is goedgekeurd, en dat er bijgevolg nog niet naar kan worden verwezen.

Een tweede amendement ingediend door de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck strekt ertoe in dit artikel een 10°bis (nieuw 11°) in te voegen, dat luidt als volgt : “10°bis puntenwaarden : de puntenwaarden bedoeld in afdeling 2 van titel XI van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs ;” (amendement 27, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat dit amendement voortvloeit uit andere ontwerpamendementen die de toekenning van extra uren-leraar en/of puntenwaarden in plaats van betrekkingen beogen voor het ondersteuningsaanbod in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs.

Een derde amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock Jos De Meyer en Kris Van Dijck strekt ertoe 16° te schrappen (amendement 28, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat er wordt voorgesteld om 16°, waarin een omschrijving van het begrip “thuisloos” wordt gegeven, te schrappen, dit ingevolge een opmerking van het Kinderrechtencommissariaat over een eventueel pejoratieve connotatie van het begrip “thuisloos”. Er wordt voor geopteerd om enkel de omschrijving van het begrip “thuisloos” in het decreet te hantieren.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het derde amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel II.1 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Recht op inschrijving en keuze van de vestigingsplaats

AFDELING 1

Recht op inschrijving

ONDERAFDELING 1

Beginsel

Artikel III.1

Een eerste amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Luc Martens en Kris Van Dijck strekt ertoe in § 1, op de eerste regel, na de woorden “Elke leerling heeft” de woorden “vanaf het schooljaar 2003-2004” in te voegen (amendement 29, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het amendement aangeeft dat het inschrijvingsrecht de inschrijvingen vanaf het schooljaar 2003-2004 betreft. De inschrijvingen die vanaf 1 januari 2003 voor dat schooljaar worden genomen, verlopen volgens de nieuwe principes van het decreet.

Een tweede amendement wordt ingediend door de heer Joris Van Hauthem. Dit strekt ertoe aan § 2, tweede lid, de volgende zin toe te voegen : “Een schoolbestuur kan omwille van andere redenen dan de niet-instemming een inschrijving van een leerling weigeren mits schriftelijke motivering binnen zeven kalenderdagen.” (amendement 73, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Joris Van Hauthem* licht toe dat een absoluut inschrijvingsrecht geen gelijke onderwijskanalen garandeert. Artikel 31 van het decreet basisonderwijs geeft zowel de school als de ouders voldoende garanties. Daarom wordt hier de bepaling van dat artikel overgenomen. Scholen moeten hun pedagogische draagkracht kunnen bewaken.

De spreker verwijst vervolgens naar artikel 24 van de Grondwet over de vrijheid van onderwijs. Volgens dat artikel hebben enerzijds de inrichtende machten de vrijheid om volgens hun eigen pedagogisch project onderwijs aan te bieden, en hebben anderzijds de ouders het recht om vrij een school te kiezen. De spreker stelt dat het evenwicht tussen beide principes, dat ook in het Schoolpact vervat zit, in dit ontwerp wordt doorbroken. Volgens de Raad van State gaat het ontwerp terzake net niet over de rand van de ongrondwettelijkheid. De spreker stelt dat inrichtende machten de vrijheid moeten hebben om een bepaald project aan te bieden en op basis daarvan leerlingen moeten kunnen weigeren en doorverwijzen. Het gemeenschapsonderwijs moet dan eventueel de lacunes opvullen.

De spreker merkt voorts op dat de Commissie inzake Leerlingenrechten volgens de Raad van State zeer duidelijk in strijd is met artikel 24 van de Grondwet, indien deze in laatste instantie over de inschrijving en doorverwijzing beslist. Hij waarschuwt dan ook voor klachten bij het Arbitragehof.

De *minister* antwoordt dat deze discussie al tijdens de algemene bespreking werd gevoerd. Ze verschilt terzake grondig van mening met de heer Van Hauthem. De Raad van State stelt duidelijk dat de overheid de financiering en subsidiëring van de scholen kan koppelen aan voorwaarden zoals een inschrijvingsbeleid. Het voorontwerp werd trouwens naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State sterk aangepast.

De heer *Francis Charlier*, *juridisch adviseur van de Vlaams minister van Onderwijs en Vorming*, treedt op namens de minister. Hij voegt hier aan toe dat een inschrijvingsbeleid wel geen afbreuk mag doen aan het recht van de scholen om zelf hun pedagogisch project te bepalen. Volgens de Raad van State wordt dit recht van de scholen in het ontwerp geëerbiedigd. Voorafgaand aan de inschrijving moet immers met het pedagogische project worden ingestemd.

Hij vervolgt dat als de overheid de financiering en subsidiëring van scholen aan een inschrijvingsbeleid verbindt, dat inschrijvingsrecht ook moet kunnen worden afgedwongen. De overheid moet dus

kunnen nagaan of de middelen door de scholen wel volgens de regels worden aangewend. In plaats van dit zelf te doen, draagt de overheid deze taak op aan de Commissie inzake Leerlingenrechten, een orgaan waarop de overheid wel de controle uitoefent. Dit is perfect mogelijk. Er zijn nog gevallen gekend waar commissies of administratieve organen de controlefunctie uitoefenen die aan de financierende en subsidiërende overheid toekomt. De Raad van State heeft wel terecht de bezorgdheid geuit dat de commissie niet in de plaats mag treden van de scholen. De scholen moeten zelf meester blijven over de inschrijving. Vooraleer het voorontwerp voor advies aan de Raad van State werd bezorgd, werden aan de commissie de volgende opdrachten toegekend : prejudiciële vragen van het lokaal overlegplatform beantwoorden, de overheid adviseren over sancties, een dwangsom opleggen wanneer de leerling niet wordt ingeschreven. Aangezien de commissie een dwangsom kon opleggen, werd de vrijheid van de scholen echter theoretisch. De Raad van State heeft gelijk dat dit strijdig is met artikel 24 van de Grondwet. Intussen werd uit het ontwerp geschrapt dat de commissie een dwangsom kan opleggen, maar werd behouden dat de commissie een sanctie kan voorstellen aan de financierende en subsidiërende overheid, die deze sanctie ook daadwerkelijk kan opleggen. Dit is een normaal principe, ook in andere rechtstakken.

De heer *Jos De Meyer* merkt op dat tal van gesubsidieerde basisscholen hun capaciteit bereiken en te weinig financiële middelen hebben om bijkomende klaslokalen te bouwen. Kunnen deze scholen bij de inschrijving voorrang verlenen aan bijvoorbeeld kinderen uit de eigen gemeente of parochie, of aan een derde kind indien zijn oudere broers of zussen al in de betrokken school zijn ingeschreven ? De lokale overlegplatformen moeten tot billijke afspraken komen zodat kinderen uit eenzelfde gezin in dezelfde school kunnen worden ingeschreven.

De heer *Joris Van Hauthem* verwijst naar de situatie in Brussel (zie algemene bespreking). Het inschrijvingsrecht kan er leiden tot situaties waarbij Nederlandstaligen zich niet meer in Nederlandstalige scholen kunnen inschrijven. De vrijheid van de school wordt in dat geval wel erg theoretisch.

De *minister* antwoordt dat het inschrijvingsrecht absoluut is. Uitzonderingen zijn niet mogelijk, behalve deze die in het decreet worden opgenomen. In dit ontwerp wordt enkel een kader uitgetekend voor de lokale overlegplatformen. Zij bepalen zelf welke afspraken zij maken. De oppositie vergroot

met deze voorbeelden de problemen uit die zich eventueel zouden kunnen voordoen. Het is niet aangewezen om voor alle mogelijke problemen een maatregel in het ontwerp in te schrijven. Dit zou het ontwerp te zeer verzwaren. Een jaar voor de inwerkingtreding van het inschrijvingsrecht wordt het lokaal overleg opgestart om problemen te voorkomen en afspraken te maken. De minister engageert zich ertoe de eerste drie jaren dat het inschrijvingsrecht geldt, nauwgezet alle problemen die door de lokaal overlegplatformen worden vastgesteld, op te volgen en te inventariseren. Mocht dan bij de evaluatie van het decreet blijken dat er veel knelpunten zijn, dan kan het decreet op dat ogenblik worden bijgestuurd.

Ook de heer *Gilbert Van Baelen* heeft de indruk dat de oppositie alle mogelijke uitzonderingen decretaal wil verankeren, wat onmogelijk is. Hij benadrukt dat scholen slechts zelden kinderen doorverwijzen, tenzij de veiligheid in het gedrang komt of de fysieke draagkracht van de school is bereikt. Hij vermoedt dat er zich op het terrein niet al te veel problemen zullen voordoen. Bovendien zal het lokaal overleg oplossingen moeten zoeken wanneer zich concrete problemen stellen.

De heer *André Moreau* sluit zich aan bij de opmerking van de heer Van Baelen. Als men in het ontwerp nu reeds een oplossing voor alle mogelijke problemen zou inschrijven, komt er niets terecht van het voornemen tot vereenvoudiging van de regelgeving. Ten tweede stelt de spreker dat de autonomie van de school wordt gegarandeerd door het lokaal overleg, en dat men vertrouwen moet hebben in dat lokaal overleg. De deelnemers aan het lokaal overleg zullen immers het belang van de kinderen voor ogen hebben. Bovendien kan de overheid nog altijd ingrijpen als er dingen mislopen. Ten derde werpt de spreker op dat sinds jaren wordt gepleit voor een betere toepassing van het subsidiariteitsprincipe. Dit houdt in dat de regelingen moeten worden getroffen door instellingen die zo dicht mogelijk bij de mensen staan. De oprichting van de lokale overlegplatformen sluit hier perfect op aan.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* is het niet eens met de werkwijze van de minister. Normaal dient decreetgevend werk om problemen te voorkomen of op te lossen. Voorliggende decreet zal echter juist nieuwe problemen creëren. De spreker betreurt dat er geen diepgaande discussie over het inschrijvingsrecht kan worden gevoerd. Voorts wil de spreker weten wanneer het inschrijvingsrecht van kracht wordt. Als dat voor het begin van het schooljaar is,

kunnen scholen voordien reeds wachtlijsten aanleggen om bepaalde problemen te ondervangen.

De *minister* antwoordt dat het tot de autonomie van de scholen behoort om zelf te bepalen wanneer ze hun inschrijvingen aanvatten. De overheid kan de scholen geen begindatum voor inschrijvingen opleggen. Ze kan de ouders enkel vragen hun kinderen op tijd in te schrijven om problemen te voorkomen.

De *voorzitter* werpt op dat dit kan betekenen dat men een kind al van bij zijn geboorte in een bepaalde school kan inschrijven.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* verwijst naar de algemene bespreking waarin zij benadrukte dat heel wat Nederlandstalige scholen een taalbeleid voeren door evenwichtige leerlingengroepen samen te stellen om hun Nederlandstalig karakter te behouden. Hiervoor werken ze met een aanmeldingsperiode die de inschrijving voorafgaat. Op basis van de aanmeldingen worden de groepen gevormd. Laat het ontwerp van decreet deze manier van werken nog toe?

De *minister* antwoordt dat enkel de inschrijving geldt. Met de aanmelding wordt geen rekening gehouden. De aanmelding is niet voorzien in het decreet.

Op een vraag van mevrouw Heeren of de inschrijvingsplicht impliceert dat het niet-gemengde onderwijs niet meer kan worden gehandhaafd, antwoordt de minister bevestigend. Mevrouw *Heeren* stelt vast dat dit betekent dat het inrichten van niet-gemengd onderwijs verboden wordt. Is er voor de niet-gemengde scholen geen overgangsmaatregel nodig?

De heer *Joris Van Hauthem* wijst erop dat dit nogmaals aantoonst hoe theoretisch de vrijheid van scholen wel niet is, als zelfs het aanbieden van niet-gemengd onderwijs verboden wordt.

De *minister* antwoordt dat er geen bijkomende overgangsmaatregel nodig is, aangezien het inschrijvingsrecht pas in werking treedt op 1 september 2003, wat op zich reeds een overgangsperiode impliceert.

De heer *Luc Martens* stelt dat zijn fractie geen probleem heeft met het principe dat een inschrijving niet kan worden geweigerd wanneer het pedagogisch project en het schoolreglement worden aanvaard. Zijn fractie pleit wel voor een overgangsperiode van drie jaar. Tijdens die periode kan men

nagaan welke problemen het inschrijvingsrecht eventueel met zich meebrengt. Een overgangsperiode betekent geen uitstel ; zijn fractie wil zelfs een inspanningsverbintenis inschrijven die inhoudt dat scholen jaarlijks aan het lokaal overleg verslag moeten uitbrengen over hun inspanningen om een open toegangsbeleid te ontwikkelen. De scholen die hun verantwoordelijkheid niet willen opnemen, vormen een grote uitzondering. 29 gemeenten werken nu reeds met een non-discriminatiepact. Een uitbreiding is positief, maar de scholen moeten wel voldoende tijd krijgen om de nodige ervaring op te doen. Een korte overgangsperiode zal bij de scholen tot weinig goodwill en vertrouwen leiden.

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat men de verantwoordelijkheid van de scholen niet mag onderschatten. Als er zoals de heer Martens opwerpt, voor de meeste scholen geen probleem is, dan moet men het principe van het inschrijvingsrecht ook niet voor die enkele uitzonderingen, voor wie er wel een probleem is, op de helling zetten. Een overgangsperiode van één jaar is voldoende om zich aan te passen. Bovendien kan men binnen het lokaal overleg vanaf 1 januari 2003 op informele wijze gesprekken voeren over mogelijke knelpunten. Ook de lokale overlegplatformen krijgen voldoende tijd om op te starten en voorbereidingen te treffen m.b.t. procedures die hierop van toepassing zouden zijn.

Een derde amendement wordt ingediend door de heer Kris Van Dijck, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Jos De Meyer. Dit strekt ertoe een § 3 toe te voegen die luidt als volgt : “§ 3. Voorafgaand aan een eerste inschrijving stelt de inrichtende macht de ouders en de leerling uit gezinnen waarvan de thuistaal overeenkomstig de door de Vlaamse regering bepaalde objectieve maatstaven niet het Nederlands is, in kennis van het Nederlandstalig karakter van de school.

De inschrijving wordt genomen na ondertekening van een engagementsverklaring waarin de ouders en de leerling dit Nederlandstalig karakter erkennen en zich ertoe verbinden dit te respecteren en te bevorderen.” (amendement 74, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Kris Van Dijck* stelt dat er zich vaak grote problemen voordoen op het vlak van de taal en het taalbeleid indien een school een hoog percentage anderstalige en Franstalige leerlingen telt. Zo kunnen in Brussel ouders en leerling kiezen tussen Nederlandstalig en Franstalig onderwijs. Deze keuze moet een bewuste keuze zijn. De engagementsverklaring wil de ouders en de leerling expliciet wijzen op het Nederlandstalig karakter van de school in

kwestie, dat net zoals het pedagogisch project en het schoolreglement de eigenheid van de school bepaalt. Ook ten aanzien van dit Nederlandstalig karakter hebben de ouders en de leerling dus een vergelijkbare verantwoordelijkheid. Naast respect voor dit Nederlandstalig karakter, wenst deze bepaling hen aan te zetten actief te participeren aan de Nederlandstalige werking van de school in ruime zin. In die zin is er ook een verband te leggen met de initiatieven die de scholen moeten ontwikkelen conform artikel III.4, 2°, onder meer naar de ouders toe, waarvan deze bepaling het spiegelbeeld vormt.

De *minister* verwijst voor haar antwoord naar de algemene bespreking waar zij reeds haar visie weg gaf omtrent de Brusselse situatie. Er zijn voldoende garanties voor het Nederlandstalig karakter aangezien de ouders moeten instemmen met het pedagogisch project van de school en het schoolreglement. Dit kan bepalingen bevatten met betrekking tot het Nederlandstalig karakter van de school. Bovendien moeten de scholen de taalwetgeving naleven. Als er zich misbruik voordoet, moet men op dit vlak optreden.

De heer *Kris Van Dijck* stelt vast dat de minister enkel zegt dat het pedagogisch project en het schoolreglement het Nederlandstalig karakter van de school ‘kan’ naar voren schuiven. Het amendement dat hij voorstelt, biedt een veel betere garantie, aangezien de ouders het Nederlandstalig karakter van de school ‘moeten’ erkennen, respecteren en bevorderen.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* sluit zich aan bij de heer Van Dijck. Zij beweert dat het Nederlandstalige karakter in tal van scholen niet wordt gerespecteerd hoewel het in het schoolreglement is opgenomen. Totnogtoe is het schoolreglement niet afdwingbaar. Door dit decretaal te verankeren, wordt dit wel afdwingbaar.

De *minister* is het niet eens met mevrouw Grouwels en verwijst opnieuw naar de algemene bespreking waar zij op dit onderwerp verder is ingegaan. Er zijn nog ontwerpen van decreet op komst waarin het schoolreglement een heel belangrijk instrument zal zijn, zoals het participatiedecreet en het decreet houdende rechten en plichten van de leerlingen. Bij de bespreking van deze decreten kan men nagaan welke consequenties men wil verbinden aan het niet naleven van het schoolreglement.

De heer *Kris Van Dijck* en mevrouw *Brigitte Grouwels* noteren dat de afdwingbaarheid van het schoolreglement de volgende maanden ter sprake

zal komen. De heer Kris Van Dijk hoopt wel dat de engagementsverklaring met betrekking tot het Nederlandstalig karakter van de school niet zal verloren gaan in een vele pagina's dik schoolreglement.

De heer *Joris Van Hauthem* stelt vast dat Nederlandstalige scholen in Brussel volgens het nieuwe decreet geen taalevenwicht meer kunnen nastreven, hoewel dat in het belang van de leerlingen is. Dit alles omwille van het inschrijvingsrecht, dat volgens hem een fetisj is geworden.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Het tweede amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Het derde amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

ONDERAFDELING 2

Weigering

Artikelen III.2 en III.3

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen III.2 en III.3 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

ONDERAFDELING 3

Doorverwijzing

Artikel III.4

Een eerste amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen en Dirk De Cock strekt ertoe artikel III.4 te vervangen (amendement 30, Stuk 1143 – Nr. 8)

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat dit amendement samenhangt met amendement 33 (Stuk 1143 – Nr. 8) dat een artikel III.6bis (vernummerd

artikel III.7) invoert. Het amendement 30 vervangt het bestaande artikel III.4 en strekt ertoe een overgangsregeling in te voeren m.b.t. het toelatings- en doorverwijzingsbeleid van kinderen met een zware handicap. De amendementen laten bij wijze van overgangsmaatregel naar het zogenaamd "decreet betreffende gelijke onderwijskansen-III" toe dat scholen voor gewoon onderwijs op algemene wijze afwijken van het inschrijvingsrecht ten aanzien van bepaalde types van het buitengewoon onderwijs, rekening houdend met de beschikbare ondersteuning.

De heer *Kris Van Dijk* vraagt ter verduidelijking of men in de zin "De relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied wordt berekend door het lokaal overlegplatform." de woorden "het werkingsgebied" niet zou moeten laten voorafgaan door de woorden "de scholen van". De spreker stelt dat in de memorie van toelichting wel sprake is van scholen. Hij wijst erop dat de aanwezigheid niet altijd gelijk is in de scholen en in het werkingsgebied. Zo zijn in Brussel de verhoudingen qua taalachtergrond in de scholen anders dan bij de totale populatie in het werkingsgebied.

De *minister* antwoordt dat deze verduidelijking niet nodig is, aangezien artikel II.1, 12°, een definitie bevat van het begrip "relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied".

Een tweede amendement van mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer strekt ertoe in het tweede lid de laatste zin "Leerlingen die in het bezit zijn van een getuigschrift basisonderwijs, worden beschouwd als leerlingen waarvan de thuistaal het Nederlands is." te schrappen (amendement 75, Stuk 1143 – Nr. 9).

Mevrouw *Brigitte Grouwels* licht toe dat de werkelijkheid anders is dan in de geschrapte zin wordt beweerd. Niet alle leerlingen die een getuigschrift basisonderwijs bezitten, beheersen het Nederlands. Onderzoek toont aan dat taalachterstand één van de belangrijkste oorzaken van leermoeilijkheden is. Bij veel anderstalige leerlingen is het Nederlands enkel een schooltaal, en niet de omgevingstaal. De oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet zal in de praktijk doorverwijzingen in het secundair onderwijs nagenoeg onmogelijk maken. Vooral de leerling zelf zal hiervan het slachtoffer zijn. Zij zullen in een watervalstelsel terecht komen.

De *minister* antwoordt dat de stellingen van mevrouw Grouwels nader onderzocht moeten worden

door de mensen die zich bezighouden met de eindtermen. Mocht het zo zijn dat leerlingen die een getuigschrift basisonderwijs bezitten, het Nederlands niet beheersen, dan stelt er zich een ernstig probleem. De minister vermoedt dat het om niet zo veel leerlingen gaat. Het is dan de vraag of het systeem van het getuigschrift basisonderwijs niet in strijd is met de eindtermen. Dit is ook gelinkt aan de toelatingsvoorwaarden voor het secundair onderwijs.

De heer *Kris Van Dijck* deelt de bekommernis van mevrouw Grouwels. Het decreet neemt volgens hem een loopje met de realiteit omdat het stelt dat iemand het Nederlands als thuistaal heeft wanneer hij een diploma basisonderwijs in het Nederlandstalig onderwijs heeft behaald. Bovendien kan dit contraproductief zijn voor andere decreten waarin naar de thuistaal wordt verwezen.

De *minister* antwoordt dat in het decreet niet staat dat deze leerlingen leerlingen “zijn” waarvan de thuistaal het Nederlands is, maar als dusdanig worden “beschouwd”.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen. Daarmee wordt het artikel III.4 vervangen.

Het tweede amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

ONDERAFDELING 4

Gezamenlijke bepalingen

Artikel III.5

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en Kris Van Dijck strekt ertoe op de eerste en tweede regel de woorden “artikel III.3, 1° en III.4, 2°” te vervangen door de woorden “artikel III.3, 1° en III.4”. (amendement 31, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* verduidelijkt dat dit amendement een technisch uitvloeisel is van het amendement dat een artikel III.6bis (vernummerd artikel III.7) invoert met betrekking tot een regeling voor doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel III.5 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel III.6

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck strekt ertoe het eerste lid van artikel III.6 te vervangen door : “Een inrichtende macht die een leerling weigert of doorverwijst, deelt dit binnen een termijn van vier kalenderjaren bij aangetekend schrijven of tegen afgiftebewijs mee aan de ouders van de leerling en aan de voorzitter van het lokaal overlegplatform.” (amendement 32, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* verduidelijkt dat een inrichtende macht die een leerling weigert of doorverwijst, dit volgens het voorliggende ontwerp binnen een termijn van twee werkdagen bij aangetekend schrijven moet meedelen aan de ouders van de leerling en aan de voorzitter van het lokaal overlegplatform. Het amendement wil de termijn veranderen in vier kalenderdagen. Tevens wil men de mogelijkheid inschrijven om deze beslissing ook tegen afgiftebewijs te kunnen meedelen. Dit is voor de school goedkoper dan een aangetekend schrijven.

Het amendement wordt met 12 stemmen tegen 3 aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel III.6 wordt met 12 stemmen bij 3 aangenomen.

ONDERAFDELING 5

(nieuw)

Overgangsmaatregel

Artikel III.6bis

(nieuw artikel III.7)

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Luc Martens en Dirk De Cock strekt ertoe aan hoofdstuk III, afdeling 1 een onderafdeling 5, bestaande

uit een artikel III.6bis (nieuw artikel III.7) toe te voegen (amendement 33, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat op basis van de discussies over de visietekst "Maatwerk in samenspraak" zal gewerkt worden aan een zinvolle samenwerking tussen gewoon en buitengewoon onderwijs. De bepalingen omtrent kinderen met een zware handicap in voorliggend ontwerp van decreet, dat over onderwijskansarmoede handelt, komen daarom te vroeg. Eén en ander is slechts mogelijk vanuit een samenhangende decretale visie. Om die reden wordt in afwachting van het in het vooruitzicht gestelde decreet betreffende gelijke onderwijskansen-III een overgangsmaatregel uitgetekend. Deze overgangsmaatregel houdt in dat scholen voor gewoon onderwijs tot aan de inwerkingtreding van het onderwijskansendecreet-III kunnen afwijken van het principiële inschrijvingsrecht ten aanzien van bepaalde types uit het buitengewoon onderwijs, met uitzondering van type 8. Deze uitzondering wordt ingegeven door het feit dat het amendement effectief in werking treedt in het schooljaar 2003-2004 (zie daarvoor een amendement tot wijziging van artikel IX.1), zijnde het schooljaar waarin de aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid voor het eerst worden toegekend. De toekenning van deze aanvullende lestijden wordt voorzien door een amendement dat een nieuw hoofdstuk in het ontwerpdecreet invoegt. Deze regeling moet gebeuren in overleg met de schoolraad of de participatieraad. De regeling moet tevens de reeds beschikbare ondersteunende maatregelen in acht nemen.

De heer *Luc Martens* stelt dat het hier om een tussenpositie gaat die niet beantwoordt aan wat men voor ogen had. Dit decreet wordt verzwaard door dat men er verschillende doelstellingen wil inschrijven. Vanzelfsprekend moet de kansarmoede in het onderwijs worden teruggedrongen. Dit is een duidelijke doelstelling. Daarnaast wil men evenwel ook al een voorafname doen op de leerlingenrechten en op het inclusief onderwijs. De meerderheid stelt voor dat de doorverwijzing voor alle types mogelijk is, behalve voor type 8. De spreker stelt echter vast dat de indeling in types lacunes vertoont. Steeds meer wordt duidelijk dat mensen niet in categorieën kunnen worden gevat. Type 8 – kinderen met ernstige leerstoornissen – fungeert in de praktijk als een soort 'vuilbak'. Wetenschappelijke onderzoekers stellen zelfs voor type 8 af te schaffen. De centra voor leerlingenbegeleiding stellen dat men met betrekking tot type 8 misbruiken vaststelt, maar dat er tegelijkertijd ook een heleboel kinderen voordeel halen uit dit type omdat zij na enige tijd in het gewone onderwijs kunnen worden

opgenomen mits een juiste omkadering. In de voorliggende tekst wordt het type 8 te stringent benaderd. Deze discussie zou beter worden gevoerd naar aanleiding van de globale discussie over het buitengewoon onderwijs en zijn typologieën, en de samenwerking met het gewone basisonderwijs.

De heer *André Van Nieuwkerke* is voorstander van de voorgestelde overgangsmaatregel in afwachting van een debat ten gronde over het buitengewoon onderwijs. Hij is blij met de voorzichtige omschrijving in het ontwerp. Voor het type 8 is er een sterke aangroei. Het is positief als scholen uit het gewoon onderwijs kinderen uit het type 8 aanvaarden wanneer zij hiervoor de nodige pedagogische draagkracht hebben. In het belang van het kind en de ouders moet de school hier voor 100 percent achter staan.

Ook de heer *André Moreau* is tevreden met de voorzichtig geformuleerde overgangsmaatregel, te meer daar er bij de wetenschappers geen eensgezindheid bestaat over het type 8.

De *minister* antwoordt dat het niet de bedoeling is type 8 af te schaffen. Wel wordt meer samenwerking beoogd tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs. Dit is een belangrijk signaal in het kader van de discussie over het buitengewoon onderwijs die in de nabije toekomst zal worden gevoerd.

Mevrouw *Veerle Heeren* verwijst naar de memorie bij het decreet waarin vermeld staat dat de OVB-projecten voor het BuO verlengd worden. In de praktijk stelt men vast dat er in het BuO zeer veel doelgroepleerlingen aanwezig zijn. Scholen die reeds een OVB-project hadden, kunnen dit mits een engagementsondertekening verderzetten, maar scholen die inmiddels aan de voorwaarden voldoen en nog willen instappen, zouden dat niet kunnen. Zij vraagt hieromtrent meer informatie. Zij vraagt ook of de OVB-begeleiding wordt voortgezet.

De teldatum voor BuSO-scholen blijft bovendien bevroren op 1 februari 1999. Heel wat BuSO-scholen hebben de afgelopen jaren het aantal doelgroepleerlingen echter sterk zien toenemen waar men geen rekening mee houdt.

Het BuO participeert aan het LOP. Hoe zullen deze scholen aan deze verplichting kunnen deelnemen vermits zij omwille van het kleinere aantal, in meerdere LOP's zullen moeten zetelen? Het zal hen aan mankracht ontbreken.

De *minister* antwoordt dat de problematiek van het buitengewoon onderwijs grondig aan bod zal komen in het GOK-III-decreet. Tijdens de komende maanden zal op basis van de visietekst ‘Maatwerk in samenspraak’ uitgebreid gediscussieerd worden over de manier waarop men tot inclusief onderwijs wil en kan komen. De door mevrouw Heeren aangehaalde elementen moeten volgens haar daar aan bod komen.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen. Daarmee wordt een nieuwe Onderafdeling 5 met artikel III.6bis (nieuw artikel III.7) ingevoegd.

AFDELING 2

Keuze van de vestigingsplaats

Artikel III.7

(vernummerd artikel III.8)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel III.7 (vernummerd artikel III.8) wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Institutionele bepalingen

AFDELING 1

De lokale overlegplatforms

ONDERAFDELING 1

Oprichting en samenstelling

Artikelen IV.1 en IV.2

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen IV.1 en IV.2 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

Artikel IV.3

Op de vraag van de heer *Luc Martens* of het in 5° gaat om de ouderverenigingen erkend op basis van het decreet van 20 juni 1996 betreffende de subsidiëring van ondersteuningscentra van ouderverenigingen antwoordt de *minister* bevestigend. De heer *Luc Martens* vervolgt dat de ouderverenigingen sterk verzwakt zijn. Bovendien krijgen ze in voorliggend ontwerp van decreet in het kader van het lokaal overlegplatform een belangrijke bijkomende taak toegekend. De ouderverenigingen zullen de ouders van kinderen bedreigd door kansarmoede moeten betrekken bij het lokaal overleg. De spreker betreurt dat de ouderverenigingen niet meer financiële middelen krijgen, zelfs niet voor de taak die nu bijkomend wordt toegekend.

Een eerste amendement van de heer *Gilbert Van Baelen*, mevrouw *Hilde Claes*, de heren *Ludo Sannen*, *Dirk De Cock*, *Jos De Meyer* en *Kris Van Dijk* strekt ertoe in § 1, eerste lid, op de eerste en tweede regel, de woorden “Een lokaal overlegplatform omvat volgende participanten :” te vervangen door de woorden “Een lokaal overlegplatform omvat alle ondergenoemde participanten die in het werkingsgebied aanwezig zijn en zich aanmelden :” (amendement 34, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat dit amendement wordt ingediend omdat de bepaling van het vierde lid van § 1 negatief verwoord is en kandidaat-participanten niet stimuleert om deel te nemen aan het overlegplatform. Daarom wordt gekozen voor een formulering die stelt dat alle kandidaat-participanten die zich in een werkingsgebied aanmelden, in het overlegplatform worden opgenomen.

Een tweede amendement van de heren *Gilbert Van Baelen*, *Lucien Suykens*, *Frans Ramon* en *Dirk De Cock* strekt ertoe in § 1, eerste lid, 9°, op de tweede, derde en vierde regel, de woorden “in de zin van artikel 2, 6°, van het decreet van [...] betreffende de armoedebestrijding” te schrappen (amendement 76, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat dit amendement wordt ingediend omdat het decreet betreffende de armoedebestrijding nog niet is goedgekeurd. Er kan bijgevolg nog niet naar verwezen worden.

Een derde amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijck strekt ertoe aan § 1, eerste lid een 12° toe te voegen, dat luidt als volgt : “12° een vertegenwoordiger van het schoolopbouwwerk.” (amendement 35, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het schoolopbouwwerk de verstandhouding tussen school, ouders en buurt wil bevorderen. Het heeft als het ware een scharnierfunctie. Om die reden is het aangewezen om ook een vertegenwoordiger van het schoolopbouwwerk op te nemen in het lokaal overlegplatform. De aanduiding van een vertegenwoordiger van het schoolopbouwwerk wordt geregeld door de andere participanten van het overlegplatform, zoals dat ook het geval is voor de aanduiding van de vertegenwoordigers van de lokale socio-culturele en/of -economische partners.

Een vierde amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijck strekt ertoe in § 1, derde lid, op de derde regel, de woorden “eerste lid, 7°” te vervangen door de woorden “eerste lid, 7° en 12°” (amendement 36, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat dit amendement samenhangt met amendement 35.

Een vijfde amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijck strekt ertoe in § 1 het laatste lid te schrappen (amendement 37, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat dit amendement samenhangt met amendement 34.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het derde amendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Het vierde amendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Het vijfde amendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Het aldus geamendeerde artikel IV.3 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

ONDERAFDELING 2

Bevoegdheid

Artikel IV.4

Een eerste amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en mevrouw Veerle Heeren strekt ertoe in het eerste lid, 2°, tweede streep, op de derde regel de woorden “artikel III.4, 2°” te vervangen door de woorden “artikel III.4” (amendement 38, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat een eerder amendement bij wijze van overgangsmaatregel naar het zogenaamd “decreet betreffende gelijke onderwijskansen-III” toelaat dat scholen voor gewoon onderwijs op algemene wijze afwijken van het inschrijvingsrecht ten aanzien van bepaalde types van het buitengewoon onderwijs, rekening houdend met de beschikbare ondersteuning. Artikel III.4, 1° wordt daarbij geschrapt. Dit amendement is een technisch uitvloeisel daarvan.

Een tweede amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en mevrouw Veerle Heeren strekt ertoe in het eerste lid, 4°, op de laatste regel de woorden “artikel III.4, 2°” te vervangen door de woorden “artikel III.4” (amendement 39, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* verwijst voor de verantwoording naar amendement 38.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel IV.4 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

ONDERAFDELING 3

Werking

Artikel IV.5

Een eerste amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en Gilbert Vanleenhove strekt ertoe aan 1° de volgende zin toe te voegen : "Het huishoudelijk reglement bepaalt op welke wijze de verschillende participanten in dit orgaan worden vertegenwoordigd ;" (amendement 40, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het orgaan van dagelijks bestuur cruciaal is om een vlotte werking van het lokaal overlegplatform te waarborgen. Het is dan ook evident dat alle participanten binnen dit orgaan moeten vertegenwoordigd zijn. Dit betekent evenwel niet dat elke geleding een afzonderlijke vertegenwoordiger moet hebben. Verschillende geledingen kunnen samen één vertegenwoordiger afvaardigen, die voor hen een aanspreekpunt vormt.

Een tweede amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en Gilbert Vanleenhove strekt ertoe aan 2° de volgende zin toe te voegen : "De regering waakt erover dat de administratieve planlast voor de scholen en de centra voor leerlingenbegeleiding niet wordt verzaamd." (amendement 41, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat de minimumvereisten die de regering aan de huishoudelijke reglementen van de overlegplatforms oplegt, waarborgen moeten omvatten die ervoor zorgen dat de planlast voor de scholen en de centra voor leerlingenbegeleiding niet wordt verzaamd.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel IV.5 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

ONDERAFDELING 4

(nieuw)

Overgangsmaatregel

Artikel IV.5 bis

(nieuw artikel IV.6)

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen en Dirk De Cock dienen een amendement in om aan hoofdstuk IV, Afdeling 1 een onderafdeling 4, bestaande uit een artikel IV.5bis (nieuw artikel IV.6) toe te voegen met als bedoeling dat tot 1 januari 2003 de bemiddelings- en beoordelingscommissie, bedoeld in II.8 van de gemeenschappelijke verklaring van 15 juli 1993 inzake een non-discriminatiebeleid in het onderwijs, de bemiddeling inzake het recht op toegang overeenkomstig de vigerende regelgeving waarneemt. (amendement 42, Stuk 1143 – Nr. 8).

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt een nieuwe Onderafdeling 4 met artikel IV.5bis (nieuw artikel IV.6) ingevoegd.

AFDELING 2

De Commissie inzake leerlingenrechten

ONDERAFDELING 1

Oprichting en samenstelling

Artikel IV.6

(vernummerd artikel IV.7)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel IV.6 (vernummerd artikel IV.7) wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

Artikel IV.7

(vernummerd artikel IV.8)

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijk strekt ertoe in § 1, het tweede lid te vervangen, zodat de voorzitter van de Commissie inzake Leerlingenrechten niet langer een magistraat of advocaat moet zijn, maar wel een jurist (amendement 43, Stuk 1143 – Nr. 8).

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel IV.7 (vernummerd artikel IV.8) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

ONDERAFDELING 2

Bevoegdheid

Artikel IV.8

(vernummerd artikel IV.9)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel IV.8 (vernummerd artikel IV.9) wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 4 onthoudingen.

ONDERAFDELING 3

Werking

Artikelen IV.9 en IV.10

(vernummerde artikelen IV.10 en IV.11)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen IV.9 en IV.10 (vernummerde artikelen IV.10 en IV.11) worden aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 4 onthoudingen.

HOOFDSTUK V

Rechtsbescherming

AFDELING 1

Doorverwijzing

Artikel V.1

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijk dienen een eerste amendement in om in § 1, op de vierde en vijfde regel, de woorden “bedoelde betekening” te vervangen door de woorden “bedoelde betekening of afgifte” (amendement 44, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* verduidelijkt dat dit amendement verband houdt met een amendement bij artikel III.6 (amendement 32) waarin wordt voorgesteld dat de inrichtende machten een doorverwijzing of weigering ter kennis brengen bij aangetekend schrijven of tegen afgiftebewijs. Deze optie wordt hier vertaald in de procedureregelen.

Een tweede amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijk strekt ertoe in § 2, tweede lid, de tweede zin te vervangen door de volgende zin : “De ouders worden bij het zoeken naar een andere school bijgestaan door het lokaal overlegplatform, inzonderheid de centra voor leerlingenbegeleiding die de in het werkingsgebied gelegen scholen begeleiden.” (amendement 45, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat de begeleiding bij het zoeken van een andere school bij uitstek een opdracht is voor de centra voor leerlingenbegeleiding.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel V.1 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel V.2

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel V.2 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

AFDELING 2

Weigering

Artikel V.3

De *voorzitter* stelt voor om in § 3 tweede regel bij wijze van technische correctie de woorden “eerste lid,” te schrappen. De *leden* gaan hiermee akkoord.

Artikel V.3 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel V.4

De *voorzitter* stelt voor om in § 3 eerste regel bij wijze van technische correctie het woord “derde” te vervangen door het woord “eerste”. De *leden* gaan hiermee akkoord.

Artikel V.4 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel V.5

De *voorzitter* vraagt waarom de centra voor leerlingenbegeleiding in amendement 45 de opdracht krijgen om bij een doorverwijzing de ouders bij te staan bij het zoeken naar een andere school, terwijl zij dat volgens artikel V.5 niet moeten doen wanneer de leerling wordt geweigerd.

De heer *Francis Charlier* antwoordt namens de minister dat bij doorverwijzing het lokaal overlegplatform zich eerst uitspreekt. Vervolgens wordt een soort van prejudiciële vraag gesteld aan de Commissie inzake Leerlingenrechten. Nadien komt de doorverwijzing opnieuw bij het lokaal overleg terecht. De rol van de centra voor leerlingenbegeleiding wordt hier sterk benadrukt omdat er een definitieve oplossing moet worden gevonden. Een

weigering komt daarentegen maar eenmaal bij het lokaal overlegplatform terecht.

Artikel V.5 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 7 onthoudingen.

AFDELING 3

Gezamenlijke bepalingen

Artikelen V.6 en V.7

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen V.6 tot V.7 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI

Geïntegreerd ondersteuningsaanbod

AFDELING 1

Basisonderwijs en eerste graad van het secundair onderwijs

Artikel VI.1

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck stellen voor om bij amendement artikel VI.1 te vervangen door : "De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op het gewoon basisonderwijs, op de eerste graad van het gewoon secundair onderwijs en op het structuuronderdeel anderstalige nieuwkomers." (amendement 46, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het structuuronderdeel "anderstalige nieuwkomers" niet tot een welbepaalde graad behoort. Om deze leerlingen te kunnen meetellen voor de berekening van de extra ondersteuning, moet het toepassingsgebied van het ondersteuningsaanbod worden aangepast.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt artikel VI.1 vervangen.

ONDERAFDELING 1

Gelijkekansenindicatoren

Artikel VI.2

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijk dienen een eerste amendement in om in § 1, 2° te vervangen door wat volgt : “2° de leerling is tijdelijk of permanent buiten het eigen gezinsverband opgenomen door een gezin of persoon, een voorziening of een sociale dienst, bedoeld in de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand, met uitzondering van de internaten gefinancierd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;”(amendement 47, Stuk 1143 – Nr.8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het Kinderrechtencommissariaat opmerkt dat het begrip "thuisloos" een pejoratieve connotatie kan hebben. Om die reden wordt ervoor geopteerd om de term te schrappen en enkel de omschrijving in het decreet te hanteren.

De heer *Joris Van Hauthem* merkt op dat de omschrijving dermate lang is dat ze niet werkbaar zal zijn. In de praktijk zal men het begrip thuisloos dan ook blijven gebruiken.

De *minister* antwoordt dat ze de opmerking van de spreker begrijpt, maar dat dit heel gevoelig ligt voor de sector. Daarom steunt zij dit amendement.

De heer *Luc Martens* stelt dat het terrein veel vragen heeft bij de wijze waarop de gegevens waarnaar de criteria voor de bepaling van de doelgroep-leerlingen verwijzen, worden verzameld. Wat is de betrouwbaarheid van het cijfermateriaal ? Fraude is bij deze enquête zeker niet uitgesloten. Hij weet dat bepaalde ouders de vragenlijsten in het voordeel van de school hebben ingevuld. De verklaring ‘op eer’ geeft dan ook geen garantie dat de gegevens correct zijn. De spreker herinnert eraan dat de minister op een bepaald ogenblik stelde dat de ouders niet verplicht waren de formulieren in te

vullen. Dit heeft ongetwijfeld in het nadeel van de scholen gespeeld.

De *minister* antwoordt dat de verhalen over fraude eerder verzinsels zijn. Bovendien bestaat er geen ander systeem om de doelgroep-leerlingen te bepalen, ook niet in het buitenland. Wie gewoon is met dit systeem te werken, heeft er weinig problemen mee. Het maakt deel uit van een cultuur die nog moet groeien. Men krijgt zoals altijd alleen de verhalen te horen van waar het niet goed gaat, maar men hoort niet waar het wel goed gaat.

De heer Kris Van Dijk, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Jos De Meyer dienen een tweede amendement in om in § 3 het laatste lid te schrappen (amendement 77, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Kris Van Dijk* licht toe dat “de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands”, wel degelijk een volwaardige gelijke kansenindicator is. In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en in de taalgrensgemeenten zitten veel kinderen uit welstellende Franstalige gezinnen. Ook zij behoeven extra aandacht maar krijgen deze niet volgens het voorliggende ontwerp van decreet aangezien zij niet voldoen aan één van de vier andere gelijkekansenindicatoren. Daarnaast zijn er ook in de andere grootsteden veel kinderen waarvan het Nederlands niet de thuistaal is, bijvoorbeeld de derde generatie allochtonen, die volgens het voorliggend ontwerp van decreet geen bijkomende aandacht krijgen omdat zij niet aan een van de andere indicatoren beantwoorden. Ten slotte zijn er ook anderstalige kinderen die wel aan een van de andere indicatoren beantwoorden, bijvoorbeeld omdat hun vader een vervangingsinkomen heeft, maar die helemaal niet ‘kansarm’ zijn. Volgens de spreker bestaat er helemaal geen consensus over het begrip ‘kansarm’.

Voorts stelt de spreker vast dat de koppeling van de anderstaligheid aan andere indicatoren haaks staat op andere beslissingen van de Vlaamse regering, zoals die om meer in inburgering te investeren en mensen de kans te geven om Nederlands te leren. Tal van kinderen voor wie de voertaal thuis niet het Nederlands is, en die bijkomende aandacht nodig hebben, komen daar volgens dit ontwerp van decreet niet voor in aanmerking. Minder kansen op school wordt niet alleen veroorzaakt door een sociaal-economische achtergesteldheid. Ook wie het Nederlands niet beheerst, heeft minder kansen.

De heer *Gilbert Van Baelen* merkt op dat volgens de heer *Kris Van Dijck* alle kinderen die het Nederlands niet beheersen, kansarm zijn.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* sluit zich aan bij de heer *Van Dijck*. Het criterium “anderstaligheid” is een zeer belangrijke gelijkekansenindicator. Voor Brussel geldt dit nog meer dan voor de rest van Vlaanderen. Anderstaligheid zorgt in het onderwijs voor bijkomende problemen, en heeft niet altijd te maken met sociaal-economische achterstelling. De spreker hoopt dat de meerderheid dit amendement ten minste voor Brussel wil goedkeuren.

Momenteel hebben in Brussel in het basisonderwijs 55,6 percent van de kinderen een Belgische achtergrond ; 44,4 percent hebben een buitenlandse achtergrond. In de groep met een Belgische achtergrond vindt men bovendien zeer veel Franstalige kinderen terug. In het Brusselse basisonderwijs komt slechts 14,2 percent van de kinderen uit een Nederlandstalig gezin. In Brussel zijn er scholen met meer dan 90 percent Franstalige kinderen, die meestal niet sociaal-economisch achtergesteld zijn. Dit zorgt voor zeer veel extra problemen in deze scholen. De scholen kunnen anderstalige leerlingen ook niet weigeren wanneer zij zich willen inschrijven. Als men deze kinderen een kans wil geven op school, mag het criterium “anderstaligheid” niet aan sociaal-economische achterstand worden gekoppeld. De spreker kan er wel mee akkoord gaan dat de wegingscoëfficiënt dat aan de anderstaligheid wordt toegekend, niet even hoog is als de coëfficiënt dat aan de andere indicatoren wordt toegekend.

Voorts merkt de spreker op dat het Franstalig onderwijs in Brussel er niet in slaagt de Franstalige kinderen in het Franstalig onderwijs te houden. Blijkbaar voldoet het Franstalig onderwijs niet aan de verwachtingen en laten Franstalige ouders hun kinderen liever in een Nederlandstalige school inschrijven. Er wordt hierover geen enkel gesprek gevoerd tussen de Nederlandstalige en de Franse Gemeenschap. Hetzelfde probleem stelt men vast in de Rand rond Brussel (zie algemene bespreking). Als men de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel wil behouden, moeten de scholen extra ondersteuning krijgen. De middelen voor het Brusselse onderwijs nemen terecht sterk toe, maar deze middelen gaan allemaal naar scholen met veel kansarme kinderen, en niet naar de andere, terwijl er zich daar ook problemen stellen die veroorzaakt worden door anderstaligheid.

Mevrouw *Grouwels* hoopt dat als dit amendement niet zal worden goedgekeurd, de minister bereid is

om tegen september 2003 een afzonderlijke regeling uit te werken voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Op dat ogenblik treedt immers het inschrijvingsrecht in werking.

Ook de heer *Dirk De Cock* pleit voor een oplossing voor de Nederlandstalige scholen in Brussel. De problemen zullen er in de toekomst nog toenemen. Blijkbaar onderschat de minister deze problemen.

De heer *Joris Van Hauthem* is het met de heer *Van Dijck* en mevrouw *Grouwels* eens dat anderstaligheid een belangrijke indicator voor schoolachterstand is.

De minister antwoordt dat het decreet de kansarmoede beoogt. Daarmee wil men meer aandacht geven aan kinderen die omwille van sociaal-economische redenen minder kansen op school hebben. Om deze reden wordt de indicator anderstaligheid aan de andere indicatoren gekoppeld. Het is niet de bedoeling welstellende kinderen van niet-Nederlandstalige ouders in dit ontwerp op te nemen. Ook de kinderen met leerstoornissen horen niet thuis in dit ontwerp. De minister belooft de problematiek van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel voor 1 september 2003 te bekijken. Ze wil hierover gesprekken aangaan met de traditionele partners zoals schooldirecties en vakbonden, dit in het kader van de gesprekken die over het basisonderwijs worden gevoerd en in september 2002 al worden afgerond. Ze engageert zich wel niet tot het schrijven van een ontwerp van decreet. Na afronding van de gesprekken wil de minister hierover verslag uitbrengen aan het parlement.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* is het niet eens met de minister dat dit ontwerp zich enkel tot sociaal-economische kansarme kinderen richt. Via het inschrijvingsrecht heeft dit ontwerp immers ook gevolgen voor de andere kinderen.

De heer *André Van Nieuwerkerke* stelt dat studies uitwijzen dat extra aandacht voor kansarme leerlingen alle leerlingen ten goede komt.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* repliceert dat de problemen van de anderstalige leerlingen in geen enkel van de drie ontwerpen aan bod komt, en dat het bijgevolg vanzelfsprekend is dat zij aandacht vraagt voor deze doelgroep. De spreker is blij dat de minister belooft om gesprekken aan te gaan over de situatie van de Nederlandstalige scholen in Brussel. Ze hoopt dat deze commissie daar vervolgens de nodige conclusies uit zal kunnen trekken.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen

Het tweede amendement wordt verworpen met 7 stemmen tegen 8.

Het aldus geamendeerde artikel VI.2 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

ONDERAFDELING 2

Toekenning van de middelen

Artikel VI.3

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Luc Martens en Kris Van Dijck dienen een amendement in om een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt : "Wanneer een school op 1 januari 2002 vestigingsplaatsen heeft die niet in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden de verschillende vestigingsplaatsen voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI.4 als school beschouwd." (amendement 48, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat er momenteel 7 basisscholen bestaan met vestigingsplaatsen in niet aangrenzende gemeenten. Het gaat voornamelijk om zogenaamde methodescholen die een sterke geografische verspreiding kennen, waardoor de kenmerken van de leerlingenpopulatie in de verschillende vestigingsplaatsen zeer sterk kunnen uiteenlopen. Om die reden is het aangewezen om de middelen in het kader van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod op het niveau van de vestigingsplaatsen te berekenen.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel VI.3 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel VI.4

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck strekt ertoe in § 1, 3°, op de eerste en tweede regel,

de woorden "meer dan 80%" te vervangen door de woorden "ten minste 80%" (amendement 49, Stuk 1143 – Nr. 8).

De *voorzitter* stelt dat het hier gaat om een technische correctie om interpretatieproblemen te vermijden.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel VI.4 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

Artikel VI.5

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Kris Van Dijck dienen een amendement in om artikel VI.5 te schrappen (amendement 50, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het ontwerpartikel een "onverenigbaarheid" invoert tussen extra middelen in het kader van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod en extra lestijden in het kader van het tijdelijk project "Vlaamse Rand". Het ondersteuningsaanbod en het genoemde tijdelijk project hebben echter fundamenteel andere doelstellingen. Het lijkt dan ook aangewezen om toe te laten dat scholen van beide vormen van extra ondersteuning kunnen genieten, opdat zij deze verschillende doelstellingen met geëigende middelen zouden kunnen bereiken.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen. Daarmee wordt het artikel VI.5 geschrapt.

ONDERAFDELING 3

Aanwending van de middelen

Artikelen VI.6 tot VI.9

(vernummerde artikelen VI.5 tot VI.8)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VI.6 tot VI.9 (vernummerde artikelen VI.5 tot VI.8) worden aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

ONDERAFDELING 4

Overgangsmaatregelen

Artikel VI.10

(vernummerd artikel VI.9)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel VI.10 (vernummerd artikel VI.9) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

AFDELING 2

Tweede en derde graad van het secundair onderwijs

Artikel VI.11

(vernummerd artikel VI.10)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel VI.11 (vernummerd artikel VI.10) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

ONDERAFDELING 1

Gelijkekansenindicatoren

Artikel VI.12

(vernummerd artikel VI.11)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel VI.12 (vernummerd artikel VI.11) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

ONDERAFDELING 2

Toekenning van de middelen

Artikel VI.13

(vernummerd artikel VI.12)

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck dienen een amendement in om artikel VI.13 (vernummerd artikel VI.12) te vervangen (amendement 51, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat deze berekeningswijze enkel rekening houdt met de relatieve aanwezigheid van onderwijskansarme leerlingen. De tekst van het ontwerpdecreet brengt ook een minimum aantal onderwijskansarme leerlingen in rekening. Absolute aantallen zeggen echter weinig over de pedagogische draagkracht van een school.

Het amendement schrapt tevens de vereiste dat scholen ten minste een halftijdse betrekking moeten genereren, om extra middelen te kunnen krijgen. In andere amendementen wordt immers voorgesteld om de berekening van de extra middelen niet via betrekkingen, maar via extra-urenleraar/puntenwaarden te laten verlopen.

Mevrouw *Veerle Heeren* werpt op dat er heel wat inspanningen werden gedaan om het voorliggende decreet werkbaar te maken. Toch vreest zij dat het decreet voor bepaalde regio's nefaste gevolgen zal hebben. Zo zullen een aantal secundaire scholen in midden-Limburg veel non-discriminatiemiddelen verliezen. In deze regio werd er echter door pioniers terzake heel wat knowhow opgebouwd. Deze scholen waren bvb. de pioniers in de samenwerking tussen onderwijs en de welzijnssector wat nodig was omwille van de specifieke samenstelling van de bevolking met meer dan 40 nationaliteiten. In dit kader zou het een groot verlies zijn als men na de overgangsmaatregel deze initiatieven zou moeten stopzetten wegens een gebrek aan middelen. Zij vragen daarom een overbruggingsregeling om bij andere beleidsdomeinen voor de nodige middelen aan te kloppen.

De *minister* antwoordt dat de opgebouwde knowhow in Limburg door de invoering van het voorliggende decreet verloren zal gaan. Bepaalde scholen zullen een aantal middelen verliezen, terwijl ande-

ren zullen verkrijgen. In Limburg is dit wellicht explicieter omdat de historiek van de regio anders is.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt artikel VI.13 (vernummerd artikel VI.12) vervangen.

Artikel VI.14

(vernummerd artikel VI.13)

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck dienen een eerste amendement in om in § 2 het eerste lid te vervangen door wat volgt : “De Vlaamse regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel extra uren-leraar/welke puntenwaarden een punt vertegenwoordigt.” (amendement 52, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het ontwerpdecreet stelt dat in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs halftijdse of voltijdse extra betrekkingen worden toegekend. Het ontwerpamendement stelt voor om met extra uren-leraar/puntenwaarden te werken, waardoor de berekening van de extra middelen meer wordt verfijnd.

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck stellen via een tweede amendement voor de woorden “extra betrekkingen” telkens te vervangen door de woorden “extra uren-leraar/puntenwaarden” (amendement 53 Stuk 1143 – Nr. 8).

De *voorzitter* stelt dat dit amendement voortvloeit uit amendement 52.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel VI.14 (vernummerd artikel VI.13) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

ONDERAFDELING 3

Aard van de middelen

Artikel VI.15

(vernummerd artikel VI.14)

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck dienen een amendement in dat ertoe strekt artikel VI.15 (vernummerd artikel VI.14) te vervangen (amendement 54, Stuk 1143 – Nr. 8).

Voor de verantwoording bij dit amendement verwijst de heer *Gilbert Van Baelen* naar amendement 52.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt artikel VI.15 (vernummerd artikel VI.14) vervangen.

ONDERAFDELING 4

Aanwending van de middelen

Artikel VI.16

(vernummerd artikel VI.15)

Een eerste amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijck strekt ertoe § 1, 1° te vervangen door wat volgt : “1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De Vlaamse regering bepaalt doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende themata : a) de preventie en remediëring van studie- en gedragsproblemen, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) de oriëntering bij instroom en uitstroom, e) leerlingen- en ouderparticipatie en” (amendement 55, Stuk 1143 – Nr. 8).

De *voorzitter* stelt dat het hier gaat om een technische correctie.

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck dienen een tweede amendement in om de woorden “extra betrekkingen” telkens te vervangen door de woorden “extra uren-leraar/puntenwaarden” (amendement 56 Stuk 1143 – Nr. 8).

Voor de verantwoording wordt verwezen naar amendement 52.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel VI.16 (vernummerd artikel VI.15) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen VI.17 en VI.18

(vernummerde artikelen VI.16 en VI.17)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VI.17 en VI.18 (vernummerde artikelen VI.16 en VI.17) worden aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel VI.19

(vernummerd artikel VI.18)

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck stellen een amendement in om de woorden “extra betrekkingen” telkens te vervangen door de woorden “extra uren-leraar/puntenwaarden” (amendement 57, Stuk 1143 – Nr. 8).

Voor de verantwoording wordt verwezen naar amendement 52.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel VI.19 (vernummerd artikel VI.18) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

ONDERAFDELING 5

(nieuw)

Overgangsmaatregelen

Artikel VI.19bis

(nieuw artikel VI.19)

Mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer dienen een eerste amendement in dat ertoe strekt aan Hoofdstuk VI, Afdeling 2 een Onderafdeling 5 toe te voegen bestaande uit een artikel VI.19bis (amendement 79, Stuk 1143 – Nr. 9).

Mevrouw *Veerle Heeren* licht toe dat de overgangsmaatregelen worden verlengd tot het schooljaar 2004-2005, waardoor scholen een schooljaar extra overbruggingsjaar krijgen. Door het amendement worden ook de uren non-discriminatie toebedeeld via het lokaal non-discriminatie-overleg mee in rekening gebracht.

De *minister* antwoordt dat ze een overgangsperiode tot 2004-2005 te lang vindt. Bovendien worden de uren non-discriminatie in dit amendement nog eens afzonderlijk vermeld, terwijl zij reeds zijn opgenomen in voorliggend ontwerp van decreet. Dit amendement ontwricht bijgevolg het systeem. In het verleden werden de non-discriminatie uren ook niet volgens quota aan de scholen toebedeeld. Het ging toen om een afzonderlijk systeem van “poturen” die aan een aantal gemeenten werden toegekend.

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en Kris Van Dijck dienen een tweede amendement in dat ertoe strekt aan Hoofdstuk VI, Afdeling 2 een Onderafdeling 5, bestaande uit een artikel VI.19bis (nieuw artikel VI.20) toe te voegen (amendement 58, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat dit ontwerpamendement een decretale rechtsgrond levert voor overgangsmaatregelen in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs. Dit schooljaar werden in deze graden immers extra betrekkingen in het kader van het project “bijzondere noden” toegekend. In de tweede graad werd er in middelen voor onderwijsvoorrang voorzien.

De spreker stelt dat in het amendement van de meerderheid identiek dezelfde problematiek wordt behandeld als in amendement 79 van de oppositie. Bedoeling is dat de Vlaamse regering tijdens een overgangsperiode maatregelen kan nemen om het verlies/de winst van een vastgelegd aantal uren-leeraar aan te passen, dit om het verlies voor de scholen te minimaliseren. De twee verschilpunten met het amendement van de oppositie zijn dat de "poturen" niet in de overgangsmaatregel zijn opgenomen, en dat de overgangsmaatregelen enkel voor het schooljaar 2002-2003 worden voorgesteld.

Het eerste amendement wordt verworpen met 4 stemmen tegen 8, bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen. Daarmee wordt een nieuwe Onderafdeling 5 met een artikel VI.19bis (nieuw artikel VI.19) ingevoegd.

AFDELING 2bis

(nieuwe afdeling 3)

Tijdelijke maatregel

Artikel VI.19bis

(nieuw artikel VI.20)

De heren Gilbert Van Baelen, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Dirk De Cock dienen een amendement in dat ertoe strekt in Hoofdstuk VI, een Afdeling 2bis (nieuwe afdeling 3), bestaande uit een artikel VI.19bis (nieuw artikel 20) in te voegen (amendement 78, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat deze bepaling voorziet in een rechtsgrond om het globale verlies aan extra middelen binnen een scholengemeenschap over twee schooljaren te spreiden. Deze maatregel moet gezien worden in het licht van de bijkomende ondersteuning van de scholengemeenschappen, die vanaf 2002-2003 een aanvang neemt en verankerd zal worden in een volgend onderwijsdecreet.

De heer *Luc Martens* stelt vast dat in voorliggend amendement een tijdelijke maatregel tot 2004 voor

de scholengemeenschappen wordt voorgesteld. Ook zijn fractie was voorstander van een overgangsmaatregel op het niveau van de scholengemeenschappen. De spreker vindt wel dat als men tijdens een overgangsperiode de budgettaire maatregelen op het niveau van de scholengemeenschappen neemt, men dat ook na de overgangsperiode op dit niveau moet blijven doen. Dat is in voorliggend ontwerp van decreet echter niet het geval. Ook het instroombeleid, van waaruit deze middelen worden gegenereerd, zou dan van op het niveau van de scholengemeenschap moeten worden bekeken.

De spreker stelt dat er zich ook problemen stellen met betrekking tot de vestigingsplaats. Via amendement worden extra inspanningen geleverd voor de methodescholen. Er wordt gesproken van aangrenzende gemeenten waar ze samen hun strategie kunnen uittekenen. Men stelt echter vast dat een aantal methodescholen in aangrenzende gemeenten en soms zelfs in dezelfde gemeente drie vestigingen hebben, waarbij men in één vestiging boven de 10 percent geraakt en in de twee andere vestigingen onder de 10 percent. Eigenlijk zou men hier moeten bekijken hoe de strategie gemeenschappelijk kan worden ontwikkeld. Nu wordt op verschillende manieren, bijna à la carte, met het begrip vestigingsplaatsen omgegaan. Sommigen zullen dit als discriminerend beschouwen.

De heer *Gilbert Van Baelen* repliceert dat voor het basisonderwijs het begrip vestigingsplaats binnen eenzelfde gemeente fundamenteel verschillend is van het begrip school binnen een scholengemeenschap voor het secundair onderwijs. Ten tweede laat het decreet op het secundair onderwijs toe om op het niveau van de scholengemeenschap de uren verlies/winst in de scholen vrij aan te wenden. In essentie gaat het erom het verlies op het niveau van de scholengemeenschap te compenseren op basis van berekeningen die op het niveau van de scholen worden gemaakt en vervolgens vertaald worden naar het niveau van de scholengemeenschap.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen. Daarmee wordt een afdeling 2bis (nieuwe afdeling 3), bestaande uit artikel VI.19bis (nieuw artikel VI.20) ingevoegd.

AFDELING 4

Extra begeleiding

Artikel VI.20

(vernummerd artikel VI.21)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel VI.20 (vernummerd artikel VI.21) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIbis

(nieuw hoofdstuk VII)

Aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid

Artikelen VIbis.1 tot VIbis.4

(nieuwe artikelen VII.1 tot VII.4)

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Luc Martens en Kris Van Dijck strekt ertoe een nieuw Hoofdstuk VIbis (nieuw hoofdstuk VII) bestaande uit de artikelen VIbis.1 tot VIbis.4 (nieuwe artikelen VII.1 tot VII.4) in te voegen (amendement 59, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat alle scholen voor gewoon basisonderwijs kinderen hebben die extra aandacht en begeleiding nodig hebben, los van socio-economische factoren. Om de scholen in staat te stellen deze kinderen te begeleiden, worden vanaf 1 september 2003 aanvullende lestijden toegekend op basis van het leerlingenaantal. De aanvullende lestijden kunnen enkel worden aangewend voor het voeren van een zorgbeleid. De scholen krijgen een vrij grote autonomie om te bepalen hoe dit wordt ingevuld. Het is wel aangewezen dat de planning opgenomen wordt in het schoolwerkplan en dat de ouders actief bij de probleemanalyse en de ondersteuning van de leerling worden betrokken. De controle op de aanwending van de aanvullende lestijden maakt deel uit van de gewone schooldoorlichtingen. De onderwijsinspectie

bundelt de bevindingen van de doorlichtingen in een evaluatiedocument.

De heer *Joris Van Hauthem* vindt het positief dat er een aanvulling van de lestijden komt om een zorgbeleid in de scholen mogelijk te maken. Hij wijst wel op de budgettaire vrijblijvendheid die in het amendement vervat zit, aangezien er enkel wordt bepaald dat de Vlaamse regering de aanvullende lestijden binnen de beschikbare begrotingskredieten toekent. Dit betekent dat er niets van een zorgbeleid terechtkomt wanneer er geen beschikbare begrotingskredieten zijn. Hij verwijst daarbij naar de toelichting van de minister bij de diverse fases van het gelijke-onderwijskansenbeleid (infra). Daaruit blijkt dat alle scholen vanaf fase C, zijnde het GOK-II-decreet, op basis van het aantal leerlingen middelen zullen krijgen. Als men niet tegelijkertijd zegt over hoeveel beschikbare middelen het zal gaan, is dit niets meer dan een intentie inschrijven in een decreet. Hij noemt het amendement dan ook een 'schijnamendement'.

De heer *Luc Martens* vraagt aan de minister hoeveel middelen zij denkt nodig te zullen hebben voor het zorgbeleid. Persoonlijk denkt de spreker dat er ongeveer 187,5 miljoen euro of 7,5 miljard frank zal nodig zijn voor het zorgbeleid. De spreker wijst erop dat financiële inspanningen ten behoeve van zorgverbreding ook kostenbesparende gevolgen kunnen hebben. Zorgverbreding zal immers leiden tot een daling van het aantal doorverwijzingen naar het buitengewoon onderwijs, waar de kosten per kind omwille van de betere omkadering veel hoger zijn. Tot welke financiële winst kan zorgverbreding op termijn leiden ?

De heer Martens is het niet eens met de heer Van Hauthem dat voorliggende tekst vrijblijvend is. Het zorgbeleid wordt decretaal ingeschreven. Als de minister haar beloften niet waarmaakt, zullen de scholen hevig reageren. Ook het parlement kan de minister ter verantwoording roepen.

De heer *Gilbert Van Baelen* is het ook niet eens met de heer Van Hauthem. Hij stelt vast dat de heer Martens voor een resultaatsverbintenis tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs pleit, en niet voor een inspanningsverbintenis, aangezien hij stelt dat meer uren zorg minder leerlingen in het buitengewoon onderwijs betekent. Ook de heer Van Baelen stelt voorstander te zijn van een resultaatsverbintenis.

De *minister* antwoordt dat voorliggende tekst helemaal niet vrijblijvend is. Op dit ogenblik kan wel nog niet worden meegedeeld hoeveel middelen er

voor het zorgbeleid zullen worden uitgetrokken. Het decretaal inschrijven van de aanvullende lestijden, betekent dat hiervoor ook de nodige middelen moeten worden uitgetrokken. De minister gaat dit engagement zowel ten aanzien van het parlement als ten aanzien van de scholen aan.

Voorts hoopt de minister dat het zorgbeleid in één jaar tijd kan worden geïmplementeerd. Tegen september 2003 zullen er meer dan 1000 bijkomende leerkrachten nodig zijn, en ook de leerkrachten die nu reeds aan de slag zijn, zullen moeten worden begeleid omdat zorgverbreding voor hen iets nieuws is. Men vindt deze bijkomende personeelsleden niet zomaar op de arbeidsmarkt. Ze zullen bijgevolg nog moeten worden opgeleid. De minister stelt een groot voorstander te zijn van een zorgcultuur in de scholen. Deze cultuur komt er wel niet van de ene dag op de andere door de goedkeuring van een decreet. Deze cultuur zal in tal van scholen nog moeten groeien. Dit mag niet worden onderschat. De minister pleit voor een realistische opstart van het zorgbeleid, eventueel via een stappenplan. Dit zal de volgende maanden moeten worden bekeken.

De heer *Luc Martens* stelt dat hij van het departement Onderwijs het signaal kreeg dat de instroom van nieuwe leerkrachten bemoeilijkt wordt door het systeem van gesloten enveloppes voor de financiering van hogescholen die leerkrachten opleiden. Door deze gesloten enveloppes kunnen slechts een beperkt aantal studenten aan de opleiding beginnen. De gesloten enveloppes remmen de dynamiek van de lerarenopleiding sterk af. Sommige scholen moeten de inschrijvingen nu reeds stopzetten omdat ze niet in de nodige omkadering kunnen voorzien voor meer studenten. Voorts stelt de spreker dat men ook andere beroepsgroepen dan onderwijzers, bijvoorbeeld logopedisten, kan stimuleren om de stap naar het onderwijs te zetten. Via een verkorte opleiding zouden deze mensen in het onderwijs aan de slag moeten kunnen gaan.

De heer *Gilbert Van Baelen* merkt op dat in het verleden in de meeste hogescholen de departementen lerarenopleiding zeer slecht werden behandeld bij de verdeling van de middelen tussen de verschillende departementen. Hij raadt de heer *Luc Martens* aan om eens na te gaan welke middelen in het verleden aan welke departementen werden toegewezen.

De *minister* antwoordt dat ze deze problematiek niet wil koppelen aan de financiering van de lerarenopleiding. Destijds werd gekozen voor enveloppefinanciering en voor de autonomie van de hoge-

scholen. Voorts stelt ze dat ook zij er voorstander van is om andere beroepsgroepen via een verkorte opleiding naar het onderwijs toe te leiden. Momenteel worden hierover gesprekken gevoerd met de scholen. De minister hoopt dat de heer *Luc Martens* haar voorstel zal steunen op het ogenblik dat dit in deze commissie zal worden behandeld.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt een hoofdstuk VIbis (nieuw hoofdstuk VII), bestaande uit de artikelen VIbis.1 tot VIbis.4 (nieuwe artikelen VII.1 tot VII.4) ingevoegd.

HOOFDSTUK VII

(vernummerd hoofdstuk VIII)

Tijdelijk project kunstinitiatie

De heer *Gilbert Van Baelen*, mevrouw *Hilde Claes*, de heren *Ludo Sannen*, *Dirk De Cock*, *Luc Martens* en *Kris Van Dijck* dienen een amendement in dat ertoe strekt het opschrift van hoofdstuk VII “Tijdelijke projecten” (vernummerd hoofdstuk VIII) te vervangen door het opschrift “Tijdelijk project kunstinitiatie” en Afdeling 1, bestaande uit de artikelen VII.1 tot VII.5 te schrappen (amendement 60, Stuk 1143 – Nr. 8).

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee worden de artikelen VII.1 tot VII.5 geschrapt.

Artikelen VII.6 en VII.7

(vernummerde artikelen VIII.1 en VIII.2)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VII.6 tot VII.7 (vernummerde artikelen VIII.1 en VIII.2 worden aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel VII.8

(vernummerd artikel VIII.3)

De *voorzitter* vraagt wat wordt bedoeld met een erkende professionele culturele organisatie.

De heer *Francis Charlier* antwoordt namens de minister dat het gaat om organisaties erkend op basis van het Podiumkunstendecreet.

Artikel VII.8 (vernummerd artikel VIII.3) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen VII.9 tot VII.11

(vernummerde artikelen VIII.4 tot VIII.6)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VII.9 tot VII.11 (vernummerde artikelen VIII.4 tot VIII.6) worden aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIII

(vernummerd hoofdstuk IX)

Wijzigingsbepalingen

AFDELING 1

Basisonderwijs

Artikel VIII.1

(vernummerd artikel IX.1)

De heer *Gilbert Van Baelen*, mevrouw *Hilde Claes*, de heren *Ludo Sannen*, *Dirk De Cock*, mevrouw *Veerle Heeren* en de heer *Kris Van Dijck* dienen een eerste amendement in dat ertoe strekt in de bij 1° voorgestelde vervanging van 1°, op de vierde regel, na het woord “gelijkekansenbeleid,” de woorden “voor het voeren van een zorgbeleid,” in te voegen (amendement 61, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat het gaat om een technische aanpassing ten gevolge van de invoering van aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid.

Een tweede amendement van de heer *Gilbert Van Baelen*, mevrouw *Hilde Claes*, de heren *Ludo Sannen*, *Dirk De Cock*, *Jos De Meyer* en *Kris Van*

Dijck strekt ertoe 3° te schrappen (amendement 62, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat dit amendement voortvloeit uit een opmerking van het Kinderrechtencommissariaat over een eventueel pejoratieve connotatie van het begrip “thuisloos”. Om deze reden wordt ervoor geopteerd de term te schrappen en enkel de omschrijving in het decreet te hanteren.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel VIII.1 (vernummerd artikel IX.1) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen VIII.2 tot VIII.4

(vernummerde artikelen IX.2 tot IX.4)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VIII.2 tot VIII.4 (vernummerde artikelen IX.2 tot IX.4) worden aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel VIII.5

(vernummerd artikel IX.5)

Een amendement van mevrouw *Brigitte Grouwels*, mevrouw *Veerle Heeren*, de heren *Luc Martens*, *Gilbert Vanleenhove* en *Jos De Meyer* strekt ertoe in 3° de laatste streep te schrappen (amendement 80, Stuk 1143 – Nr. 9).

De heer *Gilbert Vanleenhove* licht toe dat de formulering “het overleg niet manifest belemmeren” suggestief en erg denigrerend is. Bovendien wekt ze de indruk dat “belemmeren” wel mag, zolang dit niet manifest gebeurt. Semantisch betekent “samenwerken” sowieso “niet belemmeren”.

De heer *Francis Charlier* antwoordt namens de minister dat dit zo werd geformuleerd omwille van juridische redenen. Tijdens onderhandelingen werd gevraagd om het begrip samenwerking ook duide-

lijk te omschrijven als dat als financierings- en subsidiëeringsvoorwaarde wordt opgenomen. Als men enkel zou bepalen dat het overleg niet mag worden belemmerd, dan kan men daar verschillende subjectieve interpretaties aan geven. Door het woord manifest in te schrijven, wordt te kennen gegeven dat het voor iedereen duidelijk moet zijn dat het overleg wordt belemmerd. Een duidelijke omschrijving is ook vereist om een sanctie te kunnen opleggen wanneer men niet of onvoldoende samenwerkt.

De heer *Luc Martens* stelt dat hij de ontwerpteksten van de uitvoeringsbesluiten die aan de onderhandelaars werden bezorgd, al heeft kunnen inzien. Daarin staat in enkele passages te lezen dat er consensus moet worden bereikt. Als iemand niet tot deze consensus wil toetreden, bezondigt hij zich dan aan manifest belemmeren? Indien dat zo is, is dit een gevaarlijke formulering. De spreker heeft ook vragen bij de juridische waarde van de omschrijving “manifest belemmeren”. Hij stelt dat men slechts aan iedereen dezelfde sanctie kan opleggen als iedereen zich ook in dezelfde situatie bevindt. Dit is omwille van de ongelijke financiering van het onderwijs duidelijk niet het geval. Sommige partners op het terrein moeten in beduidend moeilijkere omstandigheden werken, maar krijgen toch dezelfde sanctie opgelegd. Dit is onaanvaardbaar.

De heer *Joris Van Hauthem* repliceert dat zijn fractie de ontwerpuitvoeringsbesluiten niet heeft kunnen inkijken. De spreker hekelt de manier waarop men hiermee omgaat, vermits de bespreking van het ontwerp in het parlement niet eens is afgesloten.

De *minister* antwoordt dat de oppositie de indruk wekt dat er voor het hele onderwijsbudget een ongelijke subsidiëring en financiering is, terwijl dat niet het geval is. Voor de personeelskosten bestaat deze ongelijkheid niet, wel voor de werkingskosten.

Voorts antwoordt de minister dat ze niet op de hoogte is van de manier waarop de heer Martens de ontwerpteksten heeft kunnen inkijken.

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat zijn fractie dit amendement zal steunen.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel VIII.5 (vernummerd artikel IX.5) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikelen VIII.6 en VIII.7

(vernummerde artikelen IX.6 en IX.7)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VIII.6 en VIII.7 (vernummerde artikelen IX.6 en IX.7) worden aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel VIII.8

(vernummerd artikel IX.8)

Een eerste amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Luc Martens en Kris Van Dijck strekt ertoe 2° te vervangen (amendement 63, Stuk 1143 – Nr. 8). Dit is een technische aanpassing ten gevolge van de invoering van aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid.

Een tweede amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck strekt ertoe in de bij 4° voorgestelde tekst van artikel 139bis, § 1, 2° "de leerling is thuisloos" te vervangen (amendement 64, Stuk 1143 – Nr. 8), dit als gevolg van de opmerking van het Kinderrechtencommissariaat met betrekking tot de eventueel pejoratieve connotatie van het begrip “thuisloos”.

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen en Dirk De Cock dienen een derde amendement in om bij wijze van technische correctie aan de bij 4° voorgestelde tekst van artikel 139bis, § 3 een tweede en een derde lid toe te voegen. Die luiden als volgt : "De hoogste gewichten worden toegekend aan de in § 1, 2° en 3° bedoelde gelijkekansenindicatoren. De in § 1, 5° bedoelde gelijkekansenindicator wordt enkel gewogen in combinatie met andere gelijkekansenindicatoren." (amendement 65, Stuk 1143 – Nr. 8)

Een vierde amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Luc Martens en Kris Van Dijck

strekt ertoe aan de bij 4° voorgestelde tekst van artikel 139ter een lid toe te voegen dat luidt als volgt : "Wanneer een school op 1 januari 2002 vestigingsplaatsen heeft die niet in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden de verschillende vestigingsplaatsen voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI.4 als school beschouwd" (amendement 66, Stuk 1143 – Nr. 8).

Een vijfde amendement voorgesteld door de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Jos De Meyer en Kris Van Dijck strekt ertoe in de bij 4° voorgestelde tekst van artikel 139quater, § 1, 3°, op de eerste en tweede regel, de woorden "meer dan 80%" te vervangen door de woorden "ten minste 80%" (amendement 67, Stuk 1143 – Nr. 8).

Een zesde amendement voorgesteld door de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Brigitte Grouwels en Kris Van Dijck strekt ertoe de bij 4° voorgestelde tekst van artikel 139quinquies te schrappen (amendement 68, Stuk 1143 – Nr. 8).

Voor de verantwoording van het zesde amendement verwijst de *voorzitter* naar amendement 50.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het tweede amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het derde amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Het vierde amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

Het vijfde amendement wordt aangenomen met 12 stemmen en 3 onthoudingen.

Het zesde amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel VIII.8 (vernummerd artikel IX.8) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel VIII.9

(vernummerd artikel IX.9)

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock, Gilbert Vanleenhove en Kris Van Dijck strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt : "Aan artikel 140 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt : "Op de leerlingen waarvan de ouders tot de trekkende bevolking behoren en die niet behoren tot de in het tweede lid bedoelde groepen, wordt eveneens de coëfficiënt 1,5 toegepast. De regering kan de modaliteiten bepalen waaronder dit gebeurt."." (amendement 69, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat de nieuwe libellering verduidelijkt dat voor de categorieën bepaald in het tweede lid van artikel 140 geen modaliteiten moeten worden vastgelegd.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt artikel VIII.9 (vernummerd artikel IX.9) vervangen.

Artikelen VIII.10 en VIII.11

(vernummerde artikelen IX.10 en IX.11)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen VIII.10 en VIII.11 (vernummerde artikelen IX.10 en IX.11) worden aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

AFDELING 12

Secundair onderwijs

Artikel VIII.12

(vernummerd artikel IX.12)

De *voorzitter* stelt voor om bij wijze van technische correctie op de vierde regel de datum van 18 januari 2002 in te vullen. De *leden* gaan hiermee akkoord.

Artikel VIII.12 (vernummerd artikel IX.12) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel VIII.13

(vernummerd artikel IX.13)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel VIII.13 (vernummerd artikel IX.13) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel VIII.14

(vernummerd artikel IX.14)

Een amendement van mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer strekt ertoe in 11° de laatste streep "het overleg niet manifest belemmeren" te schrappen (amendement 81, Stuk 1143 – Nr. 9).

Voor de verantwoording verwijst de *voorzitter* naar amendement 80.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel VIII.14 (vernummerd artikel IX.14) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

AFDELING 3

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel VIII.15

(vernummerd artikel IX.15)

Een amendement van mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer strekt ertoe in 14° de laatste streep "het overleg niet manifest

belemmeren" te schrappen (amendement 82, Stuk 1143 – Nr. 9).

Voor de verantwoording verwijst de *voorzitter* naar amendement 80.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel VIII.15 (vernummerd artikel IX.15) wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIIIbis

(nieuw hoofdstuk X)

Andere bepalingen

Artikel VIII.16

(nieuw artikel X.1)

De heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en mevrouw Veerle Heeren dienen een amendement in om een hoofdstuk VIIIbis (nieuw hoofdstuk X) bestaande uit een artikel VIII.16 (nieuw artikel X.1) toe te voegen (amendement 70, Stuk 1143 – Nr. 8).

De heer *Gilbert Van Baelen* licht toe dat dit amendement voorziet in een rechtsgrond voor het verder toekennen van extra middelen in het kader van de tijdelijke projecten onderwijsvoorrang in het buitengewoon basisonderwijs en in het buitengewoon secundair onderwijs en in het kader van de tijdelijke projecten in de rand- en taalgrensgemeenten. Deze projecten werden immers niet opgenomen in het gelijkheidsbeleid.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen. Daarmee wordt een hoofdstuk VIIIbis (nieuw hoofdstuk X) bestaande uit een artikel VIII.16 (nieuw artikel X.1) ingevoegd.

HOOFDSTUK IX

(hernummerd hoofdstuk XI)

Inwerkingtreding

Artikel IX.1

(hernummerd artikel XI.1)

Een amendement van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Ludo Sannen, Dirk De Cock en Luc Martens strekt ertoe dit artikel te vervangen (amendement 71, Stuk 1143 – Nr. 8).

De *voorzitter* licht toe dat om een zorgvuldige voorbereiding van de bepalingen inzake het inschrijvingsrecht mogelijk te maken, de bepalingen terzake in werking treden op 1 januari 2003.

Een amendement van mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer, Julien De meulenaere strekt ertoe een lid toe te voegen, dat luidt als volgt : “Dit decreet wordt ten laatste tegen 1 september 2006 onderworpen aan een evaluatie.” (amendement 83, Stuk 1143 – Nr.9).

De heer *Luc Martens* vraagt of er geen subamendement nodig is bij dit artikel, aangezien er is afgesproken dat het decreet pas vanaf volgend schooljaar in werking zou treden.

De heer *Francis Charlier* antwoordt namens de minister dat dit is opgevangen via een amendement op artikel III.1.

De heer *Gilbert Van Baelen* vindt het vanzelfsprekend dat er in evaluatieperiodes wordt voorzien, maar stelt dat deze reeds voldoende voorzien zijn in dit ontwerp. Zo staat in de memorie van toelichting duidelijk te lezen dat de overheid het geïntegreerde ondersteuningsaanbod zal evalueren op het einde van het derde werkingsjaar. In de toelichting is ook sprake van de rol van de inspectie bij de zelfevaluatie.

De heer *Luc Martens* antwoordt dat het aangewezen is om de evaluatie decretaal in te schrijven.

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat hij deze decretaale inschrijving van het evaluatiemoment wil steunen, op voorwaarde dat wordt geopteerd voor de datum van 2006.

Het eerste amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen. Daarmee wordt artikel IX.1 (vernummerd artikel XI.1) vervangen.

Het tweede amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

VIII. Stemming over het geheel

Het geamendeerde ontwerp van decreet betreffende de gelijke onderwijskansen-I wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 4 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Veerle HEEREN

Gilbert VANLEENHOVE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Inleidende bepalingen****Artikel I.1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel I.2

De bepalingen van dit decreet zijn, tenzij anders vermeld, van toepassing op het basisonderwijs, zijnde het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en het secundair onderwijs, zijnde het gewoon voltijds secundair onderwijs, het buitengewoon secundair onderwijs en het deeltijds beroepssecundair onderwijs, gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en de centra voor leerlingenbegeleiding.

Artikel I.3

De bepalingen van dit decreet moeten worden gelezen in het licht van het realiseren van optimale leer- en ontwikkelingskansen voor alle leerlingen, het vermijden van uitsluiting, segregatie en discriminatie en het bevorderen van sociale cohesie.

De rechten bepaald in dit decreet moeten worden uitgeoefend met respect voor de fundamentele vrijheden van de school, inzonderheid het recht om een eigen pedagogisch project en een eigen schoolreglement te ontwikkelen, de belangen van de schoolgemeenschap en het recht op onderwijs van de individuele leerling.

HOOFDSTUK II**Algemene bepaling****Artikel II.1**

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° aanvullende lestijden : de lestijden bedoeld in artikel 3, 1°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ;
- 2° anderstalige nieuwkomer : de leerling bedoeld in artikel 2, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 betreffende de personeelsformatie in het gewoon basisonderwijs, respectievelijk artikel 4, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 september 1995 betreffende de organisatie van een onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers in het voltijds secundair onderwijs ;
- 3° inrichtende macht : de rechtspersoon of de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor één of meer scholen, in het basisonderwijs wordt hiermee het schoolbestuur bedoeld. Wat het gemeenschapsonderwijs betreft, worden met inrichtende macht inzonderheid de bestuursorganen bedoeld die zijn vermeld, naargelang van het geval, in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, respectievelijk in het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs ;
- 4° integratiesector : de integratiecentra en de integratiediensten bedoeld in artikel 2, 9° en 10°, van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden ;
- 5° leerling : elke onderwijszoekende die voldoet aan de bij of krachtens wet of decreet bepaalde toelatingsvoorwaarden of overeenkomstig artikel 48, 2°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II als vrije leerling wordt beschouwd ;
- 6° neveninstromer : de leerling die
 - a) in het betrokken schooljaar ingeschreven is in een leerjaar van de tweede of derde graad van het beroepssecundair onderwijs, respectievelijk het technisch secundair onderwijs ; en
 - b) het voorafgaand schooljaar niet in de school ingeschreven was ; en
 - c) het voorafgaand schooljaar een oriënteringsattest B of C behaalde ;
- 7° onthaalbureau : de rechtspersoon die aangeduid wordt voor het realiseren van inburger-

ringstrajecten in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid ;

- 8° onthaaljaar : het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers bedoeld in artikel 50, § 5, 7°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II ;
- 9° ouders : de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de leerling onder hun bewaring hebben. In het geval de leerling meerderjarig is, wordt onder dit begrip de meerderjarige leerling verstaan ;
- 10° pedagogisch project : het geheel van de fundamentele uitgangspunten voor een school en haar werking ;
- 11° puntenwaarden : de puntenwaarden bedoeld in afdeling 2 van titel XI van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs ;
- 12° relatieve aanwezigheid in de vestigingsplaats / school : de procentuele verhouding tussen het aantal leerlingen voor wie de thuistaal niet het Nederlands is en het totaal aantal leerlingen in een vestigingsplaats / school, berekend op 1 februari van het voorafgaande schooljaar ;
- 13° relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied : de procentuele verhouding tussen het aantal leerlingen voor wie de thuistaal niet het Nederlands is en het totaal aantal leerlingen in de scholen binnen het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform, berekend op 1 februari van het voorafgaande schooljaar ;
- 14° school : een pedagogisch geheel, waar onderwijs georganiseerd wordt en dat onder leiding staat van één directeur ;
- 15° schoolse achterstand : het niet meer op leeftijd zitten van een leerling in het betrokken leerjaar ;
- 16° structuuronderdeel : een eerste leerjaar A, een eerste leerjaar B, een basisoptie, één of een combinatie van twee beroepenvelden, een optie van de tweede of de derde graad van een bepaalde onderwijsvorm van het voltijds secundair onderwijs ;
- 17° trekkende bevolking : de binnenschippers, de kermis- en circusexploitanten en -artiesten en

de woonwagenbewoners bedoeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden ;

- 18° uren-leraar : uren-leraar zoals bedoeld in artikel 56 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II ;
- 19° vervangingsinkomen : een vergoeding voor blijvende ongeschiktheid, een invaliditeitsuitkering, een vergoeding voor volledige werkloosheid, een inkomensvervangende tegemoetkoming aan gehandicapten, een bestaansminimum of leefloon, een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de door de Vlaamse regering opgelijste diverse voordelen van dezelfde aard ;
- 20° vestigingsplaats : het gebouw of gebouwencomplex waarin een school of een gedeelte van een school gevestigd is.

HOOFDSTUK III

Recht op inschrijving en keuze
van de vestigingsplaats

AFDELING 1

Recht op inschrijving

ONDERAFDELING 1

Beginsel

Artikel III.1

§ 1. Elke leerling heeft vanaf het schooljaar 2003-2004 een recht op inschrijving in de school, gekozen door zijn ouders. Is de leerling 12 jaar of ouder, dan gebeurt de schoolkeuze in samenspraak met de leerling.

§ 2. Voorafgaand aan een eerste inschrijving stelt de inrichtende macht de ouders en de leerling in kennis van het pedagogisch project en het schoolreglement van de school. Het pedagogisch project en het schoolreglement eerbiedigen de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder.

De inschrijving wordt genomen na instemming van de ouders met dit project en dit reglement.

ONDERAFDELING 2

Weigering

Artikel III.2

Een inrichtende macht weigert de inschrijving van een onderwijszoekende die niet voldoet aan de bij of krachtens wet of decreet bepaalde toelatingsvoorwaarden. Deze bepaling doet geen afbreuk aan het recht van de inrichtende macht om een leerling als vrije leerling in de zin van artikel 48, 2°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II te beschouwen.

Artikel III.3

Een inrichtende macht kan :

- 1° elke bijkomende inschrijving weigeren wanneer deze volgens de inrichtende macht omwille van materiële omstandigheden de veiligheid van de leerlingen in het gedrang brengt ;
- 2° de inschrijving weigeren in een school waar de betrokken leerling het vorige of het daaraan voorafgaande schooljaar definitief werd uitgesloten.

ONDERAFDELING 3

Doorverwijzing

Artikel III.4

Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan bij inschrijving elke bijkomende leerling waarvan de thuistaal niet of – afhankelijk van het geval – wél het Nederlands is, doorverwijzen om de vooropgestelde verhouding tussen beide leerlingengroepen te waarborgen.

De thuistaal is de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin, bewezen aan de hand van een verklaring op eer door de ouders. Leerlingen die in het bezit zijn van een getuig-

schrift basisonderwijs, worden beschouwd als leerlingen waarvan de thuistaal het Nederlands is.

Als voorwaarde voor de doorverwijzing geldt dat :

- taalvaardigheidsonderwijs Nederlands deel uitmaakt van de schoolpraktijk en het nascholingsbeleid van de school ; en
- de school een werking ontplooit met ouders van leerlingen waarvan de thuistaal niet het Nederlands is ; en
- de relatieve aanwezigheid in de school ten minste 20% bedraagt en 10% hoger ligt dan de relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied.

De relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied wordt berekend door het lokaal overlegplatform. Indien de school niet gelegen is in het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform, wordt deze evenwel in voorkomend geval berekend door de Vlaamse regering op het niveau van de gemeente.

De relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied kan over verschillende deelgebieden worden berekend indien de demografische samenstelling van de scholen binnen een deelgebied sterk verschilt van deze binnen een ander deelgebied.

Voor het secundair onderwijs worden de relatieve aanwezigheden berekend binnen het vergelijkbaar structuuronderdeel.

Deze doorverwijzingsgrond kan niet worden ingeroepen zo de inschrijving een onthaaljaar of een studierichting in het secundair onderwijs betreft die binnen het werkingsgebied van het lokaal overleg slechts in één school wordt aangeboden.

ONDERAFDELING 4

Gezamenlijke bepalingen

Artikel III.5

In de gevallen bedoeld onder artikel III.3, 1°, en III.4 wordt het verloop van de aanmeldingen en inschrijvingen van de school onderworpen aan een controle door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel III.6

Een inrichtende macht die een leerling weigert of doorverwijst, deelt dit binnen een termijn van vier kalenderdagen bij aangetekend schrijven of tegen afgiftebewijs mee aan de ouders van de leerling en aan de voorzitter van het lokaal overlegplatform.

De motivering bevat zowel de feitelijke als de juridische grond van de beslissing tot weigeren of tot doorverwijzen.

De ouders krijgen op hun verzoek toelichting bij de beslissing van de inrichtende macht.

ONDERAFDELING 5

Overgangsmaatregel

Artikel III.7

§ 1. Het in artikel III.1 bedoelde recht op inschrijving geldt onverkort voor leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar een type van het buitengewoon onderwijs.

Tot de inwerkingtreding van door het Vlaams Parlement vastgestelde aangepaste maatregelen inzake de samenwerking tussen gewoon en buitengewoon onderwijs wordt dit recht evenwel uitgeoefend rekening houdend met de in § 2 bedoelde modaliteiten.

§ 2. Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan na overleg binnen de participatieraad of de schoolraad en met inachtneming van de beschikbare ondersteunende maatregelen op algemene wijze afwijken van het recht op inschrijving ten aanzien van leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar de types 1, 2, 3, 4, 6 of 7. De inrichtende macht kan voorafgaand aan de inschrijving het opstellen van een inschrijvingsverslag vragen.

De Vlaamse regering kan met inachtneming van de beschikbare ondersteunende maatregelen de types bepalen die niet meer onder de toepassing van het eerste lid vallen.

De bepalingen van artikel III.6, V.3, V.4 en V.5 zijn van overeenkomstige toepassing.

AFDELING 2

Keuze van de vestigingsplaats

Artikel III.8

Rekening houdend met het onderwijsaanbod brengt de inrichtende macht de leerling onder in de vestigingsplaats, gekozen door zijn ouders. Is de leerling 12 jaar of ouder, dan gebeurt de keuze in samenspraak met de leerling.

De inrichtende macht kan van de in het eerste lid bedoelde keuze afwijken :

- 1° wanneer de veiligheid van de leerlingen in het gedrang zou worden gebracht omwille van materiële omstandigheden in een vestigingsplaats, of
- 2° teneinde de relatieve aanwezigheid in een vestigingsplaats meer in evenwicht te brengen met de relatieve aanwezigheid in de school. De relatieve aanwezigheid in de vestigingsplaats dient daartoe ten minste 20% te bedragen en 10% hoger te liggen dan de relatieve aanwezigheid in de school.

HOOFDSTUK IV

Institutionele bepalingen

AFDELING 1

De lokale overlegplatforms

ONDERAFDELING 1

Oprichting en samenstelling

Artikel IV.1

Voor de toepassing van dit decreet worden lokale overlegplatforms voor het basisonderwijs en lokale overlegplatforms voor het secundair onderwijs opgericht.

Artikel IV.2

§ 1. Het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform stemt in beginsel overeen met het grondgebied van een gemeente.

De Vlaamse regering kan dit werkingsgebied beperken tot het grondgebied van de op basis van artikel 41 van de Grondwet opgerichte binnengemeentelijke territoriale organen of uitbreiden tot het grondgebied van verschillende aangrenzende gemeenten.

Een wijkgerichte werking van het lokaal overlegplatform leidt niet tot het oprichten van een lokaal overlegplatform op wijkniveau.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de gemeenten of regio's waar bij prioriteit een lokaal overlegplatform moet worden opgericht.

Voor de toepassing van dit decreet kunnen eveneens lokale overlegplatforms worden ingericht in andere dan de in het eerste lid bedoelde gemeenten of regio's, voorzover zij aan alle voorwaarden van deze afdeling voldoen.

Artikel IV.3

§ 1. Een lokaal overlegplatform omvat alle ondergenoemde participanten die in het werkingsgebied aanwezig zijn en zich aanmelden :

- 1° de directies en inrichtende machten van alle in het werkingsgebied gelegen scholen ;
- 2° directies en inrichtende machten van de niet in het werkingsgebied gelegen scholen voor buitengewoon onderwijs wanneer tussen deze scholen en de in het werkingsgebied gelegen scholen frequent leerlingstromen bestaan ;
- 3° de directies en inrichtende machten van de centra voor leerlingenbegeleiding die de in het werkingsgebied gelegen scholen begeleiden ;
- 4° een vertegenwoordiger van elke representatieve vakorganisatie die de beroepsbelangen van het personeel van de in het werkingsgebied gelegen scholen behartigt ;
- 5° twee vertegenwoordigers van erkende ouderverenigingen ;

6° twee vertegenwoordigers van leerlingenraden, indien het gaat om lokale overlegplatforms voor het secundair onderwijs ;

7° ten hoogste vier vertegenwoordigers van lokale socio-culturele en/of -economische partners ;

8° twee vertegenwoordigers van organisaties van etnisch-culturele minderheden in de zin van artikel 1, 7°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999 houdende de erkenning en subsidiëring van het forum van organisaties van etnisch-culturele minderheden ;

9° twee vertegenwoordigers van een vereniging waar armen het woord nemen ;

10° een vertegenwoordiger van de integratiesector. Wanneer in het werkingsgebied zowel een integratiecentrum als een integratiedienst werkzaam zijn, wordt vanuit beide organisaties in een vertegenwoordiger voorzien ;

11° een vertegenwoordiger van elk van de in het werkingsgebied gelegen onthaalbureaus ;

12° een vertegenwoordiger van het schoolopbouwwerk.

De Vlaamse regering bepaalt welke organen worden belast met de coördinatie van het aanduiden van de in het eerste lid, 4°, 5°, 6°, 8°, 9° en 10°, bedoelde participanten.

De in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 9°, 10° en 11°, bedoelde participanten duiden bij een eerste samenkomst de in het eerste lid, 7° en 12°, bedoelde participanten aan. Zij worden daartoe samengeroepen door de in § 3 bedoelde deskundige.

§ 2. De Vlaamse regering stelt na overleg met het lokaal overlegplatform een voorzitter aan, die vertrouwd is met het ruime onderwijsveld. De voorzitter zetelt niet in een inrichtende macht en is geen personeelslid van één van de betrokken scholen, scholengroepen, scholengemeenschappen of centra voor leerlingenbegeleiding.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de voorzitter wordt vergoed.

§ 3. De Vlaamse regering voorziet, rekening houdend met artikel IV.2, § 2, eerste lid, in de financiering of subsidiëring van een deskundige die de inhoudelijke en organisatorische ondersteuning van het lokaal overlegplatform waarneemt. Zij bepaalt

de nadere aanwervings- en functioneringsvoorwaarden van de deskundige.

De deskundige kan niet worden aangesteld als voorzitter.

§ 4. Een vertegenwoordiger van het betrokken gemeentebestuur of de betrokken gemeentebesturen – in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad : van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – dient het lokaal overlegplatform van advies over gemeentelijke aangelegenheden die een nauwe band vertonen met de in artikel IV.4, eerste lid, bedoelde bevoegdheden. Deze persoon treedt niet op in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van de gemeente, respectievelijk de Vlaamse Gemeenschapscommissie als inrichtende macht.

ONDERAFDELING 2

Bevoegdheid

Artikel IV.4

Een lokaal overlegplatform heeft volgende opdrachten :

- 1° het opmaken van een omgevingsanalyse inzake ongelijke onderwijskansen binnen het werkingsgebied. De participanten van het lokaal overleg leveren daartoe de noodzakelijke kwantitatieve en kwalitatieve gegevens ;
- 2° het maken van afspraken inzake het nastreven van de in artikel I.3, eerste lid, bedoelde doelstellingen. In het bijzonder besteedt het overlegplatform aandacht aan :
 - het uitwerken van instrumenten aan de hand waarvan scholen met een gering aantal leerlingen die beantwoorden aan ten minste één van de in artikel VI.2, § 1, respectievelijk VI.11, § 1, bedoelde gelijkheidsindicatoren een groter aantal van deze leerlingen kunnen inschrijven ;
 - de coördinatie van overeenkomsten inzake doorverwijzing tussen scholen die voldoen aan de in artikel III.4 bedoelde criteria en scholen die daar niet aan voldoen ;

3° het maken van afspraken inzake de opvang, het aanbod en de toeleiding van leerlingen naar het onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers ;

4° het berekenen van de relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied, overeenkomstig de bepalingen van artikel III.4, derde lid, derde streepje ;

5° het maken van afspraken inzake de uitoefening van de bemiddelingsbevoegdheid bedoeld in artikel V.1, § 1 en § 2, tweede lid, en V.5 en de opvang van leerlingen na een weigering of doorverwijzing ;

6° het bemiddelen inzake het recht op toegang, overeenkomstig de bepalingen van artikel V.1, § 1 en § 2, tweede lid, en V.5.

Een lokaal overlegplatform kan beslissen om bijkomende opdrachten op te nemen.

ONDERAFDELING 3

Werking

Artikel IV.5

De werking van een lokaal overlegplatform wordt geregeld in een bij consensus tot stand gekomen huishoudelijk reglement dat :

- 1° voorziet in de oprichting van een orgaan dat de besprekingen en beslissingen van het lokaal overlegplatform voorbereidt en dat gemachtigd kan worden de bevoegdheden van het lokaal overlegplatform uit te oefenen. Het huishoudelijk reglement bepaalt op welke wijze de verschillende participanten in dit orgaan worden vertegenwoordigd ;
- 2° voldoet aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimale eisen. De regering waakt erover dat de administratieve planlast voor de scholen en de centra voor leerlingenbegeleiding niet wordt verzwaaard.

ONDERAFDELING 4

Overgangsmaatregel

Artikel IV.6

Tot 1 januari 2003 neemt de bemiddelings- en beoordelingscommissie, bedoeld in II.8 van de gemeenschappelijke verklaring van 15 juli 1993 inzake een non-discriminatiebeleid in het onderwijs, de bemiddeling inzake het recht op toegang overeenkomstig de vigerende regelgeving waar.

AFDELING 2

De Commissie inzake leerlingenrechten

ONDERAFDELING 1

Oprichting en samenstelling

Artikel IV.7

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een onafhankelijke commissie ingesteld, "Commissie inzake leerlingenrechten" genaamd, verder genoemd "de Commissie".

Artikel IV.8

§ 1. De Commissie bestaat uit een voorzitter en zes leden en wordt bijgestaan door een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die fungeert als secretaris.

De voorzitter is een jurist.

Twee leden zijn vertrouwd met de onderwijsregeling en het ruime onderwijsveld.

Twee leden hebben een bijzondere kennis of verdienste op het vlak van de kinderrechtenbescherming.

Twee leden zijn vertrouwd met het grondwettelijk en administratief recht.

§ 2. De leden van de Commissie genieten de burgerlijke en politieke rechten en bieden alle waarborgen met het oog op een onafhankelijke uitoefening van hun opdracht.

Het lidmaatschap van de Commissie is onverenigbaar met :

- 1° het lidmaatschap van een wetgevende vergadering, een provincieraad, een gemeenteraad of een raad van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, van een regering, een bestendige deputatie, of de hoedanigheid van burgemeester ;
- 2° de hoedanigheid van personeelslid van het onderwijs of van een centrum voor leerlingenbegeleiding, het hoger onderwijs uitgezonderd ;
- 3° het lidmaatschap van een inrichtende macht of van een centrum voor leerlingenbegeleiding, het hoger onderwijs uitgezonderd ;
- 4° de hoedanigheid van personeelslid van de pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 5° de hoedanigheid van verantwoordelijk leider, vast gevolmachtigde of vast afgevaardigde van een vakorganisatie die de beroepsbelangen van het personeel van het onderwijs behartigt ;
- 6° de hoedanigheid van personeelslid van de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de leden en hun plaatsvervangers aan en bepaalt de wijze waarop zij vergoed worden.

ONDERAFDELING 2

Bevoegdheid

Artikel IV.9

De Commissie adviseert en oordeelt naar recht inzake het recht op inschrijving, overeenkomstig de bepalingen van artikel V.1, § 2, V.2 en V.3. Tegen een uitspraak van de Commissie staat geen beroep open bij de Vlaamse regering.

ONDERAFDELING 3

Werking

Artikel IV.10

De Commissie stelt binnen een maand na haar instelling haar reglement van orde op. Zij garandeert daarbij de hoorplicht. Het reglement wordt bekrachtigd door de Vlaamse regering.

Artikel IV.11

De zittingen van de Commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden.

HOOFDSTUK V

Rechtsbescherming

AFDELING 1

Doorverwijzing

Artikel V.1

§ 1. Het lokaal overlegplatform, gevat over een doorverwijzingsbeslissing, bemiddelt binnen een termijn van tien kalenderdagen, die ingaat op de dag na die van de in artikel III.6, eerste lid, bedoelde betekening of afgifte, tussen de leerling en zijn ouders en de inrichtende machten van de scholen binnen het werkingsgebied, met het oog op een definitieve inschrijving van de leerling in een school.

§ 2. Wanneer het lokaal overlegplatform binnen de in § 1 bedoelde termijn geen definitieve inschrijving realiseert, wordt de Commissie gevat om haar oordeel uit te spreken over de gegrondheid van de doorverwijzingsbeslissing. De Commissie formuleert dit oordeel binnen een termijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na het verstrijken van de in § 1 bedoelde termijn.

Indien de Commissie de beslissing gegrond acht, schrijven de ouders de leerling in in een andere school. De ouders worden bij het zoeken naar een andere school bijgestaan door het lokaal overlegplatform, inzonderheid de centra voor leerlingen-

begeleiding die de in het werkingsgebied gelegen scholen begeleiden. De leerling wordt uit de doorverwijzende school uitgeschreven op het moment van inschrijving in de nieuwe school en uiterlijk één maand, vakantieperioden niet inbegrepen, na de betekening van het oordeel van de Commissie.

Indien de Commissie de beslissing ongegrond acht, blijft de leerling ingeschreven in de doorverwijzende school.

Artikel V.2

Het oordeel van de Commissie wordt uiterlijk de laatste dag van de in artikel V.1, § 2, eerste lid, bedoelde termijn bij aangetekend schrijven verstuurd naar de betrokkenen.

AFDELING 2

Weigering

Artikel V.3

§ 1. De Commissie oordeelt binnen een termijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na die van betekening of van poststempel, over de gegrondheid van schriftelijke klachten van belanghebbenden inzake weigeringen tot inschrijving. Klachten die na verloop van een termijn van dertig kalenderdagen na de vaststelling van de betwiste feiten ingediend worden, zijn onontvankelijk.

§ 2. Indien de Commissie de weigering niet of niet afdoende gemotiveerd acht, dient zij de Vlaamse regering van advies over het terugvorderen of inhouden van een bedrag op de werkingsmiddelen van de school.

Een weigering op grond van artikel III.3, 1°, is enkel dan niet afdoende gemotiveerd wanneer overeenkomstig artikel III.5 wordt vastgesteld dat na kwestieuze inschrijving bijkomende inschrijvingen werden genomen.

§ 3. Het oordeel van de Commissie wordt uiterlijk de laatste dag van de in § 1 bedoelde termijn bij aangetekend schrijven verstuurd naar de betrokkenen. De voorzitter van het lokaal overlegplatform wordt onverwijld in kennis gesteld.

Artikel V.4

§ 1. De Commissie stelt de Vlaamse regering on-
verwijld in kennis van het in artikel V.3, § 2, eerste
lid, bedoelde advies.

§ 2. Binnen een termijn van veertien kalenderda-
gen, die ingaat de dag na de ontvangst van het ad-
vies, beslist de Vlaamse regering naar recht en in
het algemeen belang over het opleggen van een fi-
nanciële sanctie.

Voorafgaandelijk aan het opleggen van een sanctie
gaat de Vlaamse regering na of de betrokken leer-
ling alsnog in de school van aanmelding werd inge-
schreven.

§ 3. De in artikel V.3, § 2, eerste lid, bedoelde terug-
vordering of inhouding :

1° kan niet meer bedragen dan tien procent van
het werkingsbudget van de school ;

2° kan er niet toe leiden dat het aandeel in de wer-
kingsmiddelen dat bestemd is voor personeels-
aangelegenheden in absolute cijfers kleiner
wordt dan wanneer de maatregel niet zou zijn
getroffen.

Artikel V.5

Een geweigerde en nog niet ingeschreven leerling
wordt bij het zoeken naar een andere school bijge-
staan door het lokaal overlegplatform. Het lokaal
overlegplatform bemiddelt binnen een termijn van
tien kalenderdagen, die ingaat de dag na die van de
beslissing van de Commissie, tussen de inrichtende
machten van de overige scholen binnen het wer-
kingsgebied.

AFDELING 3

Gezamenlijke bepalingen

Artikel V.6

Indien de school niet gelegen is in het werkingsge-
bied van een lokaal overlegplatform, wordt de in
artikel V.1, § 1 en § 2, tweede lid, en V.5 bedoelde
bemiddeling waargenomen door de voorzitter of
deskundige van een bestaand overlegplatform en

een onderwijsinspecteur, die allen door de Vlaamse
regering worden aangeduid.

Artikel V.7

De Vlaamse regering bepaalt de nadere procedure-
regelen. Zij garandeert daarbij de hoorplicht.

HOOFDSTUK VI

Geïntegreerd ondersteuningsaanbod

AFDELING 1

Basisonderwijs en eerste graad
van het secundair onderwijs

Artikel VI.1

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepas-
sing op het gewoon basisonderwijs, op de eerste
graad van het gewoon secundair onderwijs en op
het structuuronderdeel anderstalige nieuwkomers.

ONDERAFDELING 1

Gelijkekansenindicatoren

Artikel VI.2

§ 1. Voor de toepassing van deze afdeling gelden
volgende indicatoren, verder genoemd "gelijkekan-
senindicatoren" :

1° het gezin leeft van een vervangingsinkomen ;

2° de leerling is tijdelijk of permanent buiten het
eigen gezinsverband opgenomen door een gezin
of persoon, een voorziening of een sociale
dienst, bedoeld in de gecoördineerde decreten
van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbij-
stand, met uitzondering van de internaten gefi-
nancierd of gesubsidieerd door het departement
Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap ;

3° de ouders behoren tot de trekkende bevolking ;

4° de moeder is niet in het bezit van een diploma van het secundair onderwijs, een studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs of van een daarmee gelijkwaardig studiebewijs ;

5° de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands.

§ 2. Het beantwoorden aan de in § 1, 1°, 3°, 4° en 5°, bedoelde gelijkekansenindicatoren wordt bewezen aan de hand van een verklaring op eer door de ouders. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het beantwoorden aan de in § 1, 2°, bedoelde gelijkekansenindicator wordt vastgesteld en legt de procedure vast volgens dewelke de gegevens worden gemeld aan het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zij houdt daarbij rekening met de vigerende regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De documenten of verklaringen die aantonen dat leerlingen beantwoorden aan één of meer van de gelijkekansenindicatoren worden ten minste vijf jaar bewaard in de school.

§ 3. De Vlaamse regering kent aan elke gelijkekansenindicator een gewicht toe. Zij bepaalt tevens het maximum van de gecumuleerde gewichten, dat ten minste gelijk is aan het hoogste gewicht dat aan een gelijkekansenindicator wordt toegekend en ten hoogste gelijk is aan anderhalf maal dit hoogste gewicht.

De hoogste gewichten worden toegekend aan de in § 1, 2° en 3°, bedoelde gelijkekansenindicatoren.

De in § 1, 5°, bedoelde gelijkekansenindicator wordt enkel gewogen in combinatie met andere gelijkekansenindicatoren.

ONDERAFDELING 2

Toekenning van de middelen

Artikel VI.3

Scholen kunnen voor een periode van drie schooljaren aanvullende lestijden of extra uren-leraar krijgen, voorzover ze aan alle onderstaande voorwaarden voldoen :

1° op 1 februari van het voorafgaand schooljaar ten minste 10% regelmatige leerlingen tellen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren ; en

2° overeenkomstig de bepalingen van artikel VI.4 batig gerangschikt zijn onder de in 1° bedoelde scholen en ten minste zes aanvullende lestijden of extra uren-leraar genereren.

Wanneer een school op 1 januari 2002 vestigingsplaatsen heeft die niet in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden de verschillende vestigingsplaatsen voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI.4 als school beschouwd.

Artikel VI.4

§ 1. De toekenning van de middelen gebeurt voor het basisonderwijs enerzijds en voor de eerste graad van het secundair onderwijs anderzijds driejaarlijks als volgt :

1° de in artikel VI.3 bedoelde scholen worden gerangschikt volgens het percentage leerlingen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren. Binnen eenzelfde percentage worden de scholen volgens het absoluut aantal van deze leerlingen gerangschikt ;

2° de leerlingen genereren op basis van het gewicht van de gelijkekansenindicatoren die op hen van toepassing zijn een aantal punten ;

3° het aantal punten van scholen met ten minste 80% leerlingen die aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren beantwoorden, wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5 ;

4° het aantal punten van scholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel aanvullen-

de lestijden of extra uren-leraar een punt vertegenwoordigt.

De Vlaamse regering bepaalt tevens de regelen inzake de toekenning of herverdeling, tijdens een lopende periode van drie schooljaren, van nieuwe of vrijkomende aanvullende lestijden of extra uren-leraar.

ONDERAFDELING 3

Aanwending van de middelen

Artikel VI.5

§ 1. Een school die aanvullende lestijden of extra uren-leraar krijgt, werkt in het eerste trimester van het eerste schooljaar een gelijkedekansbeleid uit. Vanuit een analyse van haar beginsituatie geeft de school aan :

- 1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De Vlaamse regering bepaalt doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende themata : a) de preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) doorstroming en oriëntering e) socio-emotionele ontwikkeling, f) leerlingen- en ouderparticipatie ; en
- 2° op welke manier zij deze doelstellingen wil bereiken ; en
- 3° op welke manier zij zichzelf in de loop van het tweede trimester van het tweede schooljaar evalueert. De Vlaamse regering kan een model van zelfevaluatie vastleggen.

§ 2. De aanvullende lestijden of extra uren-leraar kunnen enkel worden aangewend om de in § 1 bedoelde doelstellingen te bereiken.

Artikel VI.6

De scholen betrekken in het ontwikkelen en realiseren van de in artikel VI.5, § 1, bedoelde doelstellingen het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor zij worden begeleid en de in artikel VI.21 bedoelde extra begeleiding.

Artikel VI.7

De scholen werken mee aan driejaarlijkse evaluaties aan de hand van steekproeven die het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitvoert. De evaluaties meten de doelmatigheid, op macroniveau, van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod.

Artikel VI.8

§ 1. De onderwijsinspectie gaat telkens in de loop van het derde schooljaar na of, en in welke mate, de doelstellingen werden bereikt. Het bereiken van de doelstellingen wordt afgewogen tegenover de schoolcontext en de kenmerken van de schoolpopulatie.

Bij positieve evaluatie kan de school voor een nieuwe periode van drie schooljaren aanvullende lestijden of extra uren-leraar krijgen indien opnieuw aan alle voorwaarden van artikel VI.3 voldaan is.

Bij negatieve evaluatie verliest de school elk recht op de in artikel VI.3 bedoelde aanvullende lestijden of op extra uren-leraar voor de volgende periode van drie schooljaren.

§ 2. De Vlaamse regering legt de nadere criteria en procedurele bepalingen volgens dewelke de controle door de onderwijsinspectie geschiedt, vast.

Zij voorziet in een beroepsmogelijkheid voor de school tegen een negatieve evaluatie. Het beroep wordt ingesteld bij een college van inspecteurs.

ONDERAFDELING 4

Overgangsmaatregelen

Artikel VI.9

De Vlaamse regering voorziet voor het schooljaar 2002-2003 in overgangsmaatregelen.

In functie van deze overgangsmaatregelen wordt het aantal extra lestijden of uren-leraar onderwijsvoorrang en/of zorgverbreding dat een school in het schooljaar 2001-2002 kreeg, vergeleken met het aantal aanvullende lestijden of uren-leraar verkregen in toepassing van artikel VI.3 en VI.4.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren voldoen, wordt het verlies van een vastgelegd aantal lestijden of uren-leraar aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren voldoen, wordt de winst aan lestijden of uren-leraar aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel.

AFDELING 2

Tweede en derde graad van het secundair onderwijs

Artikel VI.10

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de tweede en derde graad van het gewoon secundair onderwijs.

ONDERAFDELING 1

Gelijkekansenindicatoren

Artikel VI.11

§ 1. Voor de toepassing van deze afdeling gelden volgende indicatoren, verder genoemd "gelijkekansenindicatoren" :

- 1° de leerling heeft een schoolse achterstand van ten minste twee jaar ;
- 2° de leerling is een neveninstromer ;
- 3° de leerling volgde het voorafgaande schooljaar onthaalonderwijs.

§ 2. De Vlaamse regering kent aan de in § 1, 2° en 3°, bedoelde gelijkekansenindicatoren telkens één gewicht toe. Zij kent aan de in § 1, 1°, bedoelde gelijkekansenindicator meerdere gewichten toe, die trapsgewijs stijgen volgens het aantal jaren schoolse achterstand.

Het hoogste gewicht wordt toegekend aan meer dan vier jaar schoolse achterstand.

ONDERAFDELING 2

Toekenning van de middelen

Artikel VI.12

Scholen kunnen voor een periode van drie schooljaren extra uren-leraar/puntenwaarden krijgen, voorzover ze aan alle onderstaande voorwaarden voldoen :

- 1° op 1 februari van het voorafgaand schooljaar ten minste 25 % regelmatige leerlingen tellen die beantwoorden aan één of meer gelijkekansenindicatoren en
- 2° overeenkomstig de bepalingen van artikel VI.13 batig gerangschikt zijn onder de in 1° bedoelde scholen.

De inrichtende machten bepalen of de extra ondersteuning uren-leraar en/of puntenwaarden betreft.

Artikel VI.13

§ 1. De toekenning van de extra uren-leraar/puntenwaarden gebeurt driejaarlijks als volgt :

- 1° de in artikel VI.12 bedoelde scholen worden gerangschikt volgens het percentage leerlingen die beantwoorden aan één of meer gelijkekansenindicatoren. Binnen eenzelfde percentage worden de scholen volgens het absoluut aantal van deze leerlingen gerangschikt ;
- 2° de leerlingen genereren op basis van het gewicht van de gelijkekansenindicatoren die op hen van toepassing zijn een aantal punten ;
- 3° het aantal punten van scholen met meer dan 80% leerlingen die aan één of meer gelijkekansenindicatoren beantwoorden, wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse regering vastgelegde coëfficiënt.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel extra uren-leraar/puntenwaarden een punt vertegenwoordigt.

De Vlaamse regering bepaalt tevens de regelen inzake de toekenning of herverdeling, tijdens een lopende periode van drie schooljaren, van nieuwe of vrijkomende extra uren-leraar/puntenwaarden.

ONDERAFDELING 3

Aard van de middelen

Artikel VI.14

De extra uren-leraar worden uitgeoefend in het ambt van leraar. Met de puntenwaarden worden halftijdse of voltijdse betrekkingen opgericht in het ambt van opvoeder.

De personeelsleden die fungeren in de betrekkingen opgericht op basis van de extra uren-leraar/puntenwaarden worden aangesteld als tijdelijk personeelslid. Bedoelde betrekkingen kunnen niet vacant worden verklaard. De inrichtende macht kan in deze betrekkingen geen personeelsleden vast benoemen, affecteren of muteren.

Bedoelde tijdelijken kunnen ook ingezet worden om vastbenoemden of andere tijdelijken te vervangen, indien deze laatsten voor het geïntegreerd ondersteuningsaanbod worden ingezet.

ONDERAFDELING 4

Aanwending van de middelen

Artikel VI.15

§ 1. Een school die extra uren-leraar/puntenwaarden krijgt, werkt in het eerste trimester van het eerste schooljaar een gelijkedansenbeleid uit. Vanuit een analyse van haar beginsituatie geeft de school aan :

1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De Vlaamse regering bepaalt doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende thema's : a) de preventie en remediëring van studie- en gedragsproblemen, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) de oriëntering bij instroom en uitstroom, e) leerlingen- en ouderparticipatie ; en

2° op welke manier zij deze doelstellingen wil bereiken ; en

3° op welke manier zij zichzelf in de loop van het tweede trimester van het tweede schooljaar evalueert. De Vlaamse regering kan een model van zelfevaluatie vastleggen.

§ 2. De extra uren-leraar/puntenwaarden kunnen enkel worden aangewend om de in § 1 bedoelde doelstellingen te bereiken.

Artikel VI.16

De scholen betrekken in het ontwikkelen en realiseren van de in artikel VI.15, § 1, bedoelde doelstellingen het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor zij worden begeleid en de in artikel VI.21 bedoelde extra begeleiding.

Artikel VI.17

De scholen werken mee aan driejaarlijkse evaluaties aan de hand van steekproeven die het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitvoert. De evaluaties meten de doelmatigheid, op macroniveau, van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod.

Artikel VI.18

§ 1. De onderwijsinspectie gaat telkens in de loop van het derde schooljaar na of, en in welke mate, de doelstellingen werden bereikt. Het bereiken van de doelstellingen zal worden afgewogen tegenover de schoolcontext en de kenmerken van de schoolpopulatie.

Bij positieve evaluatie kan de school voor een nieuwe periode van drie schooljaren extra uren-leraar/puntenwaarden krijgen indien opnieuw aan alle voorwaarden van artikel VI.12 voldaan is.

Bij negatieve evaluatie verliest de school elk recht op de in artikel VI.12 bedoelde extra uren-leraar/puntenwaarden voor de volgende periode van drie schooljaren.

§ 2. De Vlaamse regering legt de nadere criteria en procedurele bepalingen volgens dewelke de controle door de onderwijsinspectie geschiedt vast.

Zij voorziet in een beroepsmogelijkheid voor de school tegen een negatieve evaluatie. Het beroep wordt ingesteld bij een college van inspecteurs.

ONDERAFDELING 5

Overgangsmaatregelen

Artikel VI.19

De Vlaamse regering voorziet voor het schooljaar 2002-2003 in overgangsmaatregelen.

In functie van deze overgangsmaatregelen wordt het aantal extra uren-leraar onderwijsvoorrang en/of het aantal in uren-leraar omgezette extra betrekkingen in het kader van het tijdelijk project "bijzondere noden" die een school in het schooljaar 2001-2002 kreeg, vergeleken met het aantal extra uren-leraar verkregen in toepassing van artikel VI.12 en VI.13.

Het verlies / de winst van een vastgelegd aantal uren-leraar wordt aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel.

AFDELING 3

Tijdelijke maatregel

Artikel VI.20

De Vlaamse regering voorziet voor de schooljaren 2002-2003 en 2003-2004 in een tijdelijke maatregel voor de scholengemeenschappen.

In functie van deze tijdelijke maatregel wordt :

1° het aantal extra uren-leraar onderwijsvoorrang en/of het aantal in uren-leraar omgezette extra betrekkingen in het kader van het tijdelijk project "bijzondere noden" die werden verkregen in het schooljaar 2001-2002, op het niveau van de scholengemeenschap vergeleken met het aantal extra uren-leraar, verkregen in toepassing van dit decreet voor het schooljaar 2002-2003 ;

2° het aantal extra uren-leraar, verkregen in toepassing van dit decreet voor het schooljaar 2002-2003 op het niveau van de scholengemeen-

schap vergeleken met het aantal extra uren-leraar, verkregen in toepassing van dit decreet voor het schooljaar 2003-2004.

Het verlies aan uren-leraar wordt in 2002-2003 en in 2003-2004 binnen de beschikbare begrotingskredieten aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel. De aldus verkregen uren-leraar worden verdeeld over de scholen overeenkomstig de bepalingen van artikel 71, 4° van het decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs.

AFDELING 4

Extra begeleiding

Artikel VI.21

De Vlaamse regering voorziet voor de schooljaren 2002-2003, 2003-2004 en 2004-2005 in een extra begeleiding om de scholen en de centra voor leerlingenbegeleiding bij de implementatie van dit hoofdstuk te ondersteunen.

De Vlaamse regering verleent daartoe een verlof of een terbeschikkingstelling aan personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en de gesubsidieerde onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding.

HOOFDSTUK VII

Aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid

Artikel VII.1

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het gewoon basisonderwijs.

Artikel VII.2

De Vlaamse regering kent aan de scholen jaarlijks aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid toe.

De aanvullende lestijden worden aangewend voor initiatieven inzake :

- 1° de preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden en/of
- 2° de begeleiding inzake socio-emotionele problemen en/of
- 3° het gericht differentiëren in het curriculum.

Artikel VII.3

De aanvullende lestijden worden toegekend binnen de beschikbare begrotingskredieten en op basis van het aantal regelmatige leerlingen ingeschreven op de eerste schooldag van februari van het voorgaand schooljaar. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen inzake de wijze van berekening.

Artikel VII.4

De onderwijsinspectie evalueert de werking en doelmatigheid van de aanvullende lestijden aan de hand van de schooldoorlichtingen.

HOOFDSTUK VIII

Tijdelijk project kunstinitiatie

Artikel VIII.1

De Vlaamse regering kent gedurende de schooljaren 2002-2003, 2003-2004 en 2004-2005 extra lestijden en/of uren-leraar en/of middelen toe in het kader van projecten inzake kunstinitiatie voor kansarme en/of allochtone minderjarigen.

De projecten beogen de toeleiding, op experimentele basis, van deze minderjarigen naar het deeltijds kunstonderwijs.

Artikel VIII.2

De in artikel VIII.1, tweede lid, bedoelde doelstelling wordt verwezenlijkt door :

- 1° een individuele artistieke begeleiding van de betrokken minderjarigen door kunstenaars ; en/of
- 2° de professionalisering van leerkrachten van een school voor basisonderwijs of secundair onderwijs inzake de integratie van muzische vorming in een interculturele schoolomgeving ; en/of
- 3° de organisatie van een kunstinitiatie die nauw aansluit bij de leefwereld van de betrokken minderjarigen.

Artikel VIII.3

De in artikel VIII.1, eerste lid, bedoelde ondersteuning kan worden toegekend aan :

- 1° een erkende professionele culturele organisatie ;
- 2° een school voor basisonderwijs of secundair onderwijs ;
- 3° een instelling voor deeltijds kunstonderwijs.

De middelen kunnen ingezet worden in het kader van een samenwerkingsovereenkomst tussen in het eerste lid bedoelde organisaties en/of scholen en/of instellingen.

Artikel VIII.4

Personeelsleden die fungeren in de in artikel VIII.1, eerste lid, bedoelde extra lestijden of uren-leraar, worden aangesteld als tijdelijke.

Bedoelde tijdelijken kunnen ook ingezet worden om vastbenoemden of andere tijdelijken te vervangen, indien deze laatsten het project uitvoeren.

Een inrichtende macht kan in geen geval personeelsleden vast benoemen in de extra lestijden of uren-leraar.

Artikel VIII.5

De Vlaamse regering bepaalt :

- 1° de nadere beginselen inzake de doelstelling en doelgroep van de tijdelijke projecten ;

2° de wijze waarop de extra uren-leraar en/of extra middelen worden aangewend.

Artikel VIII.6

De onderwijsinspectie evalueert de projecten op het einde van het schooljaar 2004-2005 en formuleert de resultaten daarvan in een advies aan de Vlaamse regering dat voorgelegd wordt aan het Vlaams Parlement.

HOOFDSTUK IX

Wijzigingsbepalingen

AFDELING 1

Basisonderwijs

Artikel IX.1

Aan artikel 3 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998 en 22 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

"1° aanvullende lestijden : lestijden toegekend voor godsdienst, niet-confessionele zedenleer, cultuurbeschouwing, lestijden voor het voeren van een gelijkekansenbeleid, voor het voeren van een zorgbeleid, voor bewegingsopvoeding in het kleuteronderwijs en voor specifieke behoeften ;" ;

2° 36° wordt opgeheven ;

3° er wordt een 52ter° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"52ter° trekkende bevolking : binnenschippers, kermis- en circusexploitanten en -artiesten en woonwagenbewoners, bedoeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden ;" ;

4° er wordt een 55bis° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"55bis° vervangingsinkomen : een vergoeding voor blijvende ongeschiktheid, een invaliditeitsuitkering, een vergoeding voor volledige werkloosheid, een inkomensvervangende tegemoetkoming aan gehandicapten, een bestaansminimum of leefloon, een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de door de regering opgelijste diverse voordelen van dezelfde aard ;".

Artikel IX.2

Artikel 31 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel IX.3

In artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2001, wordt § 4 vervangen door wat volgt :

"§ 4. De inrichtende macht informeert de ouders schriftelijk over het schoolreglement voorafgaand aan de eerste inschrijving van hun kind en bij elke wijziging van het reglement.".

Artikel IX.4

Aan artikel 62 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998 en 1 december 1998, wordt een 11° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"11° in het geheel van haar werking de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder eerbiedigt.".

Artikel IX.5

Aan artikel 68, § 1, van hetzelfde decreet wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"3° deelnemen aan en samenwerken binnen een lokaal overlegplatform opgericht overeenkomstig artikel IV.2, § 2, eerste lid, van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Onder "samenwerken" wordt verstaan :

- de in artikel IV.4, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet bedoelde gegevens leveren en
- de in het kader van artikel IV.4, eerste lid, van hetzelfde decreet gemaakte afspraken naleven."

Artikel IX.6

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 71bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 71bis

De regering kan de financiering of subsidiëring geheel of gedeeltelijk inhouden wanneer een gefinancierde of gesubsidieerde school niet meer voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 68, § 1, 3°."

Artikel IX.7

In artikel 125 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000, wordt § 1 opgeheven.

Artikel IX.8

In hoofdstuk IX, afdeling 2, onderafdeling B, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° artikel 138 en 139 vormen sectie 1, met als opschrift :

"Algemene bepalingen" ;

- 2° aan artikel 138, § 1, worden een 6° en 7° toegevoegd, die luiden als volgt :

"6° lestijden voor het voeren van een gelijkekansenbeleid ;

7° lestijden voor het voeren van een zorgbeleid." ;

- 3° artikel 139 wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 139

De regering bepaalt de voorwaarden tot het verkrijgen van aanvullende lestijden bedoeld in artikel 138, 1°, 2°, 3°, 4° en 5°, alsook het aantal en de wijze van berekening ervan." ;

- 4° er wordt een sectie 2, bestaande uit artikel 139bis tot en met 139novies toegevoegd, die luidt als volgt :

"SECTIE 2

Lestijden voor het voeren van een gelijkekansenbeleid

Artikel 139bis

- § 1. Voor de toepassing van deze sectie gelden volgende indicatoren, verder genoemd "gelijkekansenindicatoren" :

- 1° het gezin leeft van een vervangingsinkomen ;

- 2° de leerling is tijdelijk of permanent buiten het eigen gezinsverband opgenomen door een gezin of persoon, een voorziening of een sociale dienst, bedoeld in de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand, met uitzondering van de internaten gefinancierd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;

- 3° de ouders behoren tot de trekkende bevolking ;

- 4° de moeder is niet in het bezit van een diploma van het secundair onderwijs, een studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs of van een daarmee gelijkwaardig studiebewijs ;

- 5° de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands.

§ 2. Het beantwoorden aan de in § 1, 1°, 3°, 4° en 5°, bedoelde gelijkekansenindicatoren wordt bewezen aan de hand van een verklaring op eer door de ouders. De regering bepaalt de wijze waarop het beantwoorden aan de in § 1, 2°, bedoelde gelijkekansenindicator wordt vastgesteld en legt de procedure vast volgens dewelke de gegevens worden

gemeld aan het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zij houdt daarbij rekening met de vigerende regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De documenten of verklaringen die aantonen dat leerlingen beantwoorden aan één of meer van de gelijkekansenindicatoren worden ten minste vijf jaar bewaard in de school.

§ 3. De regering kent aan elke gelijkekansenindicator een gewicht toe. Zij bepaalt tevens het maximum van de gecumuleerde gewichten, dat ten minste gelijk is aan het hoogste gewicht dat aan een gelijkekansenindicator wordt toegekend en ten hoogste gelijk is aan anderhalf maal dit hoogste gewicht.

De hoogste gewichten worden toegekend aan de in § 1, 2° en 3° bedoelde gelijkekansenindicatoren.

De in § 1, 5° bedoelde gelijkekansenindicator wordt enkel gewogen in combinatie met andere gelijkekansenindicatoren.

Artikel 139ter

Scholen kunnen voor een periode van drie schooljaren aanvullende lestijden krijgen, voorzover ze aan alle onderstaande voorwaarden voldoen :

- 1° op 1 februari van het voorafgaand schooljaar ten minste 10% regelmatige leerlingen tellen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren en
- 2° overeenkomstig de bepalingen van artikel 139quater batig gerangschikt zijn onder de in 1° bedoelde scholen en ten minste zes aanvullende lestijden genereren.

Wanneer een school op 1 januari 2002 vestigingsplaatsen heeft die niet in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden de verschillende vestigingsplaatsen voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI.4 als school beschouwd.

Artikel 139quater

§ 1. De toekenning van de middelen gebeurt driejaarlijks als volgt :

- 1° de in artikel 139ter bedoelde scholen worden gerangschikt volgens het percentage leerlingen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren. Binnen eenzelfde percentage worden de scholen volgens het absoluut aantal van deze leerlingen gerangschikt ;
- 2° de leerlingen genereren op basis van het gewicht van de gelijkekansenindicatoren die op hen van toepassing zijn een aantal punten ;
- 3° het aantal punten van scholen met ten minste 80% leerlingen die aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren beantwoorden, wordt vermenigvuldigd met een door de regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5 ;
- 4° het aantal punten van scholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt vermenigvuldigd met een door de regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5.

§ 2. De regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel aanvullende lestijden een punt vertegenwoordigt.

De regering bepaalt tevens de regelen inzake de toekenning of herverdeling, tijdens een lopende periode van drie schooljaren, van nieuwe of vrijkomende aanvullende lestijden.

Artikel 139quinquies.

§ 1. Een school die aanvullende lestijden krijgt, werkt in het eerste trimester van het eerste schooljaar een gelijkekansenbeleid uit. Vanuit een analyse van haar beginsituatie geeft de school aan :

- 1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De regering bepaalt doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende themata : a) de preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) doorstroming en oriëntering, e) socio-emotionele ontwikkeling, f) leerlingen- en ouderparticipatie ; en
- 2° op welke manier zij deze doelstellingen wil bereiken ; en

3° op welke manier zij zichzelf in de loop van het tweede trimester van het tweede schooljaar evalueert. De regering kan een model van zelfevaluatie vastleggen.

§ 2. De aanvullende lestijden kunnen enkel worden aangewend om de in § 1 bedoelde doelstellingen te bereiken.

Artikel 139sexies

De scholen betrekken in het ontwikkelen en realiseren van de in artikel 139quinquies, § 1, bedoelde doelstellingen het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor zij worden begeleid en de in artikel VI.21 van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I bedoelde extra begeleiding.

Artikel 139septies

De scholen werken mee aan driejaarlijkse evaluaties aan de hand van steekproeven die het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitvoert. De evaluaties meten de doelmatigheid, op macroniveau, van het geïntegreerd ondersteuningaanbod.

Artikel 139octies.

§ 1. De onderwijsinspectie gaat telkens in de loop van het derde schooljaar na of, en in welke mate, de doelstellingen werden bereikt. Het bereiken van de doelstellingen wordt afgewogen tegenover de schoolcontext en de kenmerken van de schoolpopulatie.

Bij positieve evaluatie kan de school voor een nieuwe periode van drie schooljaren aanvullende lestijden krijgen indien opnieuw aan alle voorwaarden van artikel 139ter voldaan is.

Bij negatieve evaluatie verliest de school elk recht op de in artikel 139ter bedoelde aanvullende lestijden voor de volgende periode van drie schooljaren.

§ 2. De regering legt de nadere criteria en procedurele bepalingen volgens dewelke de controle door de onderwijsinspectie geschiedt vast.

Zij voorziet in een beroepsmogelijkheid voor de school tegen een negatieve evaluatie. Het beroep wordt ingesteld bij een college van inspecteurs.

Artikel 139novies

De regering voorziet voor het schooljaar 2002-2003 in overgangsmaatregelen voor scholen voor gewoon basisonderwijs.

In functie van deze overgangsmaatregelen wordt het aantal extra lestijden onderwijsvoorrang en/of zorgverbreding dat een school in het schooljaar 2001-2002 kreeg, vergeleken met het aantal aanvullende lestijden verkregen in toepassing van artikel 139ter en 139quater.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren voldoen, wordt het verlies van een vastgelegd aantal lestijden aangepast volgens een door de regering bepaalde sleutel.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren voldoen, wordt de winst aan lestijden aangepast volgens een door de regering bepaalde sleutel."

Artikel IX.9

Aan artikel 140 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Op de leerlingen waarvan de ouders tot de trekende bevolking behoren en die niet behoren tot de in het tweede lid bedoelde groepen, wordt eveneens de coëfficiënt 1,5 toegepast. De regering kan de modaliteiten bepalen waaronder dit gebeurt."

Artikel IX.10

Artikel 145 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel IX.11

Artikel 156 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

AFDELING 2

Secundair onderwijs

Artikel IX.12

Artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1996 en opgeheven door het decreet van 18 januari 2002 betreffende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de specifieke eindtermen in het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

"Artikel 6

Een onderwijsinstelling kan enkel erkend worden indien zij in het geheel van haar werking de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder eerbiedigt."

Artikel IX.13

In artikel 6quater, derde lid, van dezelfde wet worden de woorden "het 1^e lid" vervangen door de woorden "het 1^e lid en artikel 6".

Artikel IX.14

Aan artikel 24, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975 en het decreet van 31 juli 1990, wordt een 11° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"11° Deelnemen aan en samenwerken binnen een lokaal overlegplatform opgericht overeenkomstig artikel IV.2, § 2, eerste lid, van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Onder "samenwerken" wordt verstaan :

- de in artikel IV.4, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet bedoelde gegevens leveren en
- de in het kader van artikel IV.4, eerste lid, van hetzelfde decreet gemaakte afspraken naleven."

AFDELING 3

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel IX.15

Aan artikel 41 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden een 13° en 14° toegevoegd, die luiden als volgt :

"13° in het geheel van zijn werking de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder eerbiedigen ;

14° deelnemen aan en samenwerken binnen een lokaal overlegplatform opgericht overeenkomstig artikel IV.2, § 2, eerste lid, van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Onder "samenwerken" wordt verstaan :

- de in artikel IV.4, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet bedoelde gegevens leveren en
- de in het kader van artikel IV.4, eerste lid, van hetzelfde decreet gemaakte afspraken naleven."

HOOFDSTUK X

Andere bepalingen

Artikel X.1

In het schooljaar 2002-2003 behouden de scholen :

- 1° de extra lestijden of uren-leraar onderwijsvoorrang in het buitengewoon basisonderwijs, respectievelijk het buitengewoon secundair onderwijs die zij in het schooljaar 2001-2002 ontvingen ;
- 2° de extra lestijden die zij in het schooljaar 2001-2002 ontvingen in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 betreffende de toekenning van extra lestijden voor scholen van het basisonderwijs in de rand- en taalgrensgemeenten.

HOOFDSTUK XI

Inwerkingtreding

Artikel XI.1

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 september 2002, uitgezonderd :

- 1° artikel IV.4, 6°, IX.2, IX.3, IX.5, IX.6, IX.14 en IX.15, evenals de bepalingen van afdeling 2 van hoofdstuk IV en de bepalingen van hoofdstuk III en V, die alle in werking treden op 1 januari 2003 ;
- 2° de bepalingen van hoofdstuk VII, die in werking treden op 1 september 2003.

Dit decreet wordt ten laatste tegen 1 september 2006 onderworpen aan een evaluatie.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Berekening van de lestijden bij GOK-I en de overgangsperiode

Gelijke onderwijskansen-I

Ondersteuningsaanbod

Berekening van de lestijden

Weging van de leerlingen:

Per school wordt het aantal leerlingen per combinatie van indicatoren geteld en gewogen

Voorbeeld:

trekkende bevolking	vervangings inkomen	thuis- loos	Opleiding moeder	Thuis taal niet Nederl.	<i>Aantal</i>	<i>gewogen</i>
	X	X	X	X	2	2,4
	X	X		X	1	1,2
	X		X	X	71	85,2
	X			X	19	11,4
		X		X	2	2,0
			X	X	124	99,2
			X		1	0,6
				X	36	0,0
					3	0,0

Totaal aantal leerlingen in de school: **259** **202,0**

Aantal gewogen leerlingen (202,0), eventueel vermenigvuldigd met concentratiecoëfficiënt en/of Brusselcoëfficiënt = aantal punten

Het aantal leerlingen per combinatie van indicatoren wordt vermenigvuldigd met de som van de gewichten die aan deze indicatoren zijn toegekend, met een maximum van 1,2. De som van deze gewogen leerlingen wordt vermenigvuldigd met een concentratiecoëfficiënt van 1,1 als de concentratie doelgroepleerlingen minstens 80% is, en met een brusselcoëfficiënt van 1,5 voor de scholen uit het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Het resultaat van deze bewerking is het aantal punten dat de betrokken school behaalt.

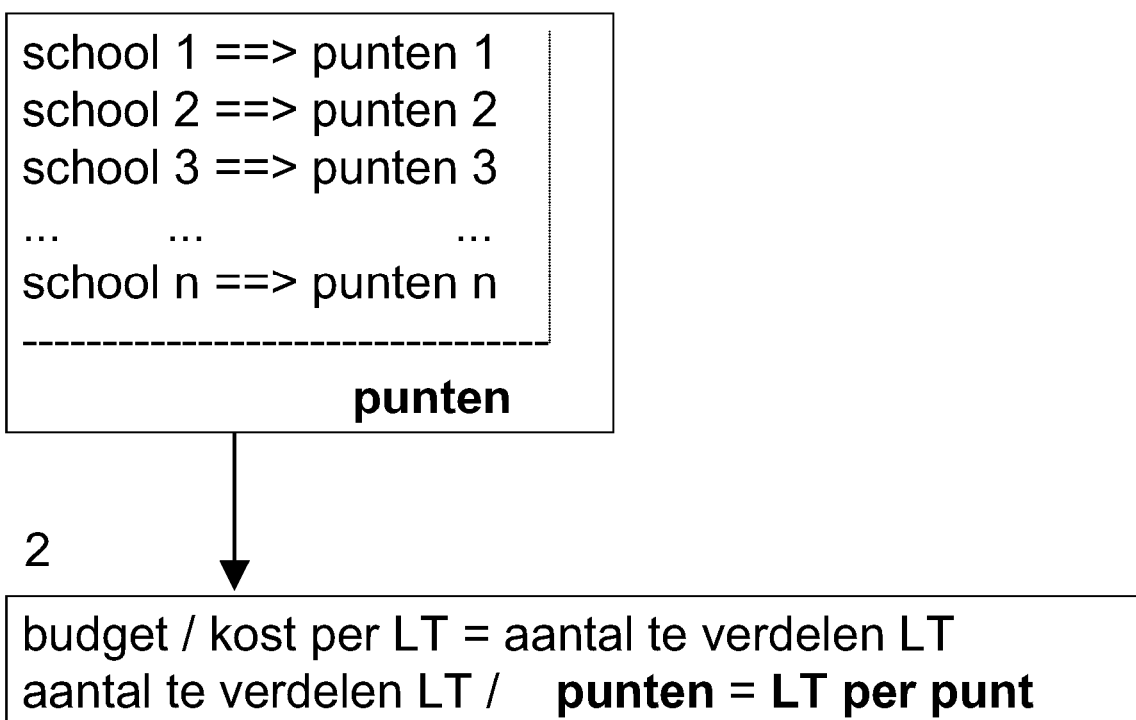
Berekening van lestijden - organieke regeling:

1

school 1 ==>	punten 1
school 2 ==>	punten 2
school 3 ==>	punten 3
... ..	...
school n ==>	punten n
punten	

Deze bewerking (van de voorgaande dia) gebeurt voor elke school. Een school met minder dan 10% concentratie krijgt geen punten. De behaalde punten van alle scholen worden samengeteld.

Berekening van lestijden - organieke regeling:

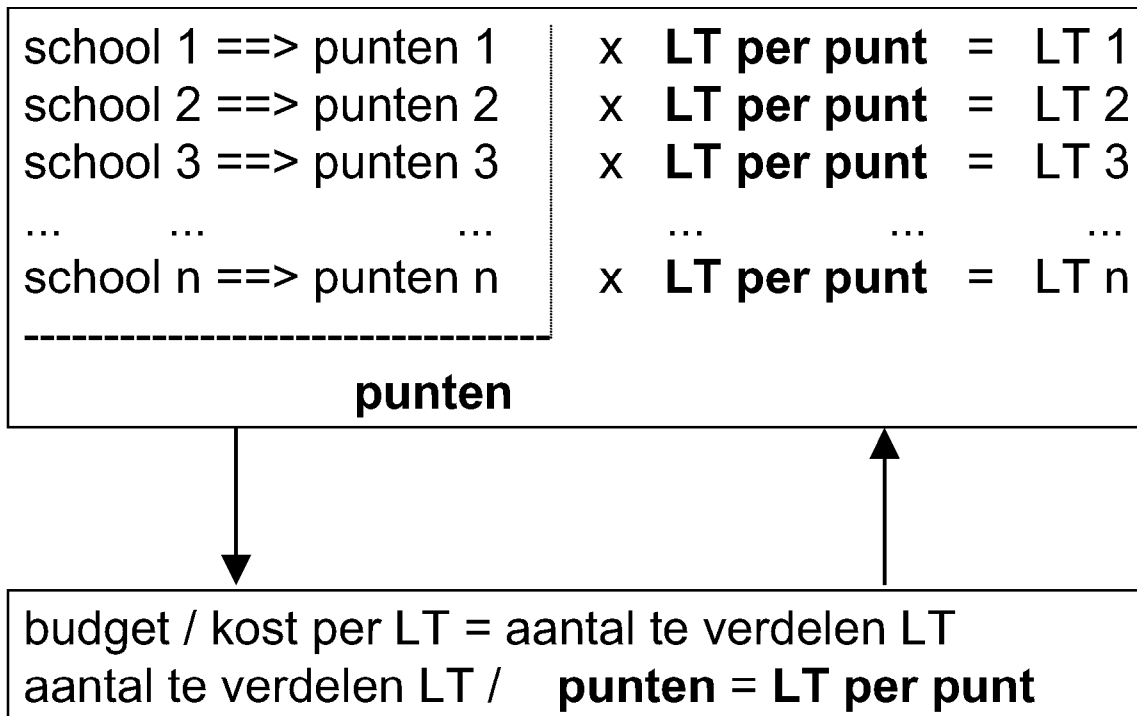

Het beschikbare budget voor gelijke onderwijskansen gedeeld door de gemiddelde kostprijs van één lestijd, geeft ons het aantal te verdelen lestijden.

Dit beschikbaar aantal lestijden gedeeld door de som van het aantal behaalde punten, geeft ons het aantal lestijden per punt.

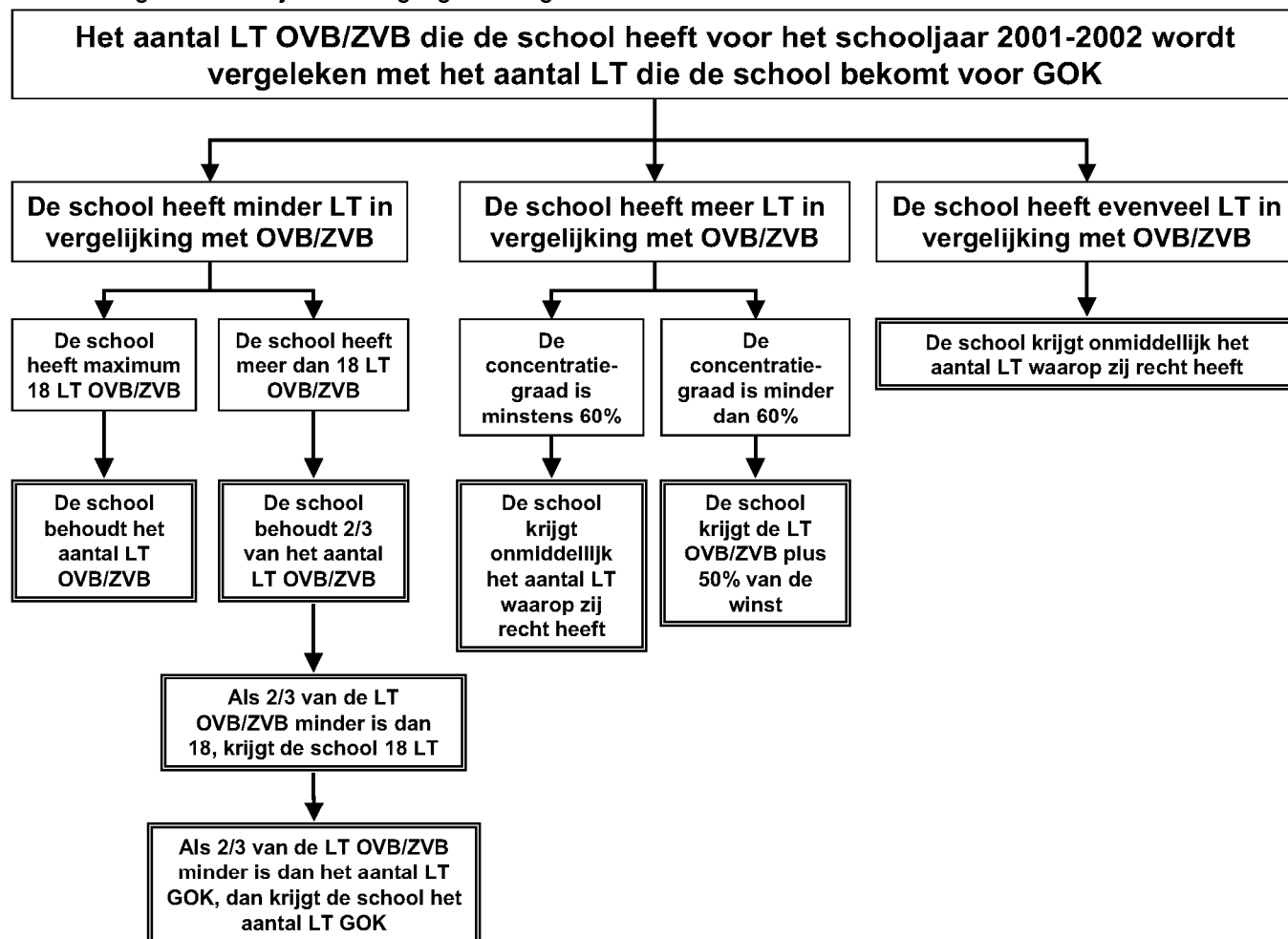
Berekening van lestijden - organieke regeling:

3

Voor elke school wordt het aantal gescoorde punten vermenigvuldigd met het aantal lestijden per punt. Het afgeronde resultaat hiervan is het aantal lestijden waar de school recht op heeft, op voorwaarde dat dit minstens 6 lestijden zijn.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel:

mei 2002

Administratie Basisonderwijs

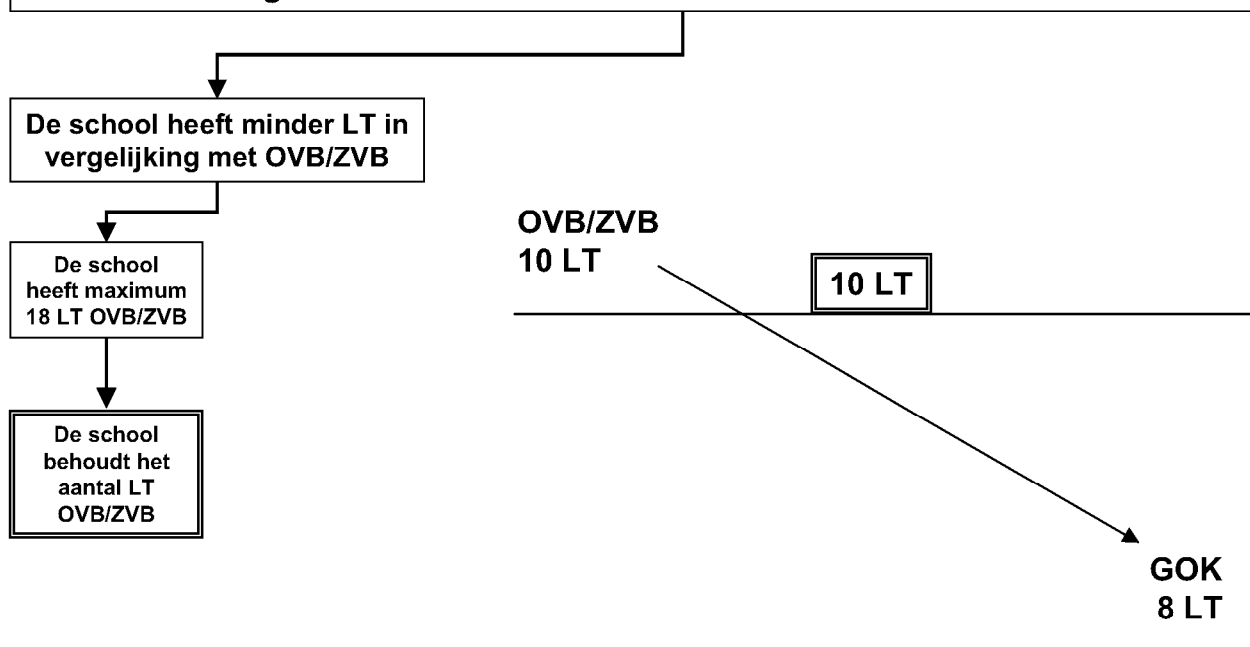
Voor de overgangsregeling wordt het aantal lestijden OVB/ZVB van de school vergeleken met het aantal lestijden GOK, bekomen volgens de hiervoor beschreven wijze.

Als de school lestijden verliest, en hoogstens 18 LT OVB/ZVB heeft, behoudt zij deze LT OVBZVB. Heeft de school meer dan 18 LT OVB/ZVB, dan behoudt zij 2/3 van dit aantal LT, tenzij dit resultaat minder zou zijn dan 18 LT of dan het aantal LT GOK.

Voor een school die LT wint en minstens 60% concentratie heeft is er geen overgangsregeling: zij krijgt onmiddellijk alle LT GOK. Een school die LT wint en minder dan 60% concentratie heeft krijgt door de overgangsregeling het aantal lestijden GOK plus de helft van het verschil tussen OVB/ZVB en GOK.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

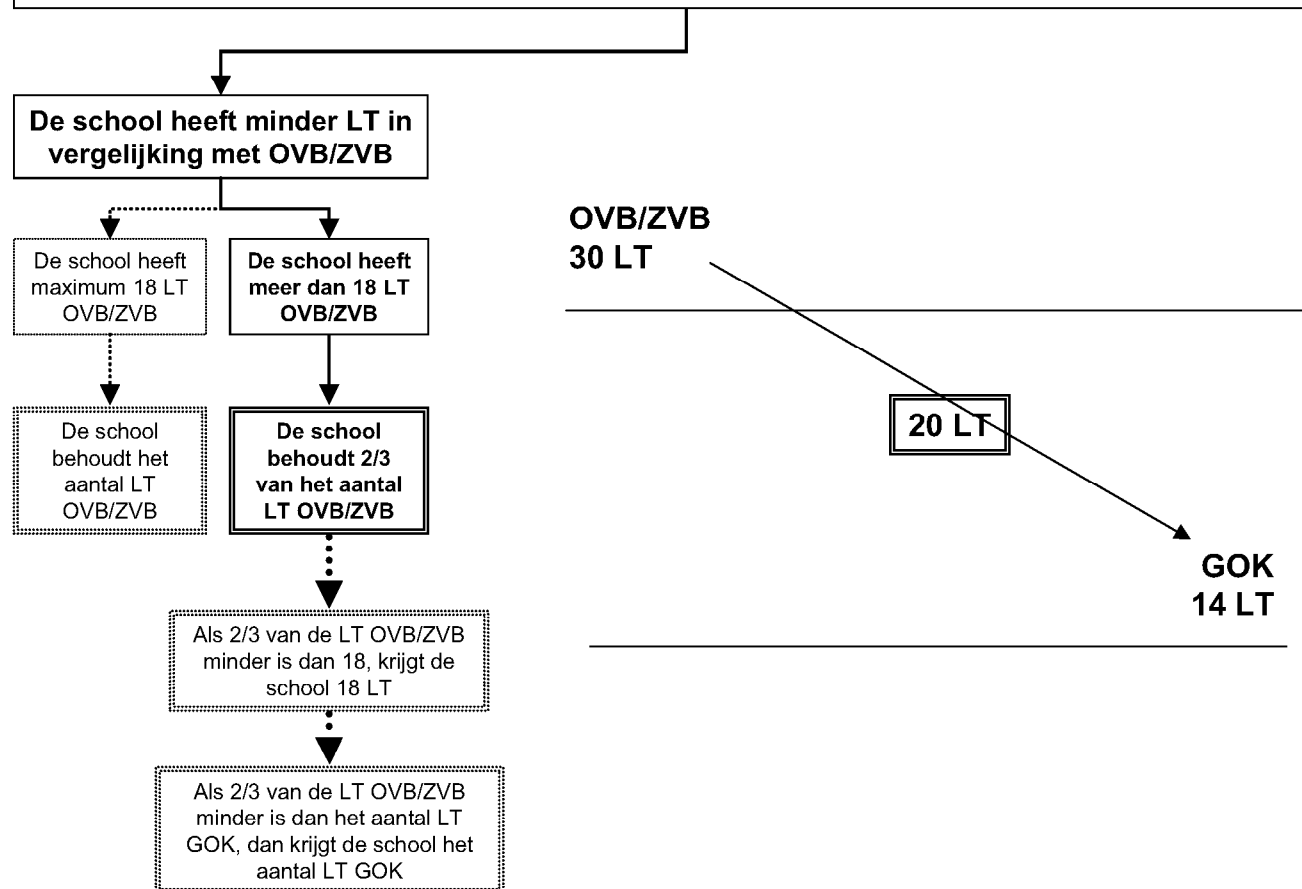
Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

Een school die daalt van 10 naar 8 lestijden behoudt in het overgangsjaar 10 lestijden, aangezien zij niet meer dan 18 LT OVB/ZVB had.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

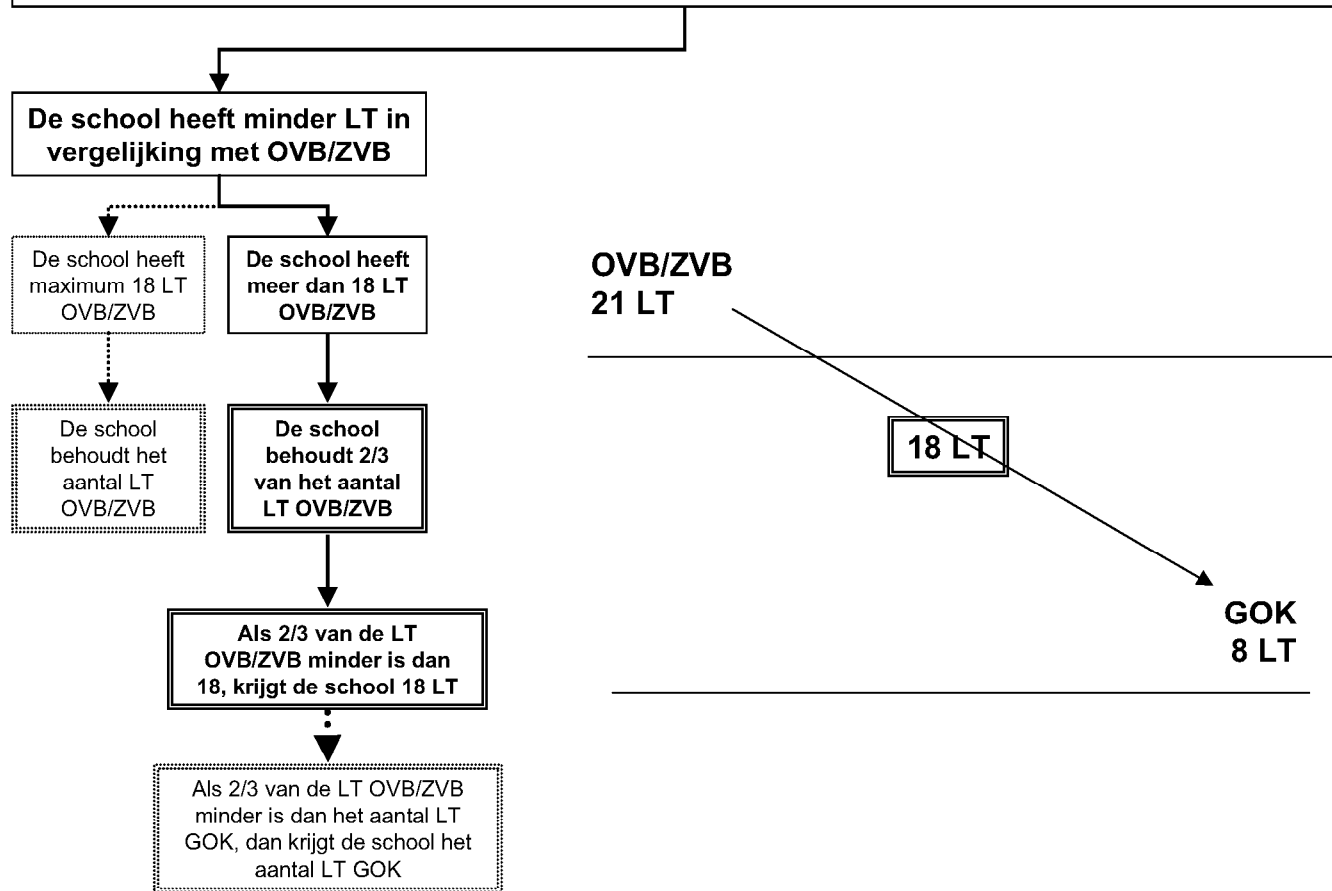
mei 2002

Administratie Basisonderwijs

Een school die daalt van 30 naar 14 lestijden, behoudt in de overgangregeling 20 lestijden (= 2/3 van 30).

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

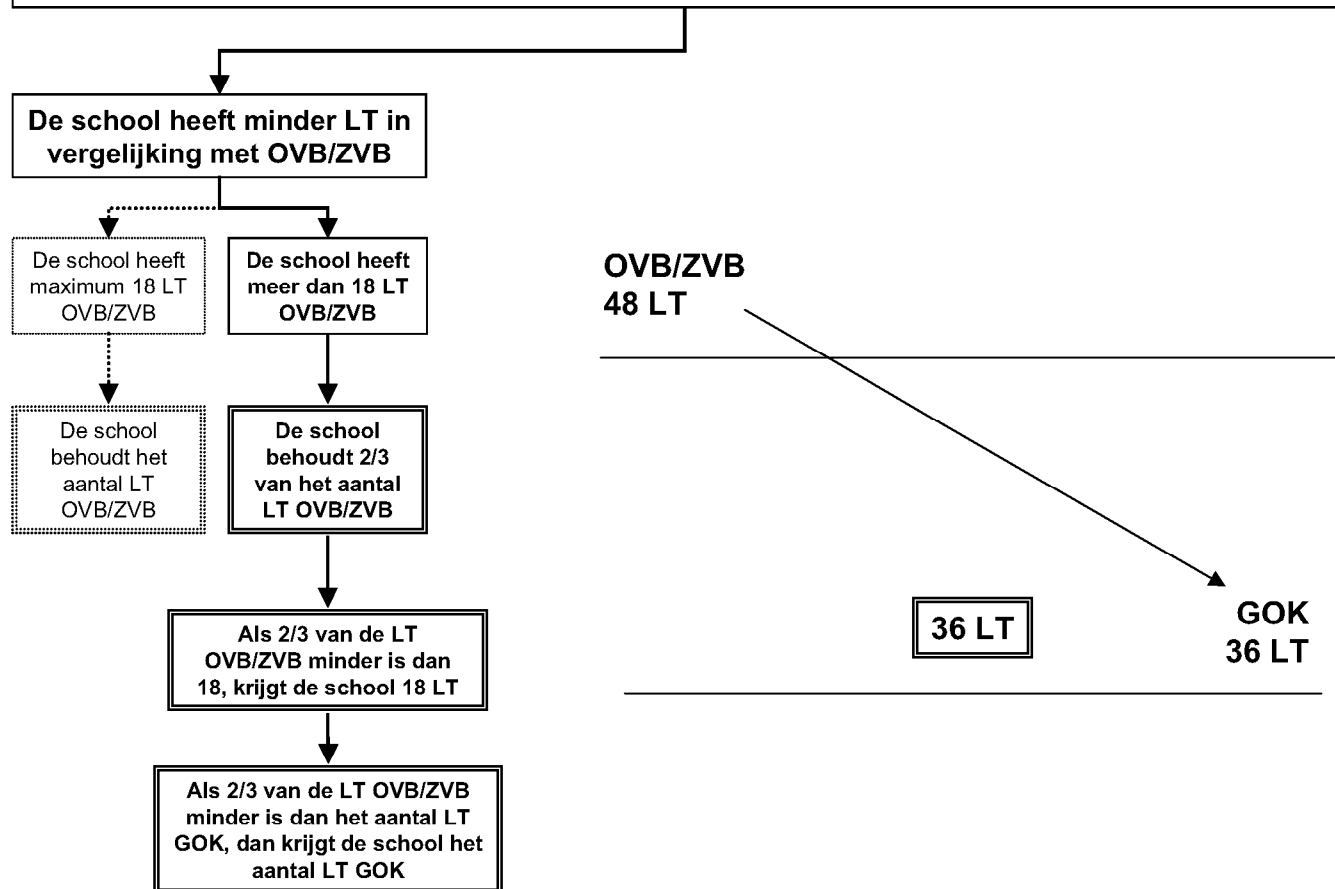
mei 2002

Administratie Basisonderwijs

Een school die daalt van 21 naar 8 lestijden zou 14 lestijden (=2/3 van 21) behouden. Aangezien de school minstens 18 LT OVB/ZVB had, behoudt zij 18 lestijden.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

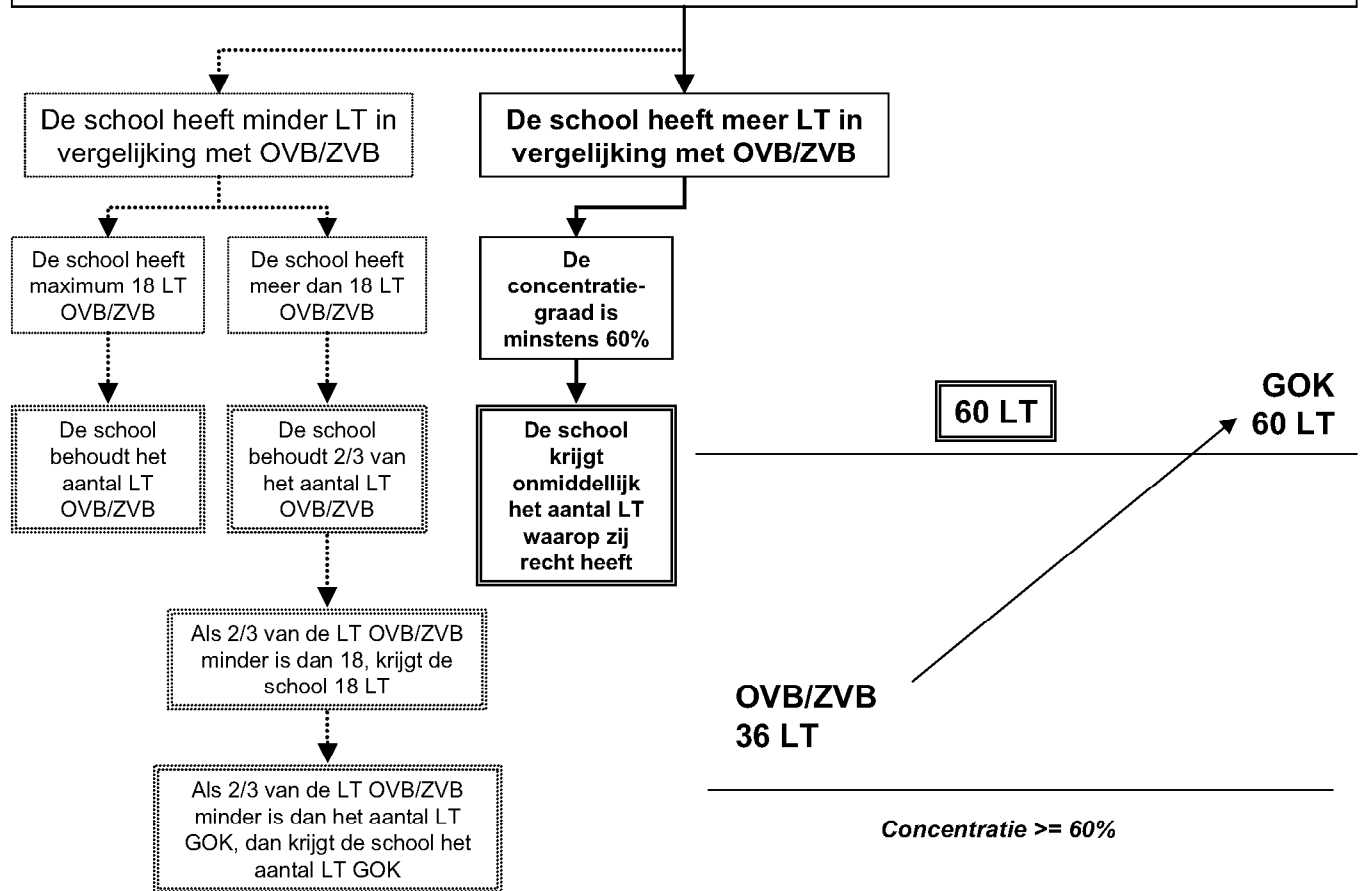
mei 2002

Administratie Basisonderwijs

Een school die daalt van 48 naar 36 lestijden zou 32 lestijden (=2/3 van 48) behouden. Aangezien de school 36 LT GOK zou krijgen, krijgt zij in de overgangsregeling 36 lestijden.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

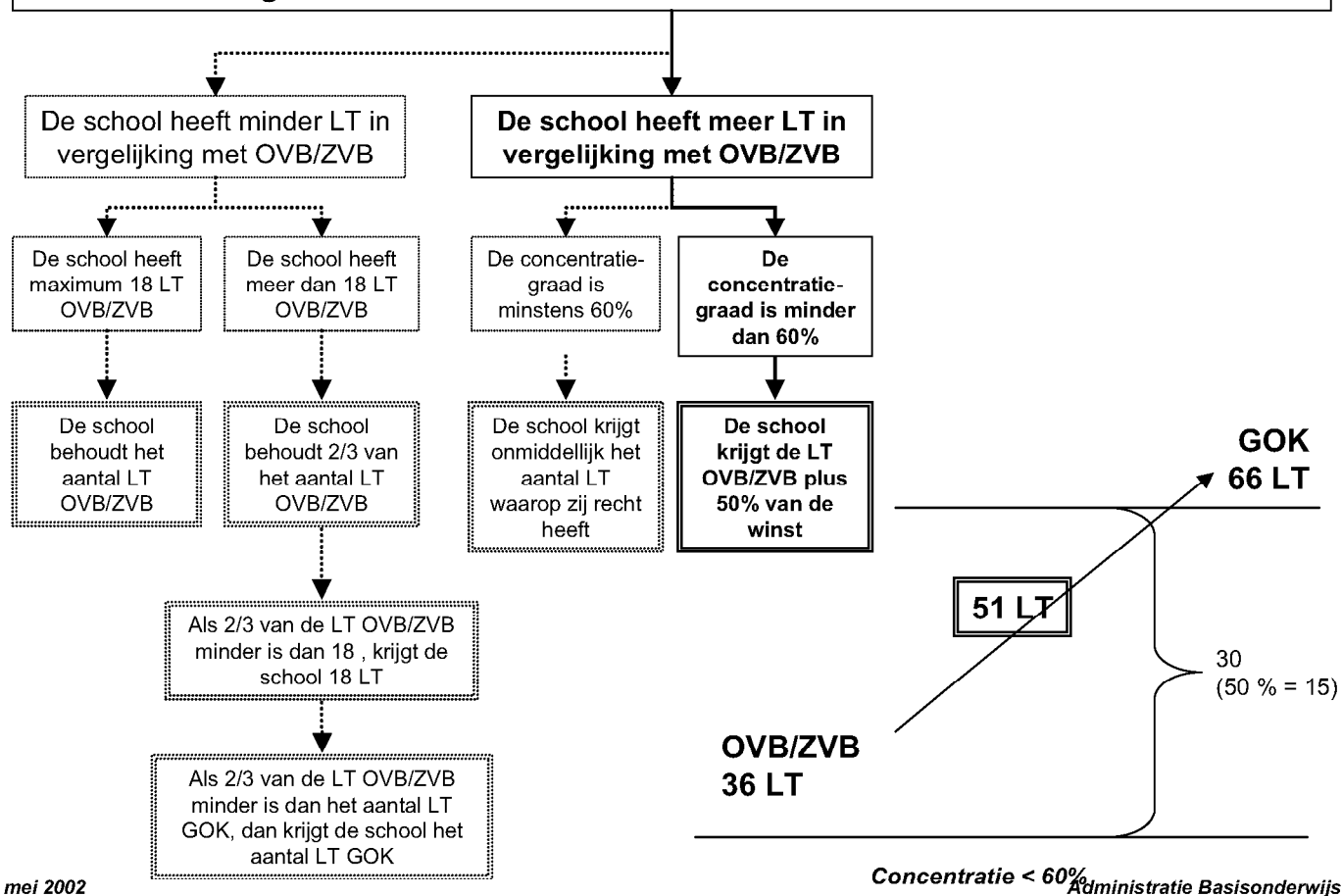
mei 2002

Administratie Basisonderwijs

Een school stijgt van 36 naar 60 lestijden en heeft een concentratiegraad van minstens 60%. Voor de school geldt geen overgangsmaatregel, zij krijgt onmiddellijk 60 lestijden.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

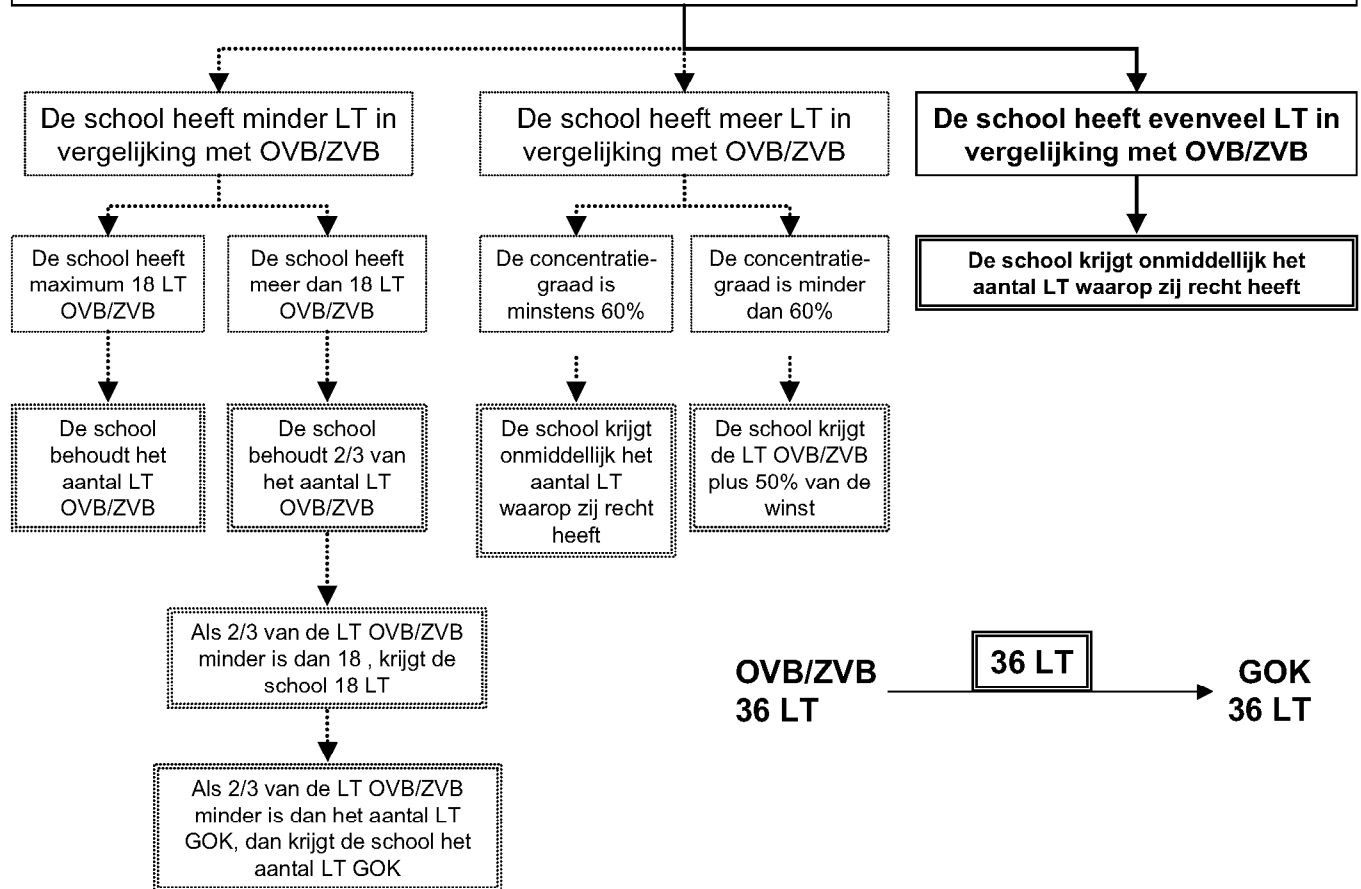
Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

Een school stijgt van 36 naar 66 lestijden en heeft een concentratiegraad van minder dan 60%. In de overgangsregeling krijgt de school de helft van de winst ($30 \text{ LT} / 2 = 15 \text{ LT}$), of 51 lestijden.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel - voorbeeld:

Het aantal LT OVB/ZVB die de school heeft voor het schooljaar 2001-2002 wordt vergeleken met het aantal LT die de school bekommt voor GOK

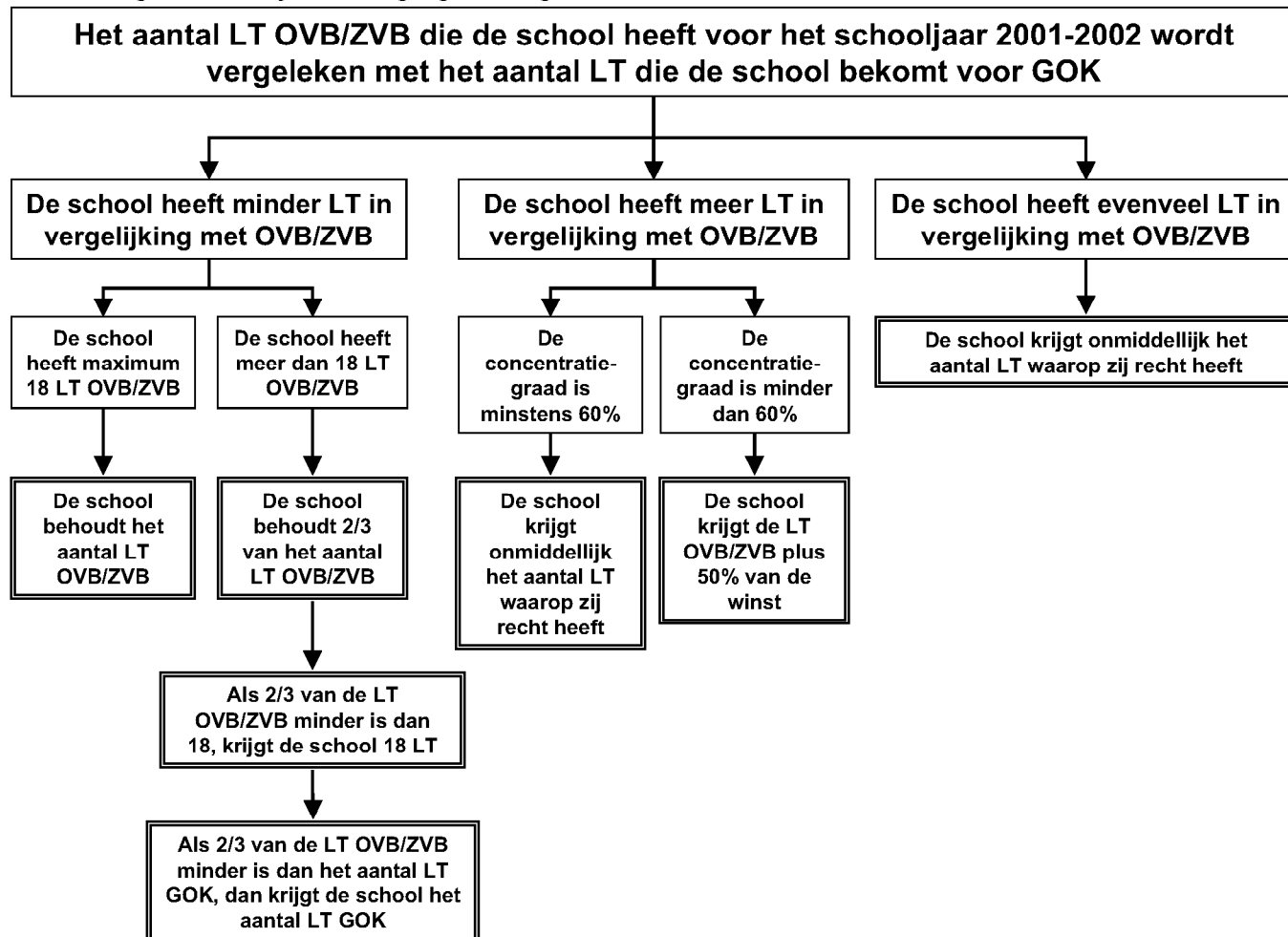

mei 2002

Administratie Basisonderwijs

Voor een school die evenveel lestijden OVB/ZVB als GOK heeft, is er geen overgangsregeling.

Berekening van de lestijden - overgangsmaatregel:

BIJLAGE 2

Herschikking van de kredieten in het kader van het gelijke-onderwijskansenbeleid-I

Herschikking kredieten ikv gelijkekansendecreet**Overzicht kredieten BA 12.10 ; BA 12.11 ; BA33.05**

Naam	BEF		EUR		begroting 2003	begroting 2004	begroting 2005
	begroting 2002	schooljaar 2002-2003	begroting 2002	schooljaar 2002-2003			
1 onthaal AN basis	240,7	240,7	5.967	5.967	5.967	5.967	5.967
2 onthaal AN secundair	357,1	357,1	8.852	8.852	8.852	8.852	8.852
3 OVB buitengewoon basis	47,5	47,5	1.177	1.177	1.177	1.177	1.177
4 OVB buitengewoon secundair	40,2	40,2	997	997	997	997	997
5 lokaal overleg	95,0	95,0	2.355	2.355	2.355	2.355	2.355
6 rand- & taalgrensgemeenten	17,0	17,0	421	421	421	421	421
7 extra begeleiding	34,0	34,0	843	843	843	843	843
8 OVB basis	662,0	662,0	16.410	16.410	16.410	16.410	16.410
9 project concentratiescholen	10,0	40,0	248	992	992	992	992
10 OVB secundair	204,4	331,9	5.067	8.228	8.228	8.228	8.228
11 ZVB	1.195,5	1.285,5	29.635	31.866	32.577	34.716	34.716
12 non-discriminatie basis	34,3	34,3	850	850	850	850	850
13 non-discriminatie secundair	12,3	12,3	305	305	305	305	305
14 trekkende bevolking	10,5	10,5	260	260	260	260	260
15 bijzondere noden	30,0	120,0	743	2.975	2.975	2.975	2.975
16 coördinatie VLOR	3,3	3,3	82	82	82	82	82
17 project aansluit. maatsch. differentiatie	20,0	20,0	496	496	0	0	0
18 Vlaggen en wimpels	4,1	4,1	102	102	102	102	102
19 Opleiding Islamitische godsdienst	2,6	2,6	64	64	64	64	64
20 Projecten buitengewoon onderwijs	7,5	30,0	186	744	744	744	744
21 Lonen lokale steunpunten	8,4	8,4	209	209	209	209	209
22 Voorrangsbeleid Brussel	75,0	75,0	1.859	1.859	2.131	2.403	2.675
TOTAAL UITGAVEN	3.111,4	3.471,4	77.128	86.054	86.541	88.952	89.224
23 krediet BA 12.10	138,7		3.438				
krediet BA 12.11	2.853,8		70.743				
krediet BA 33.05	75,0		1.859				
kredietherschikking nr BA 33.11	-2,0		-50				
lonen bijzondere noden nr BA 12.10	30,0		743				
lonen lokale steunpunten	8,4		209				
middelen CAO	7,5		186				
TOTAAL MIDDELEN	3.111,4		77.128				
Verschil	0,0		0				

Overzicht kredieten BA 33.11

Naam	BEF		EUR		EUR	EUR	EUR
	begroting 2002	schooljaar 2002-2003	begroting 2002	schooljaar 2002-2003	begroting 2003	begroting 2004	begroting 2005
NT2	24,8	24,8	615	615	615	615	615
SICO	21,6	21,6	535	535	535	535	535
Bicultureel	19,3	19,3	478	478	478	478	478
OCKLO	16,8	16,8	417	417	417	417	417
TOTAAL UITGAVEN	82,5	82,5	2.045	2.045	2.045	2.045	2.045
krediet BA 33.11	80,5		1.995				
kredietherschikking van BA 12.11	2,0		50				
TOTAAL MIDDELEN	82,5		2.045				
Verschil	0,0		0				

Voorstel herschikking nr nieuwe basisallocaties

	begroting 2002	schooljaar 2002-2003	begroting 2002	schooljaar 2002-2003	begroting 2003	begroting 2004	begroting 2005
BA 11.01 gelijkekansen basis - VESOC	138,7	138,7	3.438	3.438	3.438	3.438	3.438
BA 11.02 gelijkekansen basis	1.776,9	1.896,9	44.047	47.022	47.733,0	49.872,0	49.872,0
BA 11.03 gelijkekansen secundair	246,7	464,2	6.115	11.508	11.508	11.508	11.508
BA 11.04 gelijkekansen buitengewoon	95,2	117,7	2.360	2.918	2.918	2.918	2.918
BA 11.05 gelijkekansen kunstinitiatie	19,1	19,1	473	473	473	473	473
BA 11.06 onthaalonderwijs AN basis	240,7	240,7	5.967	5.967	5.967	5.967	5.967
BA 11.07 onthaalonderwijs AN secundair	357,1	357,1	8.852	8.852	8.852	8.852	8.852
BA 12.15 Ondersteuning & Begeleiding lokaal overleg	137,4	137,4	3.407	3.407	3.407	3.407	3.407
BA 11.08 Rand- & taalgrens	17,0	17,0	421	421	421	421	421
BA 33.05 Voorrangsbeleid Brussel	60,0	60,0	1.488	1.488	1.760	2.032	2.304
BA 12.19 overeenkomsten	22,6	22,6	560	560	64	64	64
BA 12.10 OVB/ZVB vesoc			0		0	0	0
BA 12.11 OVB/ZVB			0		0	0	0
TOTAAL	3.111,4	3.471,4	77.128	86.054	86.541	88.952	89.224

BIJLAGE 3

Aantal scholen, aantal scholen met OVB/ZVB, aantal scholen met lestijden GOK-overgang
(en verschil met OVB/ZVB), aantal met lestijden GOK-I
(en het verschil met OVB/ZVB) per gemeente

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVV_ZVB	overga ng	GOK_I
0	09	09002	BSD	4	0	0	0
	Totaal 09			4	0	0	0
Totaal 0				4	0	0	0
1	11	11001	Aartselaar	3	2	3	2
1	11	11002	Antwerpen	163	97	148	146
1	11	11004	Boechout	4	1	1	1
1	11	11005	Boom	4	3	4	4
1	11	11007	Borsbeek	2	0	2	2
1	11	11008	Brasschaat	17	7	11	11
1	11	11009	Brecht	8	4	6	6
1	11	11013	Edegern	7	1	1	1
1	11	11016	Essen	7	2	3	2
1	11	11018	Hemiksem	3	3	3	3
1	11	11021	Hove	4	0	0	0
1	11	11022	Kalmthout	9	1	4	3
1	11	11023	Kapellen	7	3	5	4
1	11	11024	Kontich	7	3	3	2
1	11	11025	Lint	3	1	2	2
1	11	11029	Mortsel	7	5	6	5
1	11	11030	Niel	2	2	2	2
1	11	11035	Ranst	7	4	5	4
1	11	11037	Rumst	6	2	4	4
1	11	11038	Schelle	2	2	2	1
1	11	11039	Schilde	7	0	2	2
1	11	11040	Schoten	14	6	8	8
1	11	11044	Stabroek	5	2	4	4
1	11	11050	Wijnegem	4	2	3	3
1	11	11052	Wommelgem	4	1	4	4
1	11	11053	Wuustwezel	9	6	8	7
1	11	11054	Zandhoven	6	2	3	2
1	11	11055	Zoersel	7	6	6	4
1	11	11056	Zwijndrecht	6	1	1	1
1	11	11057	Malle	6	2	4	4
	Totaal 11			340	171	258	244
1	12	12002	Berlaar	4	1	4	4
1	12	12005	Bonheiden	5	2	3	2
1	12	12007	Bornem	7	3	5	3
1	12	12009	Duffel	7	5	6	6
1	12	12014	Heist-op-den-Berg	14	4	13	13
1	12	12021	Lier	11	6	10	9
1	12	12025	Mechelen	28	19	27	25
1	12	12026	Nijlen	8	5	7	7
1	12	12029	Putte	6	3	3	3
1	12	12030	Puurs	8	1	3	3
1	12	12034	Sint-Amands	5	3	4	3
1	12	12035	Sint-Katelijne-Waver	7	3	4	2
1	12	12040	Willebroek	8	8	8	8
	Totaal 12			118	63	97	88
1	13	13001	Arendonk	4	1	3	3
1	13	13002	Baarle-Hertog	2	1	2	2
1	13	13003	Balen	6	5	6	5
1	13	13004	Beerse	6	1	4	3
1	13	13006	Dessel	4	2	4	4
1	13	13008	Geel	13	11	13	8
1	13	13010	Grobbendonk	4	2	3	3
1	13	13011	Herentals	10	6	10	8
1	13	13012	Herenthout	4	1	3	3
1	13	13013	Herselt	5	0	2	2
1	13	13014	Hoogstraten	8	6	7	6
1	13	13016	Hulshout	3	1	1	1
1	13	13017	Kasterlee	8	4	6	5
1	13	13019	Lille	6	5	6	5
1	13	13021	Meerhout	3	1	2	2
1	13	13023	Merksplas	4	3	3	1
1	13	13025	Mol	14	7	10	9
1	13	13029	Olen	5	3	5	5
1	13	13031	Oud-Turnhout	4	2	3	3
1	13	13035	Ravels	4	3	4	4

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVV_ZVB	overga ng	GOK_I		
1	13	13036	Retie	4	2	2	0	1	-1
1	13	13037	Rijkevorsel	4	2	4	2	3	1
1	13	13040	Turnhout	14	8	12	4	12	4
1	13	13044	Vorselaar	3	3	3	0	3	0
1	13	13046	Vosselaar	4	3	3	0	3	0
1	13	13049	Westerlo	8	6	7	1	6	0
1	13	13053	Laakdal	7	4	6	2	6	2
Totaal 13				161	93	134	41	116	23
Totaal 1				619	327	489	162	448	121
2	21	21001	Anderlecht	18	3	17	14	17	14
2	21	21002	Oudergem	3	0	1	1	1	1
2	21	21003	Sint-Agatha-Berchem	5	2	5	3	5	3
2	21	21004	Brussel	21	13	21	8	21	8
2	21	21005	Etterbeek	5	3	4	1	4	1
2	21	21006	Evere	5	1	5	4	5	4
2	21	21007	Vorst	3	2	3	1	3	1
2	21	21008	Ganshoren	4	0	4	4	4	4
2	21	21009	Elsene	2	2	2	0	2	0
2	21	21010	Jette	6	2	5	3	5	3
2	21	21011	Koekelberg	3	2	3	1	3	1
2	21	21012	Sint-Jans-Molenbeek	12	7	12	5	12	5
2	21	21013	Sint-Gillis	2	2	2	0	2	0
2	21	21014	Sint-Joost-ten-Node	1	1	1	0	1	0
2	21	21015	Schaarbeek	7	7	7	0	7	0
2	21	21016	Ukkel	6	1	4	3	4	3
2	21	21017	Watermaal-Bosvoorde	3	0	1	1	1	1
2	21	21018	Sint-Lambrechts-Woluwe	5	3	3	0	3	0
2	21	21019	Sint-Pieters-Woluwe	6	0	3	3	3	3
Totaal 21				117	51	103	52	103	52
2	23	23002	Asse	9	5	7	2	7	2
2	23	23003	Beersel	8	3	5	2	5	2
2	23	23009	Bever	1	1	1	0	1	0
2	23	23016	Dilbeek	14	4	5	1	3	-1
2	23	23023	Galmaarden	3	0	3	3	3	3
2	23	23024	Gooik	4	1	1	0	0	-1
2	23	23025	Grimbergen	9	3	4	1	3	0
2	23	23027	Halle	14	4	9	5	9	5
2	23	23032	Herne	3	1	1	0	1	0
2	23	23033	Hoeilaart	3	2	2	0	0	-2
2	23	23038	Kampenhout	4	1	2	1	2	1
2	23	23039	Kapelle-op-den-Bos	5	1	2	1	1	0
2	23	23044	Liedekerke	4	3	3	0	3	0
2	23	23045	Londerzeel	8	6	7	1	3	-3
2	23	23047	Machelen	4	1	4	3	4	3
2	23	23050	Meise	7	2	3	1	3	1
2	23	23052	Merchtem	6	5	5	0	4	-1
2	23	23060	Opwijk	5	3	3	0	3	0
2	23	23062	Overijse	7	1	3	2	2	1
2	23	23064	Pepingen	2	1	2	1	1	0
2	23	23077	Sint-Pieters-Leeuw	8	4	7	3	6	2
2	23	23081	Steenokkerzeel	4	2	3	1	1	-1
2	23	23086	Ternat	4	2	2	0	2	0
2	23	23088	Vilvoorde	10	8	10	2	10	2
2	23	23094	Zaventem	6	3	5	2	5	2
2	23	23096	Zemst	7	2	4	2	4	2
2	23	23097	Roosdaal	4	1	2	1	2	1
2	23	23098	Drogenbos	2	1	1	0	1	0
2	23	23099	Kraainem	2	0	0	0	0	0
2	23	23100	Linkebeek	2	1	1	0	0	-1
2	23	23101	Sint-Genesius-Rode	6	3	3	0	1	-2
2	23	23102	Wemmel	4	2	2	0	1	-1
2	23	23103	Wezembeek-Oppeem	4	1	1	0	0	-1
2	23	23104	Lennik	4	2	2	0	2	0
2	23	23105	Affligem	4	2	4	2	3	1
Totaal 23				191	82	119	37	96	14
2	24	24001	Aarschot	11	10	11	1	7	-3
2	24	24007	Begijnendijk	3	2	3	1	1	-1
2	24	24008	Bekkevoort	3	1	1	0	0	-1

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVV_ZVB	GOK overga ng	GOK_I	
2	24	24009	Bertem	3	1	1	0	0 -1
2	24	24011	Bierbeek	3	1	1	0	0 -1
2	24	24014	Boortmeerbeek	3	3	3	0	2 -1
2	24	24016	Boutersem	3	1	2	1	1 0
2	24	24020	Diest	9	7	7	0	7 0
2	24	24028	Geetbets	2	1	2	1	2 1
2	24	24033	Haacht	6	4	4	0	3 -1
2	24	24038	Herent	6	4	5	1	5 1
2	24	24041	Hoegaarden	3	1	1	0	1 0
2	24	24043	Holsbeek	3	2	2	0	1 -1
2	24	24045	Huldenberg	3	1	2	1	1 0
2	24	24048	Keerbergen	3	1	1	0	1 0
2	24	24054	Kortenaken	5	1	1	0	1 0
2	24	24055	Kortenbergh	6	2	4	2	3 1
2	24	24059	Landen	3	2	2	0	2 0
2	24	24062	Leuven	32	21	26	5	19 -2
2	24	24066	Lubbeek	3	2	2	0	0 -2
2	24	24086	Oud-Heverlee	5	1	1	0	0 -1
2	24	24094	Rotselaar	7	7	7	0	2 -5
2	24	24104	Tervuren	4	4	4	0	1 -3
2	24	24107	Tienen	12	5	9	4	8 3
2	24	24109	Tremelo	3	2	3	1	2 0
2	24	24130	Zoutleeuw	4	2	2	0	2 0
2	24	24133	Linter	3	0	1	1	1 1
2	24	24134	Scherpenheuvel-Zichem	6	4	4	0	4 0
2	24	24135	Tielt-Winge	4	3	4	1	1 -2
2	24	24137	Glabbeek	4	2	2	0	1 -1
Totaal 24				165	98	118	20	79 -19
Totaal 2				473	231	340	109	278 47
3	31	31003	Beernem	6	4	5	1	3 -1
3	31	31004	Blankenberge	5	3	5	2	5 2
3	31	31005	Brugge	39	20	27	7	23 3
3	31	31006	Damme	4	3	3	0	1 -2
3	31	31012	Jabbeke	5	0	1	1	1 1
3	31	31022	Oostkamp	8	2	3	1	2 0
3	31	31033	Torhout	7	1	2	1	2 1
3	31	31040	Zedelgem	7	3	4	1	3 0
3	31	31042	Zuienkerke	1	1	1	0	0 -1
3	31	31043	Knokke-Heist	9	3	6	3	6 3
Totaal 31				91	40	57	17	46 6
3	32	32003	Diksmuide	6	2	3	1	3 1
3	32	32006	Houthulst	4	3	4	1	4 1
3	32	32010	Koekelare	3	1	2	1	2 1
3	32	32011	Kortemark	7	3	4	1	4 1
3	32	32030	Lo-Reninge	2	2	2	0	2 0
Totaal 32				22	11	15	4	15 4
3	33	33011	Ieper	15	5	13	8	13 8
3	33	33016	Mesen	1	1	1	0	1 0
3	33	33021	Poperinge	11	5	8	3	7 2
3	33	33029	Wervik	6	4	5	1	5 1
3	33	33037	Zonnebeke	6	2	4	2	4 2
3	33	33039	Heuvelland	6	0	3	3	3 3
3	33	33040	Langemark-Poelkapelle	4	2	3	1	3 1
3	33	33041	Vleteren	3	1	2	1	2 1
Totaal 33				52	20	39	19	38 18
3	34	34002	Anzegem	7	2	5	3	5 3
3	34	34003	Avelgem	6	1	3	2	3 2
3	34	34009	Deerlijk	4	3	4	1	4 1
3	34	34013	Harelbeke	9	7	9	2	9 2
3	34	34022	Kortrijk	29	15	26	11	25 10
3	34	34023	Kuurne	6	3	4	1	4 1
3	34	34025	Lendelede	2	0	0	0	0 0
3	34	34027	Menen	13	9	13	4	13 4
3	34	34040	Waregem	13	8	11	3	11 3
3	34	34041	Wevelgem	10	7	9	2	8 1
3	34	34042	Zwevegem	10	7	9	2	9 2
3	34	34043	Spierke-Helkijn	1	0	0	0	0 0
Totaal 34				110	62	93	31	91 29

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVb_ZVB	GOK overga ng	GOK_I	
3	35	35002	Bredene	5	1	5	4	5
3	35	35005	Gistel	5	0	1	1	1
3	35	35006	Ichtegem	4	3	3	0	3
3	35	35011	Middelkerke	8	0	7	7	7
3	35	35013	Oostende	23	8	22	14	22
3	35	35014	Oudenburg	3	1	3	2	3
3	35	35029	De Haan	5	1	3	2	3
		Totaal 35		53	14	44	30	44
3	36	36006	Hooglede	5	5	5	0	3
3	36	36007	Ingelmunster	4	1	4	3	4
3	36	36008	Izegem	7	0	5	5	5
3	36	36010	Ledegem	4	2	3	1	3
3	36	36011	Lichtervelde	3	2	3	1	3
3	36	36012	Moorslede	4	2	3	1	3
3	36	36015	Roeselare	22	7	17	10	17
3	36	36019	Staden	5	3	4	1	3
		Totaal 36		54	22	44	22	41
3	37	37002	Dentergem	4	0	2	2	2
3	37	37007	Meulebeke	6	4	5	1	5
3	37	37010	Oostrozebeke	2	1	2	1	2
3	37	37011	Pittem	2	0	1	1	1
3	37	37012	Ruiselede	3	0	1	1	1
3	37	37015	Tielt	6	4	4	0	3
3	37	37017	Wielsbeke	3	1	3	2	3
3	37	37018	Wingene	6	5	5	0	3
3	37	37020	Ardoioie	4	2	3	1	2
		Totaal 37		36	17	26	9	22
3	38	38002	Alveringem	5	0	1	1	1
3	38	38008	De Panne	4	1	4	3	4
3	38	38014	Koksijde	5	4	5	1	5
3	38	38016	Nieuwpoort	3	0	3	3	3
3	38	38025	Veurne	8	2	4	2	3
		Totaal 38		25	7	17	10	16
Totaal 3				443	193	335	142	313
4	41	41002	Aalst	30	13	22	9	21
4	41	41011	Denderleeuw	5	3	5	2	5
4	41	41018	Geraardsbergen	11	1	7	6	7
4	41	41024	Haaltert	6	0	4	4	4
4	41	41027	Herzele	6	1	4	3	4
4	41	41034	Lede	5	1	3	2	3
4	41	41048	Ninove	11	8	10	2	8
4	41	41063	Sint-Lievens-Houtem	5	2	3	1	3
4	41	41081	Zottegem	9	4	6	2	5
4	41	41082	Erpe-Mere	5	4	5	1	5
		Totaal 41		93	37	69	32	65
4	42	42003	Berlare	4	2	4	2	4
4	42	42004	Buggenhout	5	2	3	1	3
4	42	42006	Dendermonde	13	4	11	7	11
4	42	42008	Hamme	9	7	8	1	7
4	42	42010	Laarne	4	2	2	0	2
4	42	42011	Lebbeke	7	4	5	1	4
4	42	42023	Waasmunster	4	3	4	1	4
4	42	42025	Wetteren	8	1	5	4	5
4	42	42026	Wichelen	4	3	3	0	3
4	42	42028	Zeel	9	6	8	2	8
		Totaal 42		67	34	53	19	51
4	43	43002	Assenede	8	2	4	2	4
4	43	43005	Eeklo	7	5	5	0	5
4	43	43007	Kaprijke	2	1	1	0	1
4	43	43010	Maldegem	8	5	6	1	3
4	43	43014	Sint-Laureins	4	0	2	2	2
4	43	43018	Zelzate	4	2	4	2	4
		Totaal 43		33	15	22	7	19
4	44	44001	Aalter	6	1	4	3	4
4	44	44011	Deinze	9	1	4	3	4
4	44	44012	De Pinte	4	1	2	1	1
4	44	44013	Destelbergen	6	4	5	1	5
4	44	44019	Evergem	12	6	10	4	10

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVb_ZVB	GOK overga ng	GOK_I	
4	44	44020	Gavere	5	2	3	1	3
4	44	44021	Gent	76	51	67	16	66
4	44	44029	Knesselare	3	3	3	0	2
4	44	44034	Lochristi	6	4	5	1	3
4	44	44036	Lovendegem	4	3	3	0	3
4	44	44040	Melle	4	2	2	0	2
4	44	44043	Merelbeke	7	3	4	1	1
4	44	44045	Moerbeke	3	1	2	1	1
4	44	44048	Nazareth	4	3	4	1	4
4	44	44049	Nevele	4	3	4	1	3
4	44	44052	Oosterzele	6	4	4	0	2
4	44	44064	Sint-Martens-Latem	3	0	0	0	0
4	44	44072	Waarschoot	2	0	2	2	2
4	44	44073	Wachtebeke	5	3	4	1	4
4	44	44080	Zomergem	5	4	4	0	4
4	44	44081	Zulle	4	4	4	0	4
	Totaal 44			178	103	140	37	128
4	45	45017	Kruishoutem	5	3	3	0	2
4	45	45035	Oudenaarde	14	7	11	4	8
4	45	45041	Ronse	10	8	10	2	10
4	45	45057	Zingem	4	1	3	2	3
4	45	45059	Brakel	6	2	3	1	3
4	45	45060	Kluisbergen	3	1	2	1	2
4	45	45061	Wortegem-Petegem	3	0	0	0	0
4	45	45062	Horebeke	1	0	0	0	0
4	45	45063	Lierde	3	0	1	1	1
4	45	45064	Maarkedal	3	0	0	0	0
4	45	45065	Zwalm	4	0	1	1	1
	Totaal 45			56	22	34	12	30
4	46	46003	Beveren	17	9	13	4	12
4	46	46013	Kruibeke	6	3	4	1	4
4	46	46014	Lokeren	12	6	10	4	10
4	46	46020	Sint-Gillis-Waas	6	5	6	1	5
4	46	46021	Sint-Niklaas	24	18	24	6	24
4	46	46024	Stekene	8	8	8	0	7
4	46	46025	Temse	10	8	9	1	8
	Totaal 46			83	57	74	17	70
Totaal 4				510	268	392	124	363
5	54	54010	Comines-Warneton	1	0	0	0	0
	Totaal 54			1	0	0	0	0
Totaal 5				1	0	0	0	0
7	71	71002	As	3	0	2	2	2
7	71	71004	Beringen	14	11	13	2	13
7	71	71011	Diepenbeek	6	5	6	1	5
7	71	71016	Genk	21	20	21	1	20
7	71	71017	Gingelom	3	1	1	0	1
7	71	71020	Halen	2	1	2	1	2
7	71	71022	Hasselt	24	18	22	4	20
7	71	71024	Herk-de-Stad	6	4	4	0	4
7	71	71034	Leopoldsburg	5	4	5	1	5
7	71	71037	Lummen	7	1	3	2	2
7	71	71045	Nieuwerkerken	5	2	2	0	2
7	71	71047	Opglabbeek	5	5	5	0	5
7	71	71053	Sint-Truiden	10	4	10	6	10
7	71	71057	Tessenderlo	7	5	6	1	4
7	71	71066	Zonhoven	7	5	7	2	6
7	71	71067	Zutendaal	3	2	3	1	3
7	71	71069	Ham	3	2	3	1	3
7	71	71070	Heusden-Zolder	12	12	12	0	12
	Totaal 71			143	102	127	25	119
7	72	72003	Bocholt	6	3	6	3	4
7	72	72004	Bree	6	3	5	2	4
7	72	72018	Kinrooi	5	2	4	2	4
7	72	72020	Lommel	14	8	14	6	12
7	72	72021	Maaseik	9	6	8	2	8
7	72	72025	Neerpelt	5	4	4	0	4
7	72	72029	Overpelt	4	0	4	4	4
7	72	72030	Peer	6	3	5	2	5

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVB_ZVB	GOK overga ng	GOK_I	
7	72	72037	Hamont-Achel	6	4	5	1	4
7	72	72038	Hechtel-Eksel	5	2	4	2	4
7	72	72039	Houthalen-Helchteren	13	13	13	0	12
7	72	72040	Meeuwen-Gruitrode	7	5	5	0	4
7	72	72041	Dilsen-Stokkem	7	7	7	0	7
	Totaal 72			93	60	84	24	76
7	73	73001	Alken	5	4	5	1	3
7	73	73006	Bilzen	12	6	10	4	9
7	73	73009	Borgloon	6	3	4	1	4
7	73	73022	Heers	3	1	2	1	2
7	73	73032	Hoeselt	4	1	2	1	2
7	73	73040	Kortesseem	3	1	2	1	2
7	73	73042	Lanaken	10	2	4	2	4
7	73	73066	Riemst	6	3	4	1	4
7	73	73083	Tongeren	15	2	7	5	7
7	73	73098	Wellen	2	2	2	0	2
7	73	73107	Maasmechelen	14	11	13	2	13
7	73	73109	Voeren	3	0	1	1	1
	Totaal 73			83	36	56	20	53
Totaal 7				319	198	267	69	248
	Eindtotaal			2369	1217	1823	606	1650
Eindtotaal				2369	1217	1823	606	1650

Prov	Arrond	NIS_code	Fusiegemeente	Aantal scholen	OVB_ZVB	GOK overga ng	GOK_I	
7	72	72037	Hamont-Achel	6	4	5	1	4 0
7	72	72038	Hechtel-Eksel	5	2	4	2	4 2
7	72	72039	Houthalen-Heilighen	13	13	13	0	12 -1
7	72	72040	Meeuwen-Gruitrode	7	5	5	0	4 -1
7	72	72041	Dilsen-Stokkem	7	7	7	0	7 0
	Totaal 72			93	60	84	24	76 16
7	73	73001	Alken	5	4	5	1	3 -1
7	73	73006	Bilzen	12	6	10	4	9 3
7	73	73009	Borgloon	6	3	4	1	4 1
7	73	73022	Heers	3	1	2	1	2 1
7	73	73032	Hoeselt	4	1	2	1	2 1
7	73	73040	Kortesseem	3	1	2	1	2 1
7	73	73042	Lanaken	10	2	4	2	4 2
7	73	73066	Riemst	6	3	4	1	4 1
7	73	73083	Tongeren	15	2	7	5	7 5
7	73	73098	Wellen	2	2	2	0	2 0
7	73	73107	Maasmechelen	14	11	13	2	13 2
7	73	73109	Voeren	3	0	1	1	1 1
	Totaal 73			83	36	56	20	53 17
Totaal 7				319	198	267	69	248 50
	Eindtotaal			2369	1217	1823	606	1650 433
Eindtotaal				2369	1217	1823	606	1650 433

BIJLAGE 4

Aantal aanvragen, stijgers, dalers

woensdag 22 mei 2002

Weging van de indicatoren:

vervangingsinkomen: 0,4
 thuisloos: 0,8
 trekkende bevolking: 0,8
 lage opleiding moeder: 0,6
 thuistaal niet NL: 0,2

☐ thuistaal alleen telt mee voor bepalen van concentratie
☐ thuistaal alleen weegt zwaarder

maximum gewicht: 1,2

ondergrens concentratie: 0,1
 bovengrens concentratie: 0,8
 concentratiecoëfficiënt: 1,1
 brusselcoëfficiënt: 1,5

budget: 49.468.000
 kostprijs per ambt: 31.634
 kostprijs per LT: 1.318
 te verdelen LT: 37.533

☒ automatisch berekenen

Overgangsregeling:

100% stijging vanaf concentratie van: 0,6
 percentage van de winst voor stijgers: 0,5
 percentage van het verlies voor dalers: 0,33
 behoud voor dalers: 18

totaal aantal punten: 96.733
 LT per punt: 0,388

☒ automatisch berekenen

totaal aantal scholen: 2.368 totaal aantal lln: 648.458
 aantal gok-scholen: 2.097 aantal lln in gok-scholen: 582.663
 %: 88,6% %: 89,9%

Totaal aantal toegekende lestijden: 36.910 48.647.380 €

Totaal aantal toegekende lestijden in overgangssysteem: 37.731 49.729.458 €

Simulaties

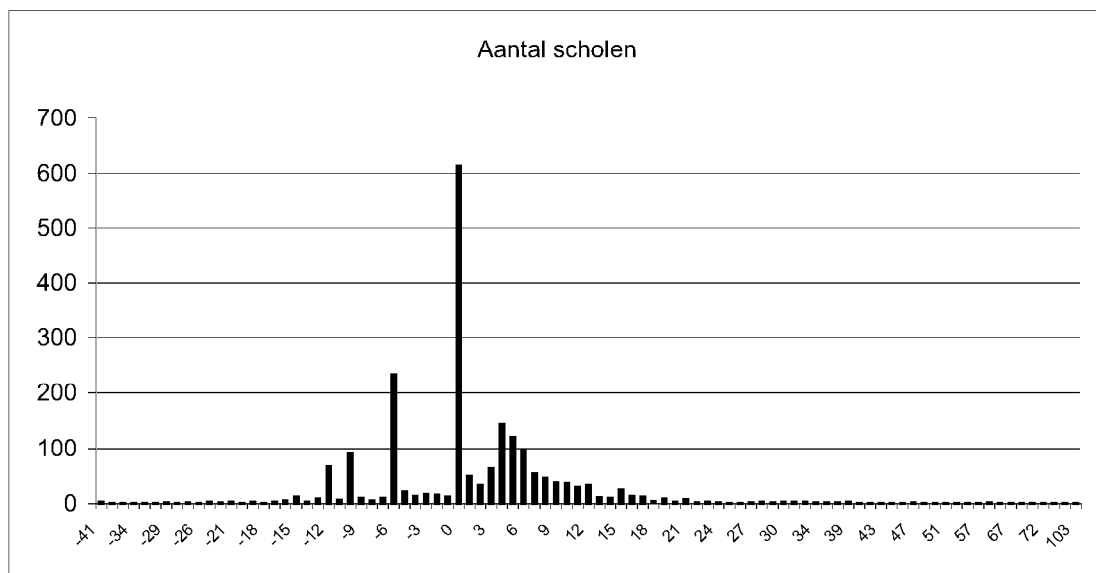
woensdag 22 mei 2002

Aantal LT die dalers minstens behouden:	18		
% behoud winst voor stijgers:	50%		
In te leveren LT in vgl met LT zonder overgang:	5213	kost in euro: 6.870.734	kost in BF: 277.164.722
Aantal GOK-aanvragen:	2097		
Aantal met 0 LT:	274		
nieuw:	606		
stijgers:	305		1823
dalers:	572		
status-quo:	340		
kostprijs:	49.729.458		

BIJLAGE 5

Winst en verlies : hoeveel scholen winnen of verliezen x-lestijden (in overgangsregeling)

aantal LT winst of verlies	Aantal scholen
-41	3
-39	1
-38	1
-34	1
-32	1
-30	1
-29	2
-28	1
-27	2
-26	1
-23	3
-22	2
-21	4
-20	1
-19	4
-18	1
-17	4
-16	6
-15	13
-14	4
-13	9
-12	67
-11	7
-10	91
-9	10
-8	6
-7	10
-6	234
-5	22
-4	14
-3	17
-2	16
-1	13
0	614
1	50
2	34
3	64

aantal LT winst of verlies	Aantal scholen
4	144
5	121
6	97
7	55
8	47
9	39
10	37
11	30
12	34
13	12
14	10
15	25
16	14
17	13
18	5
19	9
20	4
21	8
22	2
23	4
24	2
25	1
26	1
27	2
28	3
29	2
30	3
31	3
32	4
34	2
35	2
38	2
39	3
40	1
41	1
43	1
44	1

aantal LT winst of verlies	Aantal scholen
46	1
47	2
49	1
50	1
51	1
52	1
54	1
57	1
58	2
59	1
67	1
68	1
69	1
72	1
75	1
82	1
103	1
	2097

BIJLAGE 6

Verschuivingen van lestijden binnen de provincies

	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:
Ant	158.851	38.306	10.050	11.386	11.540	27,3%	30,4%	29,2%	30,8%	30,6%
Bruss	20.506	8.479	2.913	4.469	3.776	3,5%	6,7%	8,5%	12,1%	10,0%
Limb	79.335	19.575	6.086	5.633	5.975	13,6%	15,5%	17,7%	15,3%	15,8%
O-VL	134.186	27.549	7.106	7.516	7.676	23,0%	21,8%	20,7%	20,4%	20,3%
VI-Bra	78.947	11.172	4.019	2.644	3.733	13,5%	8,9%	11,7%	7,2%	9,9%
W-VL	110.838	21.124	4.204	5.262	5.031	19,0%	16,7%	12,2%	14,3%	13,3%
	582.663	126.205	34.378	36.910	37.731	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

BIJLAGE 7

Cijfers m.b.t. GKSO : eerste graad

GKSO : eerste graad

aantal scholen 1 ^e graad	:	666
aantal scholen die instuurden	:	524
scholen met < 6 uren	:	158
scholen < 10 % concentratie	:	58

pro memorie : scholen OVB 2001-2002

aantal scholen meet OVB in het schooljaar 2001-2002 : 69
--

	gelijke kansen	overgangsjaar 2002/2003	verschil
scholen met GK-uren :	308	311	3
dalers :	31	31	0
stijgers :	275	275	0
ex aequo :	2	5	3
toegekende lestijden :	5022	4823	199

BIJLAGE 8

GKSO : tweede en derde graad

GKSO : tweede en derde graad

scholen	uren	pro memorie : scholen BN+OVB 2001-2002
Aantal scholen met 2 ^e -3 ^e graad : 708	uren GK : 2575	aantal scholen met BN : 70
Aantal scholen met GK : 120	uren in overgang : 2339,7	aantal scholen met OVB : 61
Dalers : 45	verschil : 235,3	aantal scholen met BN en/of OVB : 110
Stijgers : 75		

Overgang :

- scholen die meer dan 4 uren stijgen of dalen : uren GK + 60 % van het verschil tussen uren GK en OVB-BN
- scholen die minder dan 4 uren stijgen of dalen : uren GK

overgangsjaar
Aantal scholen meet GK : 155

BIJLAGE 9

Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht per provincie 'scholen'

Gelijke kansen 1^e en 2^e3^e graad – overzicht per provincie : SCHOLEN

		eerste graad			tweede en derde graad			TOTAAL				
	scholen met GK	OVb	GK	overgang	BN + OVb	GK	overgang	BN + OVb	GK		overgang	
Andere	1	0	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1
Antwerpen	124	22	96	96	37	49	50	59	145	86	146	87
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	22	5	19	19	7	10	10	12	29	17	29	17
Limburg	68	17	52	53	21	13	19	38	65	27	72	34
Oost-Vlaanderen	80	21	64	66	26	24	26	47	88	41	92	45
Vlaams-Brabant	37	3	22	22	12	15	15	15	37	22	37	22
West-Vlaanderen	60	1	55	55	7	8	9	8	63	55	64	56
TOTAAL	392	69	308	311	110	120	130	179	428	249	441	262

BIJLAGE 10

Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad : overzicht per provincie 'uren'

Gelijke kansen 1^e en 2^e3^e graad – overzicht per provincie : UREN

		eerste graad			tweede en derde graad			TOTAAL				
	scholen met GK	OVb	GK	overgang	BN + OVb	GK	overgang	BN + OVb	GK		overgang	
Andere	1	0	0	0	0	5	3	0	5	5	3	3
Antwerpen	124	753	1799	1738	943	1293	1161	1696	3092	1396	2899	1203
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	22	79	405	375	82	176	135	161	581	420	510	319
Limburg	68	690	946	987	360	217	297	1050	1163	113	1284	234
Oost-Vlaanderen	80	371	948	906	441	457	451	812	1405	593	1357	545
Vlaams-Brabant	37	63	275	250	230	282	263	293	557	264	513	220
West-Vlaanderen	60	30	650	567	176	145	162	206	795	589	729	523
TOTAAL	392	1986	5023	4823	2232	2575	2472	4218	7598	3380	7295	3077

BIJLAGE 11

Gelijke kansen eerste en tweede-derde graad :
overzicht van de scholengemeenschappen per provincie

Gelijke kansen 1^e en 2^e-3^e graad – overzicht van de SG's per provincie

provincie	aantal SG's	Stijgers	Dalers	ex aequo
	1	1	0	0
Antwerpen	32	31	1	0
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	3	3	0	0
Limburg	19	15	4	0
Oost-Vlaanderen	25	23	2	0
Vlaams-Brabant	14	12	1	1
West-Vlaanderen	19	19	0	0
TOTAAL	113	104	8	1

BIJLAGE 12

Gelijke kansen tweede en derde graad : scholen met Bijzondere Noden of met OVB die wegvallen

	In23	lin met ind.	%	indicatoren	ambten BN	uren OVB	BN+OVB	Overgang
1	602	147	24,4%	157	1	22	22	11
2	140	34	24,3%	41		3	3	2
3	452	108	23,9%	115		5	5	3
4	255	60	23,5%	75	1	22	30	15
5	300	69	23,0%	75		4	4	2
6	316	71	22,5%	81		2	2	1
7	568	127	22,4%	136		16	16	8
8	183	40	21,9%	44	1	22	22	11
9	142	30	21,1%	34		1	1	1
10	337	69	20,5%	76		6	6	3
11	338	69	20,4%	77		10	10	5
12	826	166	20,1%	173		22	22	11
13	120	24	20,0%	25		9	9	5
14	577	112	19,4%	115	1	22	22	11
15	120	20	16,7%	21		1	1	1
16	247	38	15,4%	40		3	3	2
17	452	64	14,2%	70		8	8	4
18	331	46	13,9%	50		6	6	3
19	217	30	13,8%	32		4	4	2
20	318	43	13,5%	49		5	5	3
21	948	117	12,3%	128		5	5	3
22	754	93	12,3%	100		8	8	4
23	561	66	11,8%	68		12	12	6
24	138	16	11,6%	16		2	2	1

	Iln23	Iln met ind.	%	indicatoren	ambten BN	uren OVB	BN+OVB	Overgang
25	449	44	9,8%	48		2	2	1
26	171	14	8,2%	14		9	9	5
27	160	13	8,1%	15		4	4	2
28	148	12	8,1%	12		3	3	2
29	923	68	7,4%	71		32	32	16
30	427	25	5,9%	27		4	4	2
31	360	19	5,3%	20		13	13	7
32	381	16	4,2%	17		11	11	6
33	456	19	4,2%	22		9	9	5
34	344	5	1,5%	5		3	3	2
35	708	5	0,7%	5		14	14	7

Aantal scholen : 35

Aantal uren in overgang : 199,2

Aantal ambten in overgang : 9,1

Overgang : alle scholen krijgen 60 % van OVB + BN

BIJLAGE 13

Tabel verdeling lestijden over de onderwijsnetten

donderdag 16 mei 2002

behoud dalers: 18

% stijging: 50%

concentratiecoëfficiënt: 1,1

	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:
GO	82.702	28.022	5.395	8.896	7.419	14,2%	22,2%	15,7%	24,1%	19,7%
OGO	132.973	33.087	9.675	10.420	10.686	22,8%	26,2%	28,1%	28,2%	28,3%
VGO	367.164	65.096	19.308	17.590	19.617	63,0%	51,6%	56,2%	47,7%	52,0%
	582.839	126.205	34.378	36.906	37.722	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:
Ant	158.836	38.306	10.050	11.386	11.540	27,3%	30,4%	29,2%	30,9%	30,6%
Bruss	20.506	8.479	2.913	4.469	3.776	3,5%	6,7%	8,5%	12,1%	10,0%
Limb	79.335	19.575	6.086	5.633	5.975	13,6%	15,5%	17,7%	15,3%	15,8%
O-VL	134.326	27.549	7.106	7.512	7.667	23,0%	21,8%	20,7%	20,4%	20,3%
VI-Bra	78.947	11.172	4.019	2.644	3.733	13,5%	8,9%	11,7%	7,2%	9,9%
W-VL	110.889	21.124	4.204	5.262	5.031	19,0%	16,7%	12,2%	14,3%	13,3%
	582.839	126.205	34.378	36.906	37.722	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:	leerlingen:	doelgroep- leerlingen:	OVB/ZVB:	LT GOK-I:	LT GOK- overgang:
Ant GO	18.188	6.081	1.094	1.850	1.592	11,5%	15,9%	10,9%	16,2%	13,8%
Ant OGO	48.589	14.457	3.924	4.646	4.642	30,6%	37,7%	39,0%	40,8%	40,2%
Ant VGO	92.059	17.768	5.032	4.890	5.306	58,0%	46,4%	50,1%	42,9%	46,0%
Ant	158.836	38.306	10.050	11.386	11.540	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Bruss GO	5.812	2.168	774	1.140	944	28,3%	25,6%	26,6%	25,5%	25,0%
Bruss OGO	5.581	2.929	1.125	1.584	1.401	27,2%	34,5%	38,6%	35,4%	37,1%
Bruss VGO	9.113	3.382	1.014	1.745	1.431	44,4%	39,9%	34,8%	39,0%	37,9%
Bruss	20.506	8.479	2.913	4.469	3.776	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Limb GO	13.058	6.037	1.383	1.990	1.780	16,5%	30,8%	22,7%	35,3%	29,8%
Limb OGO	10.869	2.170	758	577	653	13,7%	11,1%	12,5%	10,2%	10,9%
Limb VGO	55.408	11.368	3.945	3.066	3.542	69,8%	58,1%	64,8%	54,4%	59,3%
Limb	79.335	19.575	6.086	5.633	5.975	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
O-VL GO	19.160	6.132	1.141	1.798	1.531	14,3%	22,3%	16,1%	23,9%	20,0%
O-VL OGO	27.694	6.431	2.087	1.857	2.002	20,6%	23,3%	29,4%	24,7%	26,1%
O-VL VGO	87.472	14.986	3.878	3.857	4.134	65,1%	54,4%	54,6%	51,3%	53,9%
O-VL	134.326	27.549	7.106	7.512	7.667	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
VI-Bra GO	12.069	2.654	643	765	678	15,3%	23,8%	16,0%	28,9%	18,2%
VI-Bra OGO	23.112	3.430	1.001	796	990	29,3%	30,7%	24,9%	30,1%	26,5%
VI-Bra VGO	43.766	5.088	2.375	1.083	2.065	55,4%	45,5%	59,1%	41,0%	55,3%
VI-Bra	78.947	11.172	4.019	2.644	3.733	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
W-VL GO	14.415	4.950	360	1.353	894	13,0%	23,4%	8,6%	25,7%	17,8%
W-VL OGO	17.128	3.670	780	960	998	15,4%	17,4%	18,6%	18,2%	19,8%
W-VL VGO	79.346	12.504	3.064	2.949	3.139	71,6%	59,2%	72,9%	56,0%	62,4%
W-VL	110.889	21.124	4.204	5.262	5.031	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
582.839	126.205	34.378	36.906	37.722						

Lijst van gebruikte afkortingen

ASO	Algemeen Secundair Onderwijs
BN	Bijzondere Noden
BNP	Bruto Nationaal Product
BSO	Beroepssecundair Onderwijs
BuO	Buitengewoon Onderwijs
BuSO	Buitengewoon Secundair Onderwijs
CAO	Collectieve Arbeidsovereenkomst
CLB	Centrum voor Leerlingenbegeleiding
dlgrlln	doelgroep leerlingen
GKSO	Gelijke kansen secundair onderwijs
GOK	Gelijke-onderwijskansenbeleid
HIVA	Hoger Instituut voor de Arbeid
KSO	Kunstsecundair Onderwijs
LT	Lestijden
LOP	Lokaal Overlegplatform
NT2	Nederlands Tweede taal
SIF	Sociaal Impulsfonds
SO	Secundair Onderwijs
TSO	Technisch Secundair Onderwijs
OVb	Onderwijsvoorrang
VLOR	Vlaamse Onderwijsraad
ZVB	Zorgverbreding
